

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2024r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak

Ławnicy: Agnieszka Stengert, Zbigniew Dziewięcki

Protokolant: p.o. stażysty Julita Połomska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu J. S. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 12 marca 2021r., 16 czerwca 2021r., 8 października 2021r., 18 listopada 2021r., 16 grudnia 2021r., 4 marca 2022r., 27 maja 2022r., 23 września 2022r., 3 listopada 2022r., 14 grudnia 2022r., 9 marca 2023r., 16 maja 2023r., 19 października 2023r. oraz 1 lutego i 28 marca 2024r.

sprawy:

a) **A. S. (1)**, syna W. i U. z d. T., urodzonego w dniu (...) w Z.

oskarżonego o to, że :

I. w nieustalonych bliżej dniach w okresie od 1 stycznia 2015r. do 31 grudnia 2015r. w Z., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu T. T. (2) udzielił substancje psychotropowe w postaci 100 gramów amfetaminy za kwotę 2.500 złotych

tj. o przestępstwo z art.59 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k.

II. w dniu 10 października 2015 roku w Holandii i w Polsce, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. T. (2), M. S. (1) i inną ustaloną osobą brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski substancji psychotropowych w znacznych ilościach w postaci 2.000 gramów amfetaminy, którą po zakupie w Holandii od ustalonej osoby wraz z T. T. (2) kierowanym przez niego samochodem przez przejście graniczne w Ś. przewiózł do Polski

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

III. W dniu 13 listopada 2015 roku w Holandii i w Polsce, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. T. (2), M. P. (1) i inną ustaloną osobą brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski substancji psychotropowych w znacznych ilościach w postaci 1.000 gramów amfetaminy, którą po zakupie w Holandii od ustalonej osoby wraz z M. P. (1) i T. T. (2) kierowanym przez niego samochodem przez przejście graniczne w K. przewiózł do Polski

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

IV. W dniu 11 lutego 2016 roku w Holandii i w Polsce, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. T. (2) i inną nieustaloną osobą brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski substancji psychotropowych w znacznych ilościach w postaci 1.200 gramów amfetaminy, którą po zakupie w Holandii od nieustalonej osoby wraz z T. T. (2) kierowanym przez niego samochodem przez przejście graniczne w K. przewiózł do Polski

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

V. w nieustalonym bliżej dniu w okresie od 1 kwietnia 2016 roku do 30 kwietnia 2016 roku w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie substancji psychotropowych w znacznych ilościach, w ten sposób, że od T. T. (2) odebrał 100 gramów amfetaminy w celu dalszej sprzedaży

tj. o przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

b) **P. K.**, syna L. i W. z d. L., urodzonego w dniu (...) w T.

oskarżonego o to, że:

VI. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 1 maja 2010r. do 31 grudnia 2013r. w W. w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie substancji psychotropowych w znacznych ilościach w ten sposób, że od nieustalonych osób co najmniej dwukrotnie nabył partie po 500 gramów amfetaminy i 1.000 gramów amfetaminy, nabywając łącznie 1.500 gramów amfetaminy przeznaczonej do dalszej sprzedaży, co najmniej 15-krotnie udzielając T. S. (1) amfetaminę w porcjach od 5 gramów do 15 gramów jednorazowo, udzielając mu łącznie 125 gramów amfetaminy oraz dwukrotnie udzielił ww. środki odurzające w postaci łącznie 6 gramów kokainy w zamian za wynagrodzenie za wykonywane na jego rzecz usługi

tj. o przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art.59 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k.

c) **R. L. (1)**, syna H. i J. z d. K., urodzonego w dniu (...) w D.

oskarżonego o to, że:

VII. w nieustalonych bliżej dniach w okresie od lipca 2014r. do 8 października 2015r. w miejscowości V. w Holandii i w Polsce, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. (1), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabywaniu z Holandii do Polski substancji psychotropowych w znacznych ilościach w ten sposób, że od przebywającego w miejscowości V. w Holandii M. F. (1) w nie mniej niż trzech transakcjach zakupił łącznie nie mniej niż 3.000 gramów siarczanu amfetaminy w cenie 2.100 euro, które to substancje następnie przez nieustalone przejście graniczne przewiózł do Polski

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k.

VIII. w nieustalonych bliżej dniach w okresie od 1 sierpnia 2016r. do 6 lutego 2017r. w miejscowości V. w Holandii i w Polsce, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. (1), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabywaniu z Holandii do Polski substancji psychotropowych w znacznych ilościach w ten sposób, że od przebywającego w miejscowości V. w Holandii M. F. (1) w nie mniej niż trzech transakcjach zakupił łącznie nie mniej niż 3.000 gramów siarczanu amfetaminy w cenie 2.100 euro, które to substancje następnie przez nieustalone przejście graniczne przewiózł do Polski

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k.

d) **K. S. (1)**, syna R. i J. z d. K., urodzonego w dniu (...) we W.

oskarżonego o to, że:

IX. w nieustalonych bliżej dniach w okresie od 1 kwietnia 2014r. do 31 grudnia 2016r., w S. w województwie (...) i na terytorium Szwecji, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonywał wewnątrzspółnotowej dostawy substancji psychotropowych w znacznych ilościach z Polski do Szwecji w ten sposób, że:

- po uprzednim nabyciu w okresie od 1 kwietnia 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku w S. od F. M. (1) w nie mniej niż 5 transakcjach łącznie 2.000 gramów siarczanu amfetaminy, 1.500 tabletek ekstazy i 1 litr amfetaminy zasadowej, substancje te przewiózł do Szwecji, gdzie sprzedał je nieustalonym osobom za nieustaloną kwotę,

- po uprzednim nabyciu w okresie od 1 marca 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku w S. od K. C. (1) w wielu transakcjach łącznie 3.000 gramów siarczanu amfetaminy, 6.000 tabletek ekstazy i 3 litrów amfetaminy zasadowej, substancje te przewiózł do Szwecji, gdzie sprzedał je nieustalonym osobom za nieustaloną kwotę,

- po uprzednim nabyciu w okresie od 1 września 2015 roku do 31 października 2015 roku w S. od F. M. (1) 1 litra amfetaminy zasadowej, substancję tę przewiózł do Szwecji, gdzie sprzedał ją nieustalonym osobom za nieustaloną kwotę,

- po uprzednim wewnątrzspółnotowym nabyciu wspólnie i w porozumieniu z F. M. (1) w okresie od 1 marca 2016 roku do 31 marca 2016 roku na terytorium Niemiec od K. C. (1) 1 litra amfetaminy zasadowej i po jej przywiezieniu do Polski, substancję tę przewiózł do Szwecji, gdzie sprzedał ją nieustalonym osobom za nieustaloną kwotę,

dokonyjąc łącznie wewnątrzspółnotowej dostawy z Polski do Szwecji łącznie 5.000 gramów siarczanu amfetaminy, 7.500 tabletek ekstazy i 6 litrów amfetaminy zasadowej, gdzie ze sprzedaży tych substancji nieustalonym osobom na terytorium Szwecji uczynił sobie stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

e) **F. M. (1)**, syna J. i E. z d. P., urodzonego w dniu (...) w S.

oskarżonego o to, że:

X. W nieustalonych bliżej dniach w okresie od 1 kwietnia 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku w S. w województwie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie znacznych ilości substancji psychotropowych w ten sposób, że w nie mniej niż 5 transakcjach od K. C. (1) zakupił łącznie 2.000 gramów siarczanu amfetaminy, 1.500 tabletek ekstazy i 1 litr amfetaminy zasadowej, przekazując je następnie odpłatnie K. S. (1) w celu dalszej sprzedaży i uzyskując z tego tytułu korzyść majątkową w wysokości nie mniejszej niż 10.000 złotych

tj. o przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k.

XI. W nieustalonym bliżej dniu w okresie od 1 września 2015 roku do 31 października 2015 roku, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Holandii do Polski substancji psychotropowej w znacznych ilościach w postaci 1 litra amfetaminy zasadowej służącej do przetworzenia w siarczan amfetaminy w ten sposób, że u przebywającego w Holandii K. C. (1) zamówił tę substancję, którą następnie na jego zlecenie przewiózł do Polski mężczyzna kierujący zestawem ciężarowym

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XII. W nieustalonym bliżej dniu w okresie od 1 marca 2016 roku do 31 marca 2016 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Niemiec do Polski substancji psychotropowej w znacznych ilościach w postaci 1 litra amfetaminy zasadowej służącej do przetworzenia w siarczan amfetaminy w ten sposób, że na terytorium Niemiec odebrał od K. C. (1) butelkę z zawartością tej substancji psychotropowej, przewożąc ją następnie do Polski

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XIII. W dniu 11 grudnia 2018 roku w S., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał w miejscu zamieszkania środki odurzające w postaci 2,79 gramów marihuany, co stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o przestępstwo z art.62 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

f) **M. P. (2)**, syna M. i A. z d. W., urodzonego w dniu (...) w P.

oskarżonego o to, że:

XIV. w bliżej nieustalonych dniu w okresie od 1 marca 2016 roku do 31 maja 2016 roku w P., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczne ilości substancji psychotropowej w postaci zakupionej od T. P. (1) partii 50 gramów amfetaminy

tj. o przestępstwo z art.62 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

g) **K. W.**, syna L. i K. z d. K., urodzonego w dniu (...) w S.

oskarżonego o to, że:

XV. W okresie od 10 sierpnia 2012 roku do 11 sierpnia 2012 roku w miejscowości T. w województwie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, upozorował kradzież z włamaniem samochodu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) rocznik 2007 o numerze nadwozia (...), w ten sposób, że samochód ten przekazał T. T. (2), a następnie zgłosił ubezpieczycielowi (...) S.A. fakt powstania rzekomej szkody, wprowadzając w ten sposób ubezpieczyciela w błąd co do podstaw wypłaty odszkodowania, czym doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci nienależnie wypłaconego na jego rzecz w dniu 2 października 2012 roku odszkodowania auto-casco w kwocie 36.100 złotych

tj. o przestępstwo z art.286§1 k.k.

XVI. W dniu 11 sierpnia 2012r. w Komisariacie Policji w K., złożył fałszywe zawiadomienie o kradzieży samochodu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) rocznik 2007 o numerze nadwozia (...), wiedząc, że przestępstwa tego nie popełniono, a jednocześnie, będąc pouczonym o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, w toku dochodzenia o sygnaturze RSD 334/2012 złożył fałszywe zeznania w charakterze świadka, w których podał nieprawdę okoliczności rzekomej utraty pojazdu, zatajając fakt jego przekazania przez niego innej osobom w celu wyłudzenia odszkodowania

tj. o przestępstwo z art.238 k.k. i art.233§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

h) **M. M. (2)**, syna A. i H. z d. R., urodzonego w dniu (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

XVII. W bliżej nieustalonym dniu w okresie od 1 czerwca 2013 roku do 1 września 2013 roku na terytorium Holandii, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu

narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. T. (2) i inną nieustaloną osobą, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski substancji psychotropowych w znacznych ilościach w postaci 500 gramów amfetaminy, w ten sposób, że po uzgodnieniu z T. T. (2) okoliczności transakcji, amfetaminę tę przekazał w Holandii nieustalonej osobie, która następnie poprzez nieustalone przejście graniczne przewiozła ją do Polski, gdzie przekazała ją T. T. (2) za kwotę łączną 6.000 złotych

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XVIII. W bliżej nieustalonym dniu w okresie od 1 lipca 2013 roku do 1 września 2013 roku na terytorium Holandii, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. T. (2) i A. W. (1), brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski substancji psychotropowych w znacznych ilościach w postaci 1.000 gramów amfetaminy, w ten sposób, że po uzgodnieniu z T. T. (2) okoliczności transakcji amfetaminę tę przekazał w Holandii A. W. (1), który następnie poprzez przejście graniczne w Ś. w województwie (...) przewiózł ją do Polski, gdzie przekazał ją T. T. (2)

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

i) **M. O.**, syna M. i L. z d. Piątka, urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

XIX. W nieustalonym dniu w okresie od 1 kwietnia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku w miejscowości V. w Holandii i w Polsce, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z S. B. i A. J. (1), wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski środków odurzających w znacznych ilościach w ten sposób, że w V. w Holandii zakupioną przez S. B. partię 2.000 gramów marihuany przekazał A. J. (1), który następnie przewiózł ją do Polski

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XX. W nieustalonym dniu w okresie od 1 kwietnia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku w miejscowości V. w Holandii i w Polsce, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z S. B., J. S. (2) i T. P. (2), wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski środków odurzających w znacznych ilościach w ten sposób, że wraz z J. S. (2) i T. P. (2) w V. w Holandii zakupili od S. B. partię 200 gramów marihuany, którą następnie przewieźli do Polski

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

j) **J. S. (2)**, syna M. i M. z d. S., urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

XXI. W nieustalonym dniu w okresie od 1 kwietnia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku w miejscowości V. w Holandii i w Polsce, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z S. B., T. P. (2) i M. O., wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski środków odurzających w znacznych ilościach w ten sposób, że wraz z T. P. (2) i M. O. w V. w Holandii zakupili od S. B. partię 200 gramów marihuany, którą następnie przewieźli do Polski

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XXII. w okresie czasu od marca 2015 roku do 31 października 2015 roku w J. w województwie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z S. B. i z P. B., wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski substancji psychotropowych w znacznych ilościach

w ten sposób, że zamówił u S. B. w miejscowości V. partię 1.000 gramów siarczanu amfetaminy, którą następnie przewiózł mu ją do Polski P. B., pełniący rolę kuriera narkotykowego

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

k) **T. P. (2)**, syna P. i G. z d. G., urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

XXIII. W nieustalonym dniu w okresie od 1 kwietnia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku w miejscowości V. w Holandii i w Polsce, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z S. B., J. S. (2) i M. O., wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski środków odurzających w znacznych ilościach w ten sposób, że wraz z J. S. (2) i M. O. w V. w Holandii zakupili od S. B. partię 200 gramów marihuany, którą następnie przewieźli do Polski

tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XXIV. w dniu 28 marca 2018 roku w J., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środek odurzający w postaci 0,3 grama marihuany, co stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o przestępstwo z art.62 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

l) **J. L.**, syna J. i M. z d. S., urodzonego w dniu (...) w K.

oskarżonego o to, że:

XXV. W dniu 28 marca 2017 roku w miejscowości D. w Holandii, działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał w miejscu zamieszkania substancje psychotropowe w znacznych ilościach i środki odurzające w postaci 384,07 gramów siarczanu amfetaminy, 5,7 grama kokainy i 1,04 grama (...)

tj. o przestępstwo z art.62 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

co do oskarżonego A. S. (1)

1) Oskarżonego A. S. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. I. i za to na podstawie art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art.33§2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

2) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. S. (1) nawiązkę w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

3) Na podstawie art.45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. S. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstwa przypisanego w pkt.I. w kwocie 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych.

4) Oskarżonego A. S. (1) uznaje za winnego ciągu trzech przestępstw z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 k.k. popełnionych w sposób wyżej opisany w pkt. II., III. oraz IV. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1

k.k. w zw. z art.91§1 k.k. w zw. z art.60§2 i §6 pkt.2 k.k. w zw. z art.57§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 k.k. wymierza mu jedną karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 300 (trzysta) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

5) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanych czynów w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. S. (1) nawiązkę w kwocie 7.000 (siedem tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

6) Oskarżonego A. S. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. V. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

7) Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.91§2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzone A. S. (1) wyżej orzekając karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

8) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza A. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz. 06.15 dnia 25 października 2016r. do godz. 9.40 dnia 13 kwietnia 2017r.

co do oskarżonego P. K.

9) Oskarżonego P. K. uznaje za winnego przestępstwa z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.VI. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

10) Na podstawie art.69§1 i §2 k.k. oraz art.70§1 pkt.1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej P. K. kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby.

11) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. K. nawiązkę w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

12) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary grzywny zalicza P. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz. 19.50 dnia 6 września 2017r. do godz.17.10 dnia 7 września 2017r..

co do oskarżonego R. L. (1)

13) Oskarżonego R. L. (1) uznaje za winnego ciągu dwóch przestępstw z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionych w sposób wyżej opisany w pkt.VII. oraz VIII. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 k.k. oraz art.91§1 k.k. wymierza mu jedną karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz

grzywny w liczbie 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

14) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. L. (1) nawiązkę w kwocie 7.000 (siedem tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

15) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zalicza R. L. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz. 13.30 dnia 30 sierpnia 2018r. do godz.14.30 dnia 26 października 2018r..

co do oskarżonego K. S. (1)

16) Oskarżonego K. S. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. i art.65§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.IX. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.64§2 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 400 (czterysta) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

17) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. S. (1) nawiązkę w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

18) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zalicza K. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.13.00 dnia 10 grudnia 2018r. do godz.13.05 dnia 16 maja 2019r..

co do oskarżonego F. M. (1)

19) Oskarżonego F. M. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.X. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

20) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego F. M. (1) nawiązkę w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

21) Na podstawie art.45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego F. M. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstwa w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych.

22) Oskarżonego F. M. (1) uznaje za winnego ciągu dwóch przestępstw z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 k.k. popełnionych w sposób wyżej opisany w pkt.XI. oraz XII. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 k.k. w zw. z art.91§1 k.k. oraz art.60§2 i §6 pkt.2 k.k. wymierza mu jedną karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

23) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego F. M. (1) nawiązkę w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

24) Oskarżonego F. M. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.62 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.XIII. i za to na podstawie art.62 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę grzywny w liczbie 20 (dwadzieścia) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

25) Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.91§2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzone oskarżonemu F. M. (1) orzekając karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

26) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zalicza F. M. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.06.00 dnia 11 grudnia 2018r. do godz.13.30 dnia 30 stycznia 2019r..

co do oskarżonego M. P. (2)

27) Oskarżonego M. P. (2) uznaje za winnego przestępstwa z art.62 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.XIV. i za to na podstawie art.62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

28) Na podstawie art.69§1 i §2 k.k. oraz art.70§1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej M. P. (2) kary pozbawienia wolności na okres 1 (jednego) roku próby.

29) Na podstawie art.71§1 k.k. wymierza oskarżonemu M. P. (2) karę grzywny w liczbie 20 (dwadzieścia) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

30) Na podstawie art.72§1 pkt.5 k.k. zobowiązuje M. P. (2) do powstrzymania się od używania środków odurzających.

31) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary grzywny zalicza M. P. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od godz. 09.00 dnia 26 września 2019r. do godz. 11.55 dnia 26 września 2019r. ustalając, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 2 (dwóch) stawek dziennych.

co do oskarżonego K. W.

32) Oskarżonego K. W. uznaje za winnego przestępstwa z art.286§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.XV. i za to na podstawie art.286§1 k.k. oraz art.33§2 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

33) Na podstawie art.46§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. W. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. kwoty 36.100 zł (trzydzieści sześć tysięcy sto złotych).

34) Na podstawie art.45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. W. przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 6.000 zł (sześć tysięcy złotych).

35) Oskarżonego K. W. uznaje za winnego przestępstwa z art.238 k.k. i art.233§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przestępstwa w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.4§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w

pkt.XVI. i za to na podstawie art.233§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przestępstwa w zw. z art.11§3 k.k. w zw. z art.4§1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

36) Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu K. W. orzekając karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

37) Na podstawie art.69§1 i §2 k.k. oraz art.70§1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej K. W. kary łącznej pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby.

38) Na podstawie art.72§1 pkt.1 k.k. zobowiązuje K. W. do informowania kuratora pisemnie co 6 (sześć) miesięcy o przebiegu okresu próby.

Co do oskarżonego M. M. (2)

39) Oskarżonego M. M. (2) uznaje za winnego ciągu dwóch przestępstw z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 kk. popełnionych w sposób wyżej opisany w pkt. XVII. oraz XVIII. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 kk. w zw. z art.91§1 k.k. wymierza mu jedną karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 300 (trzysta) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

40) Na podstawie art.45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. M. (2) przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstwa w kwocie 6.000 zł (sześć tysięcy złotych).

41) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanych czynów w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. M. (2) nawiązkę w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

42) Na podstawie art.607f k.p.k. zalicza M. M. (2) okres faktycznego pozbawienia wolności w Królestwie Niderlandów jako państwie wykonania Europejskiego Nakazu Aresztowania wydanego w sprawie III Kop 250/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu w związku z przekazaniem do Polski tj. okres od godz. 21.02 dnia 26 maja 2019r. do dnia 20 sierpnia 2019r. oraz na podstawie art.63§1 k.k. zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz. 19.30 dnia 27 grudnia 2019r. do godz.13.05 dnia 9 stycznia 2020r..

co do oskarżonego M. O.

43) Oskarżonego M. O. uznaje za winnego ciągu dwóch przestępstw z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 kk. popełnionych w sposób wyżej opisany w pkt.XIX. oraz XX. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 k.k. oraz art.91§1 k.k. wymierza mu jedną karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 300 (trzysta) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

44) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanych czynów w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. O. nawiązkę w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

co do oskarżonego J. S. (2)

45) Oskarżonego J. S. (2) uznaje za winnego przestępstwa z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 kk. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.XXI. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 k.k. oraz art.60§2 i §6 pkt.2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

46) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego J. S. (2) nawiązkę w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

47) Oskarżonego J. S. (2) uznaje za winnego przestępstwa z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 kk. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.XXII. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 kk. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

48) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego J. S. (2) nawiązkę w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

49) Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.86§1 i §2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 kk. łączy kary pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzone oskarżonemu J. S. (2) orzekając karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 240 (dwieście czterdzieści) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

50) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet łącznej kary pozbawienia wolności zalicza J. S. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.07.30 dnia 28 marca 2018r. do godz.10.15 dnia 29 marca 2018r..

co do oskarżonego T. P. (2)

51) Oskarżonego T. P. (2) uznaje za winnego przestępstwa z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 kk. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.XXIII. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 k.k. oraz art.60§2 i §6 pkt.2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

52) Na podstawie art.69§1 i §2 k.k. oraz art.70§1 pkt.1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej T. P. (2) kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby.

53) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. P. (2) nawiązkę w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

54) Oskarżonego T. P. (2) uznaje za winnego przestępstwa z art.62 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.XXIV. i za to na podstawie art.62 ust.3

ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę grzywny w liczbie 20 (dwadzieścia) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

55) Na podstawie art.70 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci niedopałka zawierającego marihuanę przechowywanego w teczce osobowej nr 110 w kopercie na k.39 – zarządzając jego zniszczenie.

56) Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.86§1 i §2 k.k. łączy kary grzywny wymierzone oskarżonemu T. P. (2) orzekając karę łączną grzywny w liczbie 110 (sto dziesięć) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

57) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary łącznej grzywny zalicza T. P. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.06.05 dnia 28 marca 2018r. do godz.09.25 dnia 29 marca 2018r. ustalając, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 4 (czterech) stawek dziennych.

co do oskarżonego J. L.

58) Oskarżonego J. L. uznaje za winnego przestępstwa z art.62 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.XXV. i za to na podstawie art.62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

59) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego J. L. nawiązkę w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P. (adres: M. S. (2) 2, (...)-(...) P.).

60) ***Na podstawie art.70 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego J. L. przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych w sprawie narkotyków w postaci 384,07 gramów (368,84 g po wysuszeniu) siarczanu amfetaminy, 5,7 grama kokainy i 1,04 grama (...) zarządzając ich zniszczenie.***

61) ***Na podstawie §11 ust.2 pkt 5 oraz §17 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. R. kwotę 5.760 zł brutto tytułem wynagrodzenia za obronę M. O. z urzędu.***

62) ***Na podstawie §11 ust.2 pkt 5 oraz §17 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego T. A. kwotę 5.760 zł brutto tytułem wynagrodzenia za obronę J. S. (2) z urzędu.***

63) Na podstawie art.627 k.p.k. oraz art.2 ust.1 pkt.3, 4, 5, art.3 ust.1 i 2 oraz art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa opłaty i tak:

- od oskarżonego A. S. (1) 5/25 części wydatków oraz opłatę w kwocie 1.800 zł,
- od oskarżonego P. K. 1/25 część wydatków oraz opłatę w kwocie 2.300 zł,
- od oskarżonego R. L. (1) 2/25 części wydatków oraz opłatę w kwocie 3.900 zł,
- od oskarżonego K. S. (1) 1/25 część wydatków oraz opłatę w kwocie 8.400 zł,

- od oskarżonego F. M. (1) 4/25 części wydatków oraz opłatę w kwocie 2.400 zł,
- od oskarżonego M. P. (2) 1/25 część wydatków oraz opłatę w kwocie 280 zł,
- od oskarżonego K. W. 2/25 części wydatków oraz opłatę w kwocie 2.180 zł,
- od oskarżonego M. M. (2) 2/25 części wydatków oraz opłatę w kwocie 6.400 zł,
- od oskarżonego M. O. 2/25 części wydatków oraz opłatę w kwocie 1.600 zł,
- od oskarżonego J. S. (2) 2/25 części wydatków oraz opłatę w kwocie 2.800 zł,
- od oskarżonego T. P. (2) 2/25 części wydatków oraz opłatę w kwocie 1.400 zł,
- od oskarżonego J. L. 1/25 część wydatków oraz opłatę w kwocie 300 zł.

Tomasz Borowczak

Agnieszka Stengert Zbigniew Dziewięcki

UZASADNIENIE			
<i>Wyroku Okręgowego Poznaniu</i>	<i>Sądu w</i>	<i>Sygnatura akt</i>	<i>III K 41/20</i>
<i>z dnia 9 kwietnia 2024r.</i>			
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			

Wyrok _____ jest prawomocny co do oskarżonych M. P. (2) i K. W..			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	A. S. (1)	<p>czyn zarzucony w pkt. XXIX. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 84.2018 – opisany w pkt.I. części wstępnej wyroku – przypisany oskarżonemu A. S. (1) w pkt.1. części rozstrzygającej wyroku</p> <p>czyny zarzucone w pkt. XXX. – XXXII. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 84.2018 – czyny opisane w pkt.II., III. oraz IV. części wstępnej wyroku – przypisane oskarżonemu A. S. (1) w pkt.4. części rozstrzygającej wyroku</p> <p>czyn zarzucony w pkt.XXXIII. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 84.2018 – opisany w pkt.V.</p>	

		<i>części wstępnej wyroku – przypisany oskarżonemu A. S. (1) w pkt.6. części rozstrzygającej wyroku</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>T. T. (2) przez wiele lat prowadził działalność przestępczą związaną z obrotem narkotykami - w tym w licznych ich z terytorium Holandii do Polski, a następnie ich obrotem w Polsce. W tym czasie sam również wielokrotnie zażywał narkotyki.</p> <p>W 2015r. jednym z jego dostawców amfetaminy na terenie Polski był zamieszkujący w Z. oskarżony A. S. (1). Na przełomie 2015r. systematycznie zaopatrywał on T. T. (2) w amfetaminę – na użytek własny T. T. (2), a T. T. (2) zwracał się do A. S. (1) jedynie okazjonalnie, gdy sam nie miał amfetaminy na swój własny użytek. Łącznie w okresie całego roku 2015 A. S. (1) zbył T. T. (2) 100 g substancji psychotropowej w postaci amfetaminy – łącznie za kwotę 2.500 zł. Celem nabycia amfetaminy T. T. (2) udawał się do Złotowa do A. S. (1), a w wyjazdach tych towarzyszył mu nieraz M. P. (1), którego T. T. (2) niejednokrotnie</p>	Częściowo wyjaśnienia A. S. (1)	k.2839-2841 w zw. z k.25-30, 50, 148-153, 268-269 z teczki osobowej nr 7	

<p>„częstował” amfetaminą. W części tych wyjazdów T. T. (2) towarzyszył inny jego kolega - S. K. (1), ps. (...), który również należał do grona „konsumentów” amfetaminy nabywanej przez T. T. (2)</p> <p>T. T. (2) w owym czasie posługiwał się telefonem o nr 501-372-119 i wielokrotnie prowadził rozmowy telefoniczne z oskarżonym A. S. (1) korzystającym z telefonu o nr (...). W kontaktach aparatu telefonicznego T. T. (2) numer telefonu A. S. (1) był opisany jako (...).</p>			
<p>Częściowo zeznania (i odczytane wyjaśnienia) T. T. (2)</p>	<p>k.3131-3137 w zw. z k. 29-32, k. 109-110, k. 149-150, k. 242-244, k. 245-247, k. 276-280, k. 365-368, k. 385-387; 3145-3148 w zw. z k. 506-515, k. 546-552, k. 580-582, k. 651-652, k. 653-654, k. 762-765, k. 790-791, k. 861-865, k. 1085-1086, k. 1087-1088, k. 1578-1579, k. 1580-1581, k. 1913-1914, k. 2128-2129;</p>		
<p>Zeznania S. K. (1)</p>	<p>k.3241-3243 w zw. z k. 19-21, 32-33, 39-46, 50-57, 86-89, 141-142 teczki osobowej S. K. (1) nr 23</p>		
<p>odpis wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2021r., III K 419/20 skazującego m.in. T. T. (2)</p>	<p>k.2692-2712</p>		

<p>protokół przeszukania T. T. (2), podczas którego ujawniono m.in. jego telefon Samsung G.</p>	<p>k.6-9</p>		
<p>protokół oględzin telefonu T. T. (2) i jego zawartości</p>	<p>k.309-361, 402-415</p>		
<p>W 2015r. oraz w 2016r. aż dnia zatrzymania T. T. (2) tj. do 8 czerwca 2016r. utrzymywał on z oskarżonym A. S. (1) bardzo częste kontakty. Przejawiały się one w bardzo często prowadzonych rozmowach telefonicznych (w okresie od 10 sierpnia 2015r. do czerwca 2016r. miało miejsce 798 połączeń telefonicznych pomiędzy telefonami użytkowymi przez A. S. (1) i T. T. (2)).</p> <p>W tym czasie T. T. (2) trudnił się m.in. organizowaniem zakupu amfetaminy na terenie Holandii, a następnie jej przemytem na terytorium Polski celem dalszej odsprzedaży. W 2015r. za pośrednictwem swego znajomego M. S. (1) ps. (...) T. T. (2) skontaktował się z J. L., który zamieszkiwał w Holandii w miejscowości D.. W ten sposób T. T. (2) pozyskał „źródło” amfetaminy na terenie Holandii, którą przemycał na terytorium Polski.</p> <p>Dwukrotnie w przemyt amfetaminy zakupionej od</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia A. S. (1)</p>	<p>k.2839-2841 w zw. z k.25-30, 50, 148-153, 268-269 z teczki osobowej nr 7</p>	

J. L. zaangażowany był oskarżony A. S. (1).

Do pierwszego przemytu amfetaminy zakupionej od J. L., w który zaangażowany był oskarżony A. S. (1) doszło w dniu 10 października 2015r.. W drugiej połowie 2015r. M. S. (1) skontaktował się z J. L. zamawiając 2 kg amfetaminy. Po odbiór tej amfetaminy w dniu 10 października 2015r. pojechali samochodem T. T. (2) i oskarżony A. S. (1). W Holandii spotkali się oni z J. L. w miejscu jego zamieszkania i odebrali od niego zamówione przez M. S. (1) 2 kg amfetaminy, uiszczając zapłatę w kwocie 2.600 euro. Amfetamina ta była zapakowana w dwóch foliowych woreczkach, które T. T. (2) schował do bagażnika samochodu, a następnie wraz z oskarżonym A. S. (1) udali się w drogę powrotną do Polski przekraczając granicę w Ś.. Jeden kilogram odebranej od J. L. amfetaminy przeznaczony był dla M. S. (1), a drugi dla T. T. (2). Po przekroczeniu granicy T. T. (2) wraz z A. S. (1) udali się do miejsca zamieszkania M. S. (1) i tam w obecności oskarżonego A. S. (1) T. T. (2) wyciągnął z reklamówki amfetaminę, przekazując M. S. (1) „należną” mu część

przemycanej substancji psychotropowej.

Do drugiego takiego przemytu amfetaminy zakupionej od J. L., w który zaangażowany był oskarżony A. S. (1) doszło miesiąc później - w dniu 13 listopada 2015r.. Tym razem T. T. (2) i oskarżonemu A. S. (1) w wyjeździe po amfetaminę do Holandii towarzyszył M. P. (1) ps. (...). Wymienieni przyjechali do miejsca zamieszkania J. L., i tam - w garażu J. L. przekazał T. T. (2) worek foliowy z zawartością 1 kg amfetaminy, a T. T. (2) ukrył ją w specjalnie przystosowanej do tego gaśnicy samochodowej. T. T. (2) za przekazaną mu substancję psychotropową zapłacił J. L. kwotę 1.350 euro, a następnie T. T. (2), oskarżony A. S. (1) i M. P. (1) udali się w drogę powrotną do Polski, przekraczając granicę w K.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 lutego 2019r., sygn. III K 203/18 J. L. został uznany za winnego m.in. przestępstw polegających na udziale w opisanych wyżej dwóch wewnątrzspółnotowych dostawach amfetaminy.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 stycznia 2023 r., sygn. III K 117/20 M. S. (1) został

uznany za winnego m.in. przestępstwa polegających na udziale w opisanej wewnątrzspółnotowej dostawie amfetaminy.

Poza opisanym wyżej udziałem w dwóch przemytach amfetaminy z Holandii do Polski oskarżony A. S. (1) wziął udział w jeszcze jednym – w dniu 11 lutego 2016r. Tym razem zbywcą amfetaminy na terenie Holandii nie był J. L., lecz mężczyzna narodowości holenderskiej, zaś pośrednikiem przy tej transakcji narkotykowej był kolega oskarżonego A. S. (1), którego personaliów nie udało się dotąd ustalić. W dniu 10 lutego 2016r. T. T. (2), oskarżony A. S. (1) oraz jego kolega - S. N. (który nie był wtajemniczony w cel wyjazdu) udali się do Holandii samochodem B. (...) T. T. (2). Jadąc według wskazań A. S. (1) mężczyźni dotarli do gospodarstwa rolnego, gdzie oskarżony A. S. (2) spotkał się ze swoim kolegą (pośrednikiem w organizacji dostawy) oraz z mężczyzną narodowości holenderskiej, który przekazał przybyłym z Polski T. T. (3) i oskarżonemu A. S. (1) substancję psychotropową w postaci 1 kg amfetaminy, a dodatkowo wspomniany kolega A. S. (1) przekazał im partię 200 g amfetaminy. Otrzymane narkotyki

<p>zostały ukryte w specjalnie przystosowanej do tego gaśnicy samochodowej.</p> <p>Po ukryciu amfetaminy T. T. (2), oskarżony A. S. (1) oraz towarzyszący im S. N. udali się w drogę powrotną do Polski. Niedaleko granicy niemiecko-polskiej S. N. dowiedział się od oskarżonego A. S. (1), że w samochodzie są przewożone ukryte narkotyki, a w reakcji na taką wiadomość S. N. zasłabł. Wymienieni przekroczyli granicę Polski w K. i pojechali do S.. Tm w miejscu zamieszkania T. T. (2) oskarżony A. S. (1) z przemyconej amfetaminy odebrał partię około 300 g amfetaminy - obejmującą część otrzymaną od jego kolegi oraz dodatkowe około 100 g - stanowiące „wynagrodzenie” za załatwienie dostawcy amfetaminy.</p>			
<p>Częściowo zeznania (i odczytane wyjaśnienia) T. T. (2)</p>	<p>k.3131-3137 w zw. z k. 29-32, k. 109-110, k. 149-150, k. 242-244, k. 245-247, k. 276-280, k. 365-368, k. 385-387; 3145-3148 w zw. z k. 506-515, k. 546-552, k. 580-582, k. 651-652, k. 653-654, k. 762-765, k. 790-791, k. 861-865, k. 1085-1086, k. 1087-1088, k. 1578-1579, k. 1580-1581, k. 1913-1914, k. 2128-2129;</p>		
<p>Zeznania S. K. (1)</p>	<p>k.3241-3243 w zw. z k. 19-21, 32-33, 39-46, 50-57, 86-89, 141-142</p>		

	teczki osobowej S. K. (1) nr 23	
Zeznania M. S. (1)	k.3486 w zw. z k.2047-2050, 2053-2055, 2056-2059, 2060-2068, 2069-2074, 2076-2078 oraz jego wyjaśnienia złożone przez M. S. (1) do protokołu rozprawy z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie III K 117/20 k.3468v-3471v	
protokół przeszukania T. T. (2), podczas którego ujawniono m.in. jego telefon Samsung G.	k.6-9	
protokół oględzin telefonu T. T. (2) i jego zawartości	k.309-361, 402-415	
odpis wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2021r., III K 419/20 skazującego m.in. T. T. (2)	k.2692-2712	
odpis wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 stycznia 2023r. III K 117/20 dot. m.in. M. S. (1)	3473-3483	
Zeznania M. P. (1)	k.3487 w zw. z k.276-280 teczki osobowej nr 7	
częściowo zeznania S. N.	k. 195-196 tom I teczki osobowej nr 7	
analiza danych telekomunikacyjnych używanego przez A. S. (1) numeru abonenckiego (...) i jego logowań	k. 5-7 tom I teczki osobowej nr 7	

<p>W kwietniu 2016r, w dniu bliżej nieustalonym oskarżony A. S. (1) przyjechał do S. do miejsca zamieszkania T. T. (2). Odebrał wówczas od T. T. (2) partię 100 g substancji psychotropowej w postaci amfetaminy uzgadniając, że rozliczy się za nią finansowo w okresie późniejszym, czego jednak nigdy nie uczynił.</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia A. S. (1)</p>	<p>k.2839-2841 w zw. z k.25-30, 50, 148-153, 268-269 z teczki osobowej nr 7</p>	
<p>Częściowo zeznania (i odczytane wyjaśnienia) T. T. (2)</p>	<p>k.3131-3137 w zw. z k. 29-32, k. 109-110, k. 149-150, k. 242-244, k. 245-247, k. 276-280, k. 365-368, k. 385-387; 3145-3148 w zw. z k. 506-515, k. 546-552, k. 580-582, k. 651-652, k. 653-654, k. 762-765, k. 790-791, k. 861-865, k. 1085-1086, k. 1087-1088, 1578-1579, 1580-1581, 1913-1914, 2128-2129;</p>		
<p>Oskarżony A. S. (1) jest synem W. i U. z d. T., urodził się w dniu (...) w Z.. Legitymuje się wykształceniem średnim - z jest zawodu technikiem obsługi turystycznej. W czasie orzekania oskarżony nie pracował zawodowo – z uwagi na orzeczenie o niepełnosprawności otrzymywał rentę (1025 zł miesięcznie) A. S. (1) jest stanu wolnego (rozwódziony), pozostaje w związku partnerskim, jest ojcem czworga,</p>	<p>wyjaśnienia A. S. (1)</p>	<p>k.2839-2841 w zw. z k.25-30, 50, 148-153, 268-269 z teczki osobowej nr 7</p>	

przy czym wobec dwoje dzieci (z poprzedniego związku – z małżeństwa) ustalona została opieka naprzemienna – oskarżony jest wobec nich zobowiązany do alimentacji w kwocie łącznie 800 zł. A. S. (1) nie był karany za przestępstwa.			
karta karna A. S. (1)	k.3587		
wywiad środowiskowy dot. A. S. (1)	k.3624-3625		
1.1.2	P. K.	zarzut XLIV. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 84.2018 – czyn opisany w pkt.VI. części wstępnej wyroku – przypisany oskarżonemu P. K. w pkt.9. części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W latach 2010-2013 oskarżony P. K. prowadził działalność gospodarczą polegającą m.in. na prowadzeniu hurtowni spożywczych w W., nadto planował prowadzenie takiej działalności w innych branżach. W owym czasie z oskarżonym K. kontakt nawiązał T. S. (2) oferując mu swoją pomoc w różnego rodzaju sprawach o technicznym charakterze. Od tego czasu	Częściowo wyjaśnienia P. K.	k.2841-2841 w zw. z k. 30-31, 50-52, 115-116 z teczki osobowej nr 13	

T. S. (2) i P. K. zaczęli wspólnie wyjeżdżać w interesach także poza granicę Polski, w czasie tych wyjazdów T. S. (2) świadczył P. K. pomoc również jako tłumacz.

W omawianym okresie P. K. nabywał amfetaminę od nieustalonych mężczyzn jednego o imieniu M. oraz drugiego o przydomku KANT. Zbywcy przybywali do hurtowni prowadzonej w W. przez oskarżonego P. K. i tam dochodziło do transakcji sprzedaży narkotyków. Oskarżony P. K. amfetaminę zamawiał telefonicznie – świadkiem tego był T. S. (2), który słyszał jak P. K. zamawiał 0.5 kg amfetaminy (tzw. „połówkę”) oraz 1 kg amfetaminy (tzw. „calaka”).

W okresie w/w wspólnych wyjazdów zagranicznych oskarżony P. K. wielokrotnie udzielał T. S. (2) amfetaminy - była to forma „wynagrodzenia” T. S. (2) za jego zaangażowanie w pomoc świadczoną P. K. w jego przedsięwzięciach gospodarczych. W okresie od maja 2010r. do końca 2013r. oskarżony P. K. co najmniej 15-krotnie udzielił T. S. (2) amfetaminy – jednorazowo w ilości od 5 do 15 gramów. Łączna ilość tak udzielonej substancji psychotropowej T. S. (2) wyniosła co najmniej 152 g. P. K. nie

<p>otrzymywał gotówki za tak przekazaną amfetaminę, a amfetamina ta nie była przeznaczona do dalszego obrotu – była zażywana osobiście przez T. S. (2). Jednocześnie P. K. traktował to przekazywanie amfetaminy jako formę zapłaty T. S. (2) za świadczone na rzecz P. K. usługi – udzielał jej wówczas, gdy T. S. (2) domagał się zapłaty za udział w wyjeździe biznesowym. Dwukrotnie w takich sytuacjach oskarżony P. K. przekazał T. S. (2) na takiej samej zasadzie środek odurzający w postaci kokainy w porcjach od 1 do 5 gramów (łącznie co najmniej 6 gram kokainy) – kokaina ta również została zażyta przez T. S. (2), nie była przeznaczona do dalszego obrotu.</p>			
<p>zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) T. S. (2)</p>	<p>k.3237-3240 w zw. z k. 40-42, 101-102, 229-233, 376-378, 452-453, 559-563, 598-601, 640-643, 721-722, 1021-1023, 2138-2139</p>		
<p>wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 grudnia 2020r., sygn. akt III K 383/20</p>	<p>k.2632-2645</p>		
<p>Oskarżony P. K. jest synem L. i W. z d. L., urodził się w dniu (...) w miejscowości T.. Legitymuje się wykształceniem średnim ogólnokształcącym (bez</p>	<p>wyjaśnienia P. K.</p>	<p>k.2841-2841 w zw. z k. 30-31, 50-52, 115-116 z teczki osobowej nr 13</p>	

zawodu). W czasie orzekania P. K. prowadził działalność gospodarczą (branża usług budowlanych). Oskarżony jest żonaty, jest ojcem czworga dzieci, z czego troje pozostaje na jego utrzymaniu. P. K. nie był karany za przestępstwa, w miejscu zamieszkania posiada pozytywną opinię.			
karta karna P. K. ,	k.3586		
wywiad środowiskowy dot. P. K.	3619-3620		
1.1.3	R. L. (1)	Czyny zarzucone w pkt.XLV. i XLVI. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 84.2018 – czyny opisane w pkt.VII. oraz VIII. części wstępnej wyroku – przypisane oskarżonemu w pkt.13. części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. F. (1) zamieszkujący w miejscowości V. na terytorium Holandii w Holandii przez wiele lat prowadził przestępczą działalność narkotykowej polegającą na wytwarzaniu siarczanu amfetaminy w postaci m.in. tzw. „pasty” (ale też „oleju” – o czym będzie mowa w innej części	częściowo wyjaśnienia R. L. (1)	k.2842 w zw. z k. 26-27, 32, 81-83, 172-173 z teczki osobowej nr 105	

uzasadnienia) i następnie jej dalszej dystrybucji wśród szeregu odbiorców – w tym do innych krajów europejskich. W związku z prowadzoną działalnością przestępczą M. F. (1) występuje obecnie jako oskarżony w sprawie prowadzonej w Sądzie Okręgowym w Poznaniu sygn. akt III K 114/18.

Jedną z osób nabywających od M. F. (1) substancję psychotropową w postaci siarczanu amfetaminy był oskarżony R. L. (1), określany przez M. F. (1) jako „kolega B.” z racji faktu, że zawarcia ich znajomości doszło przy udziale mężczyzny o przyzwisku (...). Do zawarcia ich znajomości doszło w połowie 2014r., po czym w okresie do 8 października 2015r. M. F. (1) w trzech transakcjach zbył R. L. (1) siarczan amfetaminy w ilości łącznej 3 kg (w formie tzw. „pasty”), którą to substancję psychotropową oskarżony R. L. (1) przemycił następnie do Polski. Łącznie R. L. (1) uiścił M. F. (1) za owe narkotyki kwotę 2.100 euro, płacąc gotówką.

Po okresie tych transakcji nastąpiła przerwa, albowiem R. L. (1) został w dniu 8 października 2015r. zatrzymany w Niemczech na gorącym uczynku przewozu marihuany 1.800 g marihuany.

Wyrokiem Sądu w D. z dnia 7 kwietnia 2016r. został za to skazany na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. W toku tego postępowania karnego prowadzonego w Niemczech R. L. (1) wyjaśnił, że przedmiotową marihuanę zakupił w miejscowości V. w Holandii i wiózł ją do Polski, gdzie zamierzał ją sprzedać. Wyrokiem Sądu II instancji z dnia 7 lipca 2016r. zmieniono wyrok Sądu w D. z dnia 7 kwietnia 2016r. i warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności wobec R. L. (1).

Po uchyleniu tymczasowego aresztowania w wyżej opisanym postępowaniu oskarżony R. L. (1) ponownie skontaktował z zamieszkującym w V. M. F. (1). Poinformował go, że był zatrzymany i tymczasowo aresztowany w Niemczech, a następnie kontynuował swe zakupy od M. F. (1) siarczanu amfetaminy w cenie 700 euro za kilogram (płacąc gotówką) – dokonując w okresie od 1 sierpnia 2016r. do 6 lutego 2017r. zakupu w trzech transakcjach łącznie kolejnych 3 kg siarczanu amfetaminy (znów w formie tzw. „pasty”), a następnie przewożąc tę substancję psychotropową do Polski.

W telefonie komórkowym M. F. (1) ujawniono w katalogu kontakty holenderskie numery abonenckie opisane jako „kolega B.”.			
zeznania M. F. (1)	k.3413-3418 w zw. z k. 1639-1640 z akt głównych, k.177-179, 205-213, 214-221, 234-237, 257-260, 288-290, 332-334, 379-380, 498-499 teczki osobowej nr 18		
dokumentacja dot. „kontaktów zapisanych w telefonie M. F. (1)	k. 412 tom III teczki osobowej nr 18		
materiały uzyskane z Niemiec w wykonaniu Europejskiego Nakazu Dochodzeniowego	k. 150-155, k, 156-164 i k. 174-175 teczki osobowej nr 105		
akt oskarżenia ze sprawy III K 114/18	k.3314-3399		
Oskarżony R. L. (1) jest synem H. i J. z d. K., urodził się w dniu (...) w D.. Oskarżony Legitymuje się wykształceniem zawodowym - z zawodu jest stolarzem. R. L. (1) prowadzi gospodarstwo rolne osiągając z tego tytułu dochód rzędu 2.500 zł miesięczne, nadto podejmuje prace dorywcze na terenie Holandii. Oskarżony jest stanu wolnego (rozwódziona) na utrzymaniu małoletniego syna, wobec którego jest zobowiązany do alimentacji. R. L. (1) był	wyjaśnienia R. L. (1)	k.2842 w zw. z k. 26-27, 32, 81-83, 172-173 z teczki osobowej nr 105	

karany za przestępstwa, w miejscu zamieszkania posiada pozytywną opinię.			
karta karna R. L. (1)	k.3588-3589		
wywiad środowiskowy dot. R. L. (1)	(...)		
1.1.4	K. S. (1), F. M. (1)	<p>czyn zarzucony w pkt. LVI. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 84.2018 –opisany w pkt.IX. części wstępnej wyroku – przypisany oskarżonemu K. S. (1) w pkt.16. części rozstrzygającej wyroku</p> <p>Czyn zarzucony w pkt. LVII. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 84.2018 –opisany w pkt.X. części wstępnej wyroku – przypisany oskarżonemu F. M. (1) w pkt.19. części rozstrzygającej wyroku</p> <p>Czyny zarzucone w pkt. LVIII. i LIX. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 84.2018y – opisane w pkt.XI. i XII. części wstępnej wyroku – przypisane oskarżonemu F. M. (1) w pkt.22. części rozstrzygającej wyroku</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Poczynając od 2013r. pochodzący z miejscowości S. K. C. (1) na terenie Niemiec niedaleko granicy z Holandią podejmował prace sezonowe. Za pośrednictwem nieustalonego mężczyzny K. C. (1) poznał zamieszkującego w Holandii M. F. (1), który w tym czasie trudnił się działalnością przestępczą polegającą na handlu narkotykami (na bardzo szeroką skalę).</p> <p>W tym też czasie K. C. (1) znał już oskarżonego K. S. (1) ps. (...), który systematycznie w celach handlowych wyjeżdżał z Polski do Szwecji (na terytorium tego kraju matka K. S. (1) prowadziła wówczas działalność gospodarczą w branży handlowej). Oskarżony K. S. (1) wyjeżdżał do Szwecji swoim samochodem, korzystając z przeprawy promowej. Podczas tych wyjazdów K. S. (1) nawiązał kontakt z nieustalonymi mężczyznami – Polakami o imionach K. i A. i zaferował im systematyczne dostarczanie amfetaminy i tabletek ekstazy, a także płynnej amfetaminy zasadowej. Oskarżony K. S. kontaktował się telefonicznie z nabywcami (w pamięci swojego telefonu komórkowego</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia K. S. (1)</p>	<p>k.2842-2844, 2959-2963 w zw. z k. 16-17, 24-26, 43-44, 56-58, 103-105, 118-120, 170-171 teczki osobowej nr 126; 2967-2968</p>	
--	--	--	--

miał zapisane szwedzkie numery abonenckie opisane w kontaktach jako (...) i (...).

W czasie bliżej nieustalonym, nie później jednak niż 1 kwietnia 2014r. K. C. (2) zawarł porozumienie z oskarżonym K. S. (1) co do regularnego dostarczania mu do Polski narkotyków - amfetaminy i tabletek ekstazy. Z uwagi na fakt, że w związku z częstymi wyjazdami handlowymi K. S. (1) nierzadko był nieobecny w Polsce, potrzebował on osoby, która pod jego nieobecność odbierałaby narkotyki od K. C. (1). Zadania tego podjął się znajomy K. S. (1) – oskarżony F. M. (1), który przyjął rolę „pośrednika” pomiędzy oskarżonym K. S. (1) a K. C. (1). W konsekwencji K. C. (1) utrzymywał bieżący kontakt z oskarżonym F. M. (1), który co jakiś czas przyjeżdżał do S. odbierając od K. C. (1) poszczególne partie narkotyków przemyconych do Polski przez kuriera działającego na zlecenie K. C. (1).

Na terenie Holandii narkotyki przemycane do Polski K. C. (1) pozyskiwał od M. F. (1), zaś kurierem narkotykowym, z którego usług wówczas korzystał K. C. (1) był P. B..

W okresie od 1 kwietnia 2014r. do czerwca 2014r. K. C. (1) nabył od M. F. (1) dwie partie narkotyków syntetycznych, które do Polski za każdym razem przewiózł P. B. (kurier narkotykowy). Na pierwszą partię składały się 2 kg siarczanu amfetaminy (o konsystencji tzw. pasty), 2.500 tabletek ekstazy i 1 litr płynnej amfetaminy zasadowej. Na drugą partię (również dostarczoną do Polski przez P. B.) składały się 2 kg amfetaminy (w formie „pasty”), 2.500 tabletek ekstazy oraz 2 litry płynnej amfetaminy zasadowej.

Z tak pozyskanych od M. F. (1) narkotyków, w okresie od 1 kwietnia do końca grudnia 2014r. w S., w pięciu transakcjach, K. C. (1) zbył odpłatnie oskarżonemu F. M. (1) łącznie 2 kg siarczanu amfetaminy, 1.500 tabletek ekstazy i 1 litr amfetaminy zasadowej.

Zgodne z poczynionymi wcześniej ustaleniami narkotyki te F. M. (1) zbywał z kolei oskarżonemu K. S. (1) – również w pięciu transakcjach, uzyskując z tytułu swojego „pośrednictwa” prowizję w kwocie 2.000 złotych za poszczególne partie narkotyków – łącznie w kwocie 10.000 zł.

Oskarżony K. S. (1) nabyte w taki sposób narkotyki przewiózł w ukryciu (poruszając się samochodem i korzystając z promu Ś.- Y.) do Szwecji, gdzie sprzedał je za nieustaloną kwotę nieustalonym bliżej mężczyznom - Polakom o imionach K. i A..

Jak już wyżej wspomniano oskarżony F. M. (1) nie wywiązał się w całości z zapłaty na rzecz K. C. (1) za sprzedane mu narkotyki. W konsekwencji tego, gdy w 2015r. oskarżony K. S. (1) nawiązał ponownie kontakt z K. C. (1) zgłaszając chęć nabycia kolejnych partii narkotyków zgodnie ustalili oni, że dalsze interesy narkotykowe będą prowadzić już bez pośrednictwa F. M. (1). Nabywane od K. C. (1) narkotyki oskarżony K. S. (1) zamierzał ponownie przemyścić na teren Szwecji i tam je sprzedać.

Podobnie jak poprzednio K. C. (1) zamawiał dostawę narkotyków u M. F., narkotyki te przemycał do Polski samochodem kurier narkotykowy P. B. i dostarczał je K. C. (1). Pochodzące z takiego przemytu z Holandii substancje psychotropowe K. C. (1) systematycznie w 2015r. sprzedawał oskarżonemu K. S. (1) - łącznie w okresie od 1 marca do końca grudnia 2015r. K. C. (1) odpłatnie

przekazał K. S. (1) 3 kg amfetaminy, 3 litry amfetaminy zasadowej oraz 6.000 tabletek ekstazy. K. S. (1) nie uiści na rzecz K. C. (1) całości umówionej ceny z tytułu zakupu tej amfetaminy i tabletek ekstazy (powstała „zaległość” w kwocie 14.500 złotych). Również w tym przypadku oskarżony K. S. (1) nabyte od K. C. (1) narkotyki przewiózł w ukryciu (poruszając się samochodem i korzystając z promu Ś.-Y.) do Szwecji, gdzie sprzedał je za nieustaloną kwotę nieustalonym bliżej mężczyznom - Polakom o imionach K. i A..

Jesienią 2015r. oskarżony F. M. (1) przyjął od K. S. (1) zamówienie na dostarczenie 1 litra płynnej amfetaminy zasadowej. W celu pozyskania tego narkotyku F. M. (1) skontaktował się telefonicznie z K. C. (1) (który w tym czasie wyjechał do Holandii w związku z podjętymi pracami sezonowymi) i zamówił narkotyk. W celu przemycenia zamówionej u K. C. (1) płynnej amfetaminy F. M. (1) skontaktował się ze swym znajomym kierowcą pracującym w transporcie międzynarodowym (R. C.) i poprosił go o odebranie z Holandii butelki whisky i przywiezienie jej TIR-em do Polski (F. M. (1) nie przekazał swemu

znajomemu prawdy o rzeczywistej zawartości butelki). W następstwie tego zamówienia K. C. (1) na terenie Holandii zakupił od M. F. (1) butelkę z zawartością amfetaminy zasadowej, a następnie przekazał ją znajomemu F. M. (1) - kierowcy zestawu ciężarowego udającemu się do Polski. Kierowca ten przewiózł butelkę zawierającą amfetaminę do Polski, gdzie przekazał ją oskarżonemu F. M. (1).

Tak pozyskaną amfetaminę oskarżony F. M. (2) zbył następnie oskarżonemu K. S. (1), który z kolei przewiózł ją w ukryciu (poruszając się samochodem i korzystając z promu Ś.-Y.) do Szwecji, gdzie sprzedał je za nieustaloną kwotę nieustalonym bliżej mężczyznom - Polakom o imionach K. i A..

Do kolejnej transakcji narkotykowej z udziałem oskarżonych K. S. (1) i F. M. (1) doszło w marcu 2016r.. W tym czasie K. C. (1) pozostawał zatrudniony na terenie Niemiec (niedaleko granicy z Holandią). Oskarżony K. S. (1) skontaktował się z nim telefonicznie wyrażając zainteresowanie nabyciem 1 l płynnej amfetaminy zasadowej. Wobec takiego zamówienia K. C. (1) skontaktował się z M. F. (1) i nabył od niego 1

litr płynnej amfetaminy zasadowej (tzw. „oleju”). Po tym nabyciu K. C. (1) umówił z oskarżonym K. S. (1) na spotkanie (celem przekazania amfetaminy) na terytorium Niemiec. Oskarżeni K. S. (1) i F. M. (1) wspólnie udali się do Niemiec – tam spotkali się z K. C. (1), który przekazał im butelkę z 1 litrem amfetaminy zasadowej. Po odbiorze narkotyku oskarżeni K. S. (1) i F. M. (1) wrócili samochodem do Polski.

Tak pozyskaną amfetaminę oskarżony K. S. (1) przewiózł w ukryciu (poruszając się samochodem i korzystając z promu Ś.-Y.) do Szwecji, gdzie sprzedał je za nieustaloną kwotę nieustalonym bliżej mężczyznom - Polakom o imionach K. i A..

Między innymi za opisane wyżej przestępcze zachowania K. C. (1) został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z 17 grudnia 2020r., III K 383/20.

M. F. (1) m.in. w związku z opisanymi wyżej przestępczymi jest obecnie oskarżony w sprawie prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Poznaniu pod sygn. akt III K 114/18.

Częściowo wyjaśnienia F. M. (1)

k.2963-2967 w zw. z k. 19-20, 27-29, 84-87,

	100-103, 120-122, 175-177 z teczki osobowej nr 127		
Wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z 17 grudnia 2020r., III K 383/20 dot. m.in. K. C. (1)	k.2632-2645		
Zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) K. C. (1)	k.3288-3293 w zw. z k. 24-26, 32, 71-73, 102-105, 170-171, 177-178, 199-200, 206-207, 212-213 z teczki osobowej nr 103		
akt oskarżenia ze sprawy III K 114/18 (dot. m.in. M. F. (1)	k.3314-3399		
zeznania M. F. (1)	k.3413-3418 w zw. z k. 1639-1640 z akt głównych, k. 177-179, 205-213, 214-221, 234-237, 257-260, 288-290, 332-334, 379-380, 498-499 teczki osobowej nr 18		
protokół przeszukania miejsca zamieszkania K. S. (1)	k.12-14 teczki osobowej nr 126		
protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych w wyniku przeszukania miejsca zamieszkania K. S. (1)	k.62-72 teczki osobowej nr 126		
protokół oględzin telefonu komórkowego K. S. (1)	k.74-75 teczki osobowej nr 126		
Oskarżony K. S. (1) jest synem R. i J. z d. K., urodził się w dniu (...) we W.. Legitymuje się wykształceniem średnim technicznym - z zawodu	wyjaśnienia K. S. (1)	k.2842-2844, 2959-2963 w zw. z k. 16-17, 24-26, 43-44, 56-58, 103-105, 118-120, 170-171	

jest technikiem żywienia. K. S. (1) prowadzi własną działalność gospodarczą (od lutego 2020r.) pod nazwą (...) świadcząc usługi jako kierowca zawodowy na trasach międzynarodowych (głównie do Szwecji), osiągając miesięcznie dochód na poziomie 10.000 – 12.000 zł. K. S. (1) jest kawalerem, pozostaje w związku partnerskim, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony był jedna raz karany. W miejscu zamieszkania posiada pozytywną opinię.

Oskarżony F. M. (1) jest synem J. i E. z d. P., urodził się w dniu (...) w S.. Legitymuje się wykształceniem wyższym - z zawodu jest technologiem gastronomii. F. M. (1) prowadzi własną działalność gospodarczą pod nazwą (...) (w zakresie ogrodnictwa i produkcji zniczy) osiągając miesięcznie dochód w wysokości około 5.000 złotych miesięcznie. F. M. (1) jest stanu wolnego (rozwódziony) jest ojcem dwojga dzieci wobec których jest zobowiązany do alimentacji w łącznej kwocie 1.000 zł. Oskarżony był karany za przestępstwa, w miejscu zamieszkania cieszy się pozytywną opinią.

teczki osobowej nr 126;
2967-2968

<p>F. M. (1) został w toku śledztwa poddany badaniu sądowo-psychiatrycznemu – w opinii z dnia 12 września 2019r. biegli stwierdzili, że F. M. (1) jest osobą uzależnioną (od alkoholu i kanabinoli), lecz tempore criminis jego poczytalność nie była zniesiona ani ograniczona.</p> <p>Do czasu wyrokowania F. M. (1) skutecznie podjął terapię zakończoną sukcesem. Obecnie F. M. (1) osiąga sukcesy sportowe, jest aktywny również jako animator dla dzieci.</p>			
<p>wyjaśnienia F. M. (1)</p>	<p>k.2963-2967 w zw. z k. 19-20, 27-29, 84-87, 100-103, 120-122, 175-177 z teczki osobowej nr 127</p>		
<p>karta karna F. M. (1)</p>	<p>k.3590-3591</p>		
<p>wywiad środowiskowy dot. K. S. (1)</p>	<p>3630-3634</p>		
<p>karta karna K. S. (1)</p>	<p>3635-3636</p>		
<p>wywiad środowiskowy dot. F. M. (1)</p>	<p>3690-3691</p>		
<p>dokumentacja dotycząca działalności sportowej F. M. (1)</p>	<p>3730, 3721-3724</p>		
<p>Opinia sądowo – psychiatryczna dot. F. M. (1)</p>	<p>k.182-185 teczki osobowej nr 127</p>		

1.1.5	<i>F. M. (1)</i>	<i>Czyn zarzucony w pkt. LX. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 84.2018 –opisany w pkt.XIII. części wstępnej wyroku – przypisany oskarżonemu F. M. (1) w pkt.24. części rozstrzygającej wyroku</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 11 grudnia 2018r. w miejscu swego zamieszkania w S. oskarżony F. M. (3) posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii środek odurzający w postaci marihuany w ilości 2,79 g. Środek ten został ujawniony podczas przeszukania miejsca zamieszkania F. M. (1) przeprowadzonego w tym dniu przez funkcjonariuszy Policji. Po wejściu do mieszkania funkcjonariusze ci wyczuli woń palącej się marihuany, a F. M. (1) przyznał, że wyrzucił przez okno paczkę papierosów z zawartością suszu. Wobec takich twierdzeń oskarżonego podjęto czynności, wyniku których na zewnątrz bloku mieszkalnego zabezpieczono paczkę papierosów leżącą w pobliżu balkonu mieszkania F. M. (1),</p>	wyjaśnienia F. M. (1)	k.2963-2967 w zw. z k. 19-20, 27-29, 84-87, 100-103, 120-122, 175-177 z teczki osobowej nr 127	

zaś w paczce ujawniono woreczek foliowy z suszem roślinnym, co do którego po przeprowadzonych badaniach fizykochemicznych stwierdzono, iż stanowił środek odurzający w postaci 2,79 grama marihuany.			
Protokół przeszukania	k. 4 i k. 12-13 teczki osobowej nr 127		
Wyniki badań zabezpieczonego suszu	k. 130-133 teczki osobowej nr 127		
1.1.6	M. M. (2)	zarzut I. i II. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 1.2020 - czyny opisane w pkt.XVII. oraz XVIII. części wstępnej wyroku – przypisane oskarżonemu w pkt. 39. części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W połowie 2013r. T. T. (2) poznał oskarżonego M. M. (2) (ps. (...), (...)). W tym czasie T. T. (2) od wielu już lat prowadził bardzo szeroką działalność przestępczą związaną z obrotem narkotykami (w tym ich przemytami z Holandii do Polski). Latem 2013r. M. M. (2) wraz ze swym	Częściowo wyjaśnienia M. M. (2)	k.2968-2971 w zw. z k. 112-114 teczki osobowej nr 28	

znajomym o imieniu D. lub D. (nie udało się ustalić jego tożsamości) przyjechał do T. T. (2) do S. i zaoferowali możliwość dostarczenia z Holandii amfetaminy zastrzegając, że musi być to partia nie mniejsza niż pół kilograma. Po dokonanych uzgodnieniach dotyczących zakupu przez T. T. (2) 500g amfetaminy, kilka dni później T. T. (2) w Z. przekazał M. M. (2) kwotę 3.000 zł jako „zaliczkę” odpowiadającą połowie ceny na zakup 500 gramów amfetaminy, której dostarczenie o Polski zamówił.

Amfetamina ta w nieustalonych okolicznościach została następnie przewieziona z Holandii do Polski, a następnie współdziałający z M. M. (2) mężczyzna o imieniu D. lub D. (nie udało się ustalić jego tożsamości) osobiście dostarczył ją T. T. (2) do S.. T. T. (2) uiścił wówczas drugą część ceny zakupu, czyli kolejne 3.000 zł.

Przemycona z Holandii amfetamina w ocenie T. T. (2) miała bardzo silne działanie – wręcz za mocne, wobec czego wymieszał on ją następnie z kreatyną, uzyskując w ten sposób około 2 kg mieszaniny przeznaczonej do dalszej .

Po upływie około 2 tygodni oskarżony M. M. (2) skontaktował się z T. T. (2) oferując ponowne dostarczenie amfetaminy pochodzącej z Holandii i zapewniając o znakomitej jej jakości. T. T. (2) przystał na propozycję i zamówił u M. M. (2) partię 0,5 kg amfetaminy, która miała być przekazana T. T. (2) „w komis”, a jednocześnie T. T. (2) zgodził się na zorganizowanie transportu towaru do Polski, przy czym transport miał obejmować również kolejne 0,5 kg amfetaminy z przeznaczeniem dla M. M. (2). W celu dokonania przemytu T. T. (2) zaangażował w przedsięwzięcie swojego szwagra A. W. (1) (ps. (...)), który w owym czasie pracował w charakterze kierowcy zestawu ciężarowego w transporcie międzynarodowym.

Znajdując się na terytorium Holandii A. W. (1) skontaktował się telefonicznie z M. M. (2), który przekazał mu celem przewiezienia do Polski partię 1 kilograma amfetaminy (była ona zapakowana w worku zgrzewalnym, ten zaś był w kolejnym worku zgrzewalnym ze zmieloną kawą). A. W. (1) przewiózł w ukryciu przekazaną mu przez M. M. (2)

<p>amfetaminę, a na terenie Polski - w okolicach Z. przekazał ją T. T. (2). W momencie przekazania amfetaminy T. T. (3) towarzyszył jego kolega S. K. (1) (ps. (...)), który był wtajemniczony przez T. T. (2) w okoliczności transakcji, w szczególności wiedział, że przemycający amfetaminę A. W. (1) otrzymał ją na terenie Holandii od M. M. (2).</p> <p>A. W. (1) za dokonanie opisanego wyżej przestępstwa został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2021r. w sprawie III K 419/20 (wyrok został wydany w trybie dobrowolnego poddania karze).</p>			
<p>Częściowo zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) T. T. (2)</p>	<p>k.3131-3137 w zw. z k. 29-32, k. 109-110, k. 149-150, k. 242-244, k. 245-247, k. 276-280, k. 365-368, k. 385-387; 3145-3148 w zw. z k. 506-515, k. 546-552, k. 580-582, k. 651-652, k. 653-654, k. 762-765, k. 790-791, k. 861-865, k. 1085-1086, k. 1087-1088, k. 1578-1579, k. 1580-1581, k. 1913-1914, k. 2128-2129;</p>		
<p>Częściowo zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) S. K. (1)</p>	<p>k.3241-3243 w zw. z k. 19-21, 32-33, 39-46, 50-57, 86-89, 141-142 teczki osobowej S. K. (1) nr 23</p>		

<p>Częściowo zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) A. W. (1)</p>	<p>k.3581 w zw. z k. 21-24 i 41-42 teczki osobowej nr 26 (kopia na k. 2216-2219 i 2221-2222 akt głównych)</p>	
<p>Odpis wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 419/20 dot. A. W. (1)</p>	<p>k.2692-2712</p>	
<p>Z uwagi na fakt nieuiszczenia mandatu (za przekroczenie prędkości) i kosztów z tym związanych w łącznej kwocie 502 euro, pismem z dnia 9 października 2013r. M. M. (2) został wezwany do stawiennictwa posiedzeniu Sądu w Amsterdamie, gdzie miała być rozpoznawana kwestia ewentualnego zastosowania aresztowania.</p> <p>Pismem z dnia 12 lutego 2014r. M. M. (2) został poinformowany, że z uwagi na swe niestawiennictwo na rozmowie z doradcą ds. pracy w dniu 24 stycznia 2014r. wstrzymano mu płatność zasiłku z tytułu bezrobocia poczynając od dnia 27 stycznia 2014r..</p> <p>W dniu 15 marca 2014r. M. M. (2) zameldował się w Niemczech w miejscowości N., a 10 kwietnia 2014r. zawarł umowę z niemieckim urzędem pracy.</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia M. M. (2)</p>	<p>k.2968-2971 w zw. z k. 112-114 teczki osobowej nr 28</p>

<p>Dokumentacja przedłożona przez obrońcę</p>	<p>k.3110-3117</p>		
<p>M. M. (2) jest synem A. i H. z d. R., urodził się w dniu (...) w Z.. Legitymuje się wykształcenie średnim ekonomicznym, z zawodu jest technikiem ekonomistą. Oskarżony od wielu lat zamieszkuje na terytorium Holandii, obecnie prowadzi tam własną działalność gospodarczą uzyskując z tego tytułu dochód w wysokości około 5.000 euro miesięcznie. M. M. (2) jest stanu wolnego (rozwódziony), pozostaje w związku partnerskim. M. M. (2) nie był nigdy karany za przestępstwa.</p> <p>W niniejszym postępowaniu M. M. (2) został sprowadzony do Polski z Holandii w wykonaniu podstawie Europejskiego Nakazu Aresztowania wydanego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 19 grudnia 2019 roku w sprawie III Kop 250/18. Na terytorium Holandii M. M. (2) został zatrzymany o godz. 21.02 dnia 26 maja 2019r., następnie 20 sierpnia 2019r. zwolnionego warunkowo przez Sąd w Amsterdamie. W wykonaniu (...) M. M. (2) został przekazany do Polski o godz. 19.30 dnia 27 grudnia 2019r. i następnie pozostał tymczasowo aresztowany</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia M. M. (2)</p>	<p>k.2968-2971 w zw. z k. 112-114 teczki osobowej nr 28</p>	

- do godz.13.05 dnia 9 stycznia 2020r..			
(...) wydany wobec M. M. (2)	k.54-56teczki osobowej nr 28		
Informacja o zatrzymaniu M. M. (2) na terytorium Holandii	k.91-93teczki osobowej nr 28		
Informacja o decyzji Sądu w Amsterdamie o zwolnieniu M. M. (2)	k.95teczki osobowej nr 28		
Protokół przekazania M. M. (2) do Polski w wykonaniu (...)	k.101teczki osobowej nr 28		
Wywiad środowiskowy dot. M. M. (2)	k.138-140teczki osobowej nr 28, 3637-3638 akt głównych		
Karta karna	k.3594-3595		
1.1.7	M. O., J. S. (2), T. P. (2)	<p><i>Czyny zarzucone w pkt. IV. i V. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 1.2020 - czyny opisane w pkt.XIX. oraz XX. części wstępnej wyroku – przypisane oskarżonemu M. O. w pkt.43. części rozstrzygającej wyroku</i></p> <p><i>Czyny zarzucone w pkt.VI. i VII. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 1.2020 – czyny opisane w pkt.XXI. i XXII. części wstępnej wyroku – przypisane oskarżonemu J. S.</i></p>	

		<p>(2) w pkt.45 i 47. części rozstrzygającej wyroku</p> <p>Czyn zarzucony w pkt.VIII. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 1.2020 – czyn opisany w pkt.XXIII. części wstępnej wyroku – przypisany oskarżonemu T. P. (2) w pkt.51. części rozstrzygającej wyroku</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W 2009r., pochodzący z J. S. B. ps. (...) zamieszkał na terytorium Holandii. Poza podjęciem legalnego zatrudnienia S. B. rozpoczął wówczas szeroko zakrojoną działalność narkotykową polegającą w dużej swej części na organizowaniu przemytów równego rodzaju narkotyków z Holandii do innych krajów – w tym Polski. W swym przestępczym procederze S. B. współpracował z różnymi osobami - między innymi z A. J. (2) ps. (...). A. J. (1) pracował wówczas jako kierowca samochodu ciężarowego w firmie transportowej i z tego tytułu poruszał się po różnych krajach.</p> <p>W okresie od kwietnia do grudnia 2012r., w czasie bliżej nieustalonym,</p>	Częściowo wyjaśnienia M. O.	k.2971-2972 w zw. z k. 21-22 z teczki osobowej nr 112	

A. J. (1) zwrócił się do S. B. o załatwienie 2 kg marihuany, którą zamierzał następnie przemyć na terytorium Polski. W tym czasie w Holandii przebywał oskarżony M. O. - znajomy S. B..

S. B. poinformował oskarżonego M. O. o swych planach dotyczące pozyskania marihuany zamówionej przez A. J. (1), a oskarżony M. O. zdecydował się na swój udział w tym przedsięwzięciu. Realizując je M. O. i S. B. wpierw udali się na terytorium Belgii celem spotkania z zamawiającym marihuanę A. J. (2) i odebrania od niego środków finansowych na zakup marihuany (w kwocie 8.000 euro). Po odebraniu gotówki S. B. i M. O. powrócili do na terytorium Holandii i dokonali zakupu 2 kg marihuany.

Następnie w miejscowości V. w Holandii, na terenie parkingu przy stacji paliw S. B. i oskarżony M. O. spotkali się z A. J. (2), któremu przekazali pakunki z zawartością dwóch kilogramów marihuany, które oskarżony M. O. umieścił w skrytce umieszczonej na boku zestawu ciężarowego kierowanego przez A. J. (1). Marihuana ta została następnie przemycona przez A. J. (1) do Polski.

<p>Oskarżony M. O. i S. B. nie znali odbiorców tej marihuany na terenie Polski, wiedzieli natomiast, że zakupiona przez nich i przekazana A. J. (2) marihuana zostanie przemycona do Polski.</p>			
<p>zeznania (i wyjaśnienia) S. B.</p>	<p>k.3441-3446 w zw. z k. 100-102, 182-185, 189-192, 201-203, 210-311, 315-316, 357-358 teczki osobowej nr 20 oraz k.1573, 1627 akt głównych</p>		
<p>zeznania A. J. (1)</p>	<p>k.235-238, 239-241 dołączonych akt III K 123/20 ujawnione bez odczytywania wobec braku sprzeciwu stron z chwilą zamknięcia przewodu sądowego</p>		
<p>kopia aktu oskarżenia w sprawie PK X Wz Ds.21.2018 – w sprawie III K 114/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu</p>	<p>k.3314-3399</p>		
<p>Po przeprowadzeniu wyżej opisanej transakcji narkotykowej z A. J. (2), w tym samym okresie, nie później niż do dnia 31 grudnia 2012r., doszło do kolejnej transakcji narkotykowej z udziałem S. B. i oskarżonego M. O., któremu jednak tym razem towarzyszyli inni mieszkańcy J. - oskarżeni T. P. (2) i J. S. (2).</p> <p>Po złożeniu stosownego zamówienia przez T. P. (2) (który skontaktował się z</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia M. O.</p>	<p>k.2971-2972 w zw. z k. 21-22 z teczki osobowej nr 112</p>	

<p>S. B. za pośrednictwem S.'a), oskarżeni M. O., T. P. (2) i J. S. (2) udali się do miejscowości V. w Holandii celem zakupu od S. B. marihuany, którą następnie zamierzali przywieźć w ukryciu do Polski. Środki finansowe, którymi dysponowali wówczas oskarżeni, a które chcieli przeznaczyć na zakup marihuany, wystarczyły na nabycie partii 200 gramów marihuany średniej jakości (w cenie 6 euro za gram), którą to marihuanę S. B. zakupił od nieustalonego mężczyzny o imieniu I. (narodowości serbskiej). Po nabyciu marihuany S. B. przekazał ją oskarżonym, a ci wyruszyli z nią w drogę powrotną do Polski.</p>			
<p>Częściowo wyjaśnienia J. S. (2)</p>	<p>k.2972 w zw. z k. 15-17, 18-19 z teczki osobowej nr 111</p>		
<p>Częściowo wyjaśnienia T. P. (2)</p>	<p>k.2972-2973 w zw. z k. 17-21, 24-25 z teczki osobowej nr 110</p>		
<p>Trzy lata później, w czasie bliżej nieustalonym, ale w okresie od marca 2015r. do 31 października 2015r., doszło do kolejnego przemytu narkotyków z Holandii do Polski. W tym czasie S. B. współpracował w dystrybucji amfetaminy z M. F. (1) i P. Ł. ps. (...). Jednym z „kurierów”, którzy przewozili narkotyki do</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia J. S. (2)</p>	<p>k.2972 w zw. z k. 15-17, 18-19 z teczki osobowej nr 111</p>	

<p>Polski był P. B.. W wyżej wskazanym okresie, poruszając się samochodem A. (...), P. B. przewiózł z Holandii do Polski m.in. 1 kg amfetaminy i przekazał ją w J. oskarżonemu J. S. (2).</p> <p>Wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 listopada 2021r., sygn. akt III K 263/21 P. B. został skazany m.in. za dokonanie wspólnie i w porozumieniu z S. B. i J. S. (2) wewnątrzwspólnotowej dostawy z Holandii do Polski 1 kg amfetaminy.</p>			
<p>zeznania (i wyjaśnienia) S. B.</p>	<p>(...)- (...) w zw. z k. 100-102, 182-185, 189-192, 201-203, 210-311, 315-316, 357-358 teczki osobowej nr 20 oraz k.1573, 1627 akt głównych</p>		
<p>częściowo zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) P. B.</p>	<p>k.3578-3580 w zw. z k.3572-3575</p>		
<p>odpis wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 19 listopada 2021r., sygn. akt III K 263/21 dot. P. B.</p>	<p>k.3593-3571</p>		
<p>kopia aktu oskarżenia w sprawie PK X Wz Ds.21.2018 – w sprawie III K 114/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu</p>	<p>k.3314-3399</p>		
<p>Oskarżony M. O. jest synem M. i L. z d. Piątka, urodził się w dniu (...) w J.. Legitymuje się</p>	<p>karta karna M. O.</p>	<p>k.3595-3598</p>	

<p>wykształceniem podstawowym – nie ma wyuczonego zawodu. M. O. był 11-krotnie karany za przestępstwa, w tym z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W czasie wydawania wyroku M. O. odbywał karę pozbawienia wolności (od kwietnia 2024r.), administracja zakładu karnego jego zachowanie oceniała jako przeciętne. Na etapie śledztwa M. O. został poddany badaniu przez biegłych psychiatrów i psychologa, którzy w swej opinii wskazali, iż oskarżony ten tempore criminis miał zachowaną zdolność rozumienia znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim postępowaniem.</p> <p>Oskarżony J. S. (2) jest synem M. i M. z d. S., urodził się w dniu (...) w J.. Legitymuje się wykształceniem zawodowym. P. zatrudniony jako monter osiągając wynagrodzenie miesięczne na poziomie 5.000 – 6.000 złotych. J. S. (2) jest stanu wolnego, pozostaje w związku partnerskim. J. S. (2) nie był karany za przestępstwa.</p>			
karta karna J. S. (2)	k.3599		
opinia administracji jednostki penitencjarnej o M. O.	3671-3674		

wywiad środowiskowy dot. J. S. (2)	3685-3688		
Opinia sądowo – psychiatryczno – psychologiczna dot. M. O.	k. 83-87 teczki osobowej nr 112		
1.1.8	T. P. (2)	zarzut IX. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 1.2020 – czyn opisany w pkt.XXIV. części wstępnej wyroku – przypisany oskarżonemu w pkt. 54. części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 28 marca 2018r. w miejscu swego zamieszkania w J. oskarżony T. P. (2) posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii środek odurzający w postaci marihuany w ilości 0,3 g. Środek ten został ujawniony podczas przeszukania miejsca zamieszkania T. P. (2) przeprowadzonego w dniu 28 marca 2018r. przez funkcjonariuszy Policji.	Wyjaśnienia oskarżonego T. P. (2)	k.2972-2973 w zw. z k. 17-21, 24-25 z teczki osobowej nr 110	
Protokół przeszukania	k.9-12 teczki osobowej nr 110		

Protokół użycia testera narkotykowego	k.15 teczki osobowej nr 110		
T. P. (2) jest synem P. i G. z d. G., urodził się w dniu (...) w J.. O. legitymuje się wykształcenie średnim. T. P. (2) jest kawalerem, pozostaje w związku konkubenckim, z którego pochodzi małoletni syn oskarżonego. T. P. (2) nie był nigdy karany za przestępstwa, a w miejscu swego zamieszkania posiada pozytywną opinię.	Wyjaśnienia oskarżonego T. P. (2)	k.2972-2973 w zw. z k. 17-21, 24-25 z teczki osobowej nr 110	
karta karna T. P. (2)	k.3600		
wywiad środowiskowy dot. T. P. (2)	3676-3679		
1.1.9	J. L.	zarzut X. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 1.2020 – czyn opisany w pkt.XXV. części wstępnej wyroku – przypisany oskarżonemu w pkt. 58. części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 28 marca 2017r. policja niderlandzka zatrzymała J. L. (poszukiwanego Europejskim Nakazem aresztowania wydanym przez Sąd Okręgowy	częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. L.	k.3130 w zw. z k. 224-225, 328-330 z teczki osobowej nr 30	

Poznaniu w sprawie III Kop 35/17 – dot. śledztwa prowadzonego przeciwko J. L. o przestępstwa z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, polegające na udziale w 2015r. w przemyśle z Holandii do Polski znacznych ilości amfetaminy – w sprawie tej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 lutego 2019r., sygn. III K 203/18 J. L. został uznany za winnego zarzucanych mu przestępstw) i jednocześnie przeprowadziła przeszukanie miejsca jego zamieszkania w miejscowości D. w Holandii - wynajmowanego przez J. L. mieszkania przy ul. (...).

W mieszkaniu tym oskarżony J. L. posiadał wówczas substancję psychotropową w postaci 384,07 gramów siarczanu amfetaminy, 1,04 grama MDMA oraz środki odurzające w postaci 5,7 grama kokainy. Narkotyki te zostały ujawnione w wyniku przeszukania dokonanego w dniu 28 marca 2017r. (przechowywane były one przez oskarżonego w lodówce w pojemniku po lodach. Po zabezpieczeniu przez holenderską policję zostały one przekazane do Polski

<p>Przekazane do Polski substancje zostały poddane specjalistycznym badaniom przez biegłego z dziedziny chemii, po wykonaniu których została wydana opinia HE-5480-250/2018 pozwalająca na stwierdzenie, że w dniu 28 marca 2017r. w miejscu zamieszkania J. L. zabezpieczono substancję psychotropową w postaci 384,07 gramów siarczanu amfetaminy, 1,04 grama MDMA oraz środki odurzające w postaci 5,7 grama kokainy.</p>			
<p>ENA wydane przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie III Kop 35/17</p>	<p>k. 64-69 tom I teczki osobowej nr 30</p>		
<p>wykaz przedmiotów zabezpieczonych w wyniku przeszukania i przekazanych przez stronę niderlandzką</p>	<p>k.169 tom I teczki osobowej nr 30</p>		
<p>opinia z dnia 2 marca 2018r., nr HE-5480-250/2018 z przeprowadzonych badań kryminalistycznych z dziedziny chemii</p>	<p>k.181-187 tom I teczki osobowej nr 30</p>		
<p>protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych w dniu 28 marca 2017r. w mieszkaniu wynajmowanym przez J. L.</p>	<p>k.188-189 tom I teczki osobowej nr 30</p>		

dokumentacja dot. pomocy prawnej udzielone przez stronę niderlandzką wraz z tłumaczeniem	k.264-291 tom II teczki osobowej nr 30		
J. L. jest synem J. i M. z d. S., urodził się w dniu (...) w K. -K.. J. L. legitymuje się wykształceniem podstawowym, z zawodu jest cynkowaczem. J. L. jest kawalerem, ma troje dzieci, z których dwoje pozostaje na jego utrzymaniu. Oskarżony od wielu lat zamieszkuje na terytorium Holandii. J. L. był karany za przestępstwa.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. L.	k.3130 w zw. z k. 224-225, 328-330 z teczki osobowej nr 30	
odpis wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 lutego 2019r., sygn. III K 203/18	k.406-407 tom II teczki osobowej nr 30		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Częściowo wyjaśnienia A. S. (1)	<p>Oskarżony A. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Potwierdzając swą znajomość z T. T. (2) wskazywał, że była ona związana jedynie z działalnością dotyczącą samochodów. Podczas przesłuchania 25 października 2016r. A. S. (1) kategorycznie zaprzeczył, by kiedykolwiek wyjeżdżał za granicę z T. T. (2) (wyjazd taki - według jego wyjaśnień był mu proponowany, ale kategorycznie odmówił - vide: k.25-30 teczki osobowej nr 7), zaś swe twierdzenia w tym zakresie zmienił wyjaśniając 4 stycznia 2017r. (k.148-153) - wskazując tym razem, że rzeczywiście trzykrotnie wyjeżdżał z T. T. (2) do Holandii, lecz czynił to wyłącznie „w celach towarzyskich, dla oderwania się na chwilę”, „dla wyrwania od codzienności”, a nie w celu przemytu narkotyków. A. S. (1) zaprzeczył przy tym, by miał świadomość przewożenia jakichkolwiek narkotyków z Holandii do Polski, a swe</p>	

pierwsze wyjaśnienia w tym zakresie (zaprzeczające w ogóle wspólnym wyjeździe) tłumaczył „szokiem”, w którym znajdował się po zatrzymaniu. Wskazywał też, że podczas ostatniego (trzeciego) wyjazdu T. T. (2) zażartował sobie w kierunku towarzyszącego im S. N., że w samochodzie którym się poruszają ukryte są narkotyki - co miało wywołać panikę S. N. i jego omdlenie. A. S. (1) domniemywał też, że obciążające go twierdzenia T. T. (2) miałyby sformułować w reakcji na jego odmowę uczestnictwa w kolejnych wyjazdach.

Na rozprawie A. S. (1) złożył krótkie wyjaśnienia i odmówił odpowiedzi na pytania – za wyjątkiem pytań swego obrońcy. Na rozprawie fakt formułowania obciążających go twierdzeń przez T. T. (2) oskarżony S. tłumaczył tym, iż T. T. (2) po dopuszczeniu się przestępstw został „złamany” i próbował wybrnąć z sytuacji „idąc na współpracę z prokuratorem”.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom A. S. jedynie w tej części, w której przyznawał on swą znajomość z T. T. (2), która swe źródło miała w naprawach samochodów.

zeznania (i odczytane wyjaśnienia) świadków T. T. (2), S. K. (1), M. S. (1) i M. P. (1).

Za wiarygodne Sąd uznał te zeznania (i odczytane wyjaśnienia) świadków T. T. (2), S. K. (1), M. S. (1) i M. P. (1), w których w sposób wzajemnie korelujący ze sobą opisali oni udział A. S. (1) w poszczególnych transakcjach narkotykowych.

I tak twierdzenia T. T. (2) co do sprzedaży na jego rzecz amfetaminy przez oskarżonego A. S. (1) znalazły potwierdzenie w relacji procesowej S. K. (1) ps. (...), który jako należący do grona konsumentów amfetaminy nabywanej przez T. T. (2) był wtajemniczony w szereg jego przestępczych interesów. S. K. (1) kategorycznie wskazał A. S. (1) jako znajomego T. T. (2), u którego kilkakrotnie był wraz z T. T. (2) w Z. w celu zakupu amfetaminy w ilościach rzędu po 15-20 g. Dodać należy, że pośrednio te zgodne relacje T. T. (2) i S. K. (1) potwierdza analiza danych telekomunikacyjnych wskazująca na bardzo częste kontakty telefoniczne T. T. (2) (posługującego się nr 780-123-690) z A. S. (1) (posługującym się telefonem o nr 780-123-690). Dodatkowo

podnieść należy, iż S. K. (1) rozpoznał też A. S. (1) jako mężczyznę, który wraz z T. T. (2) co najmniej jeden raz jechał do Holandii po amfetaminę.

Zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) T. T. (2) dotyczące udziału A. S. (1) w trzech wewnątrzspółnotowych nabyciach amfetaminy z Holandii do Polski znajdowały wsparcie w relacjach procesowych M. S. (1) i M. P. (1). Przypomnieć należy, iż na rozprawie w dniu 9 marca 2023r. świadek M. S. (1), co do którego Sądowi z urzędu wiadomo było, że w sprawie III K 117/20 została skazany wówczas nieprawomocnym wyrokiem za czyny pozostające w ścisłym związku z zarzutami stawianymi oskarżonym w niniejszej sprawie skorzystał ze swojego prawa wynikającego z art.182§3 k.p.k., wskutek czego na zgodny wniosek stron wcześniejsze protokoły jego przesłuchań zostały ujawnione bez odczytywania. Na tej samej rozprawie ujawniono, iż przesłuchanie na rozprawie świadka M. P. (1) jest niemożliwe, gdyż według poczynionych ustaleń świadek ten przebywał poza granicami Polski (prawdopodobnie we Francji), nie był osadzony w żadnej

jednostce penitencjarnej – w konsekwencji zeznania tego świadka również zostały uznane za ujawnione bez odczytywania wobec braku możliwości jego przesłuchania na rozprawie. Relacja procesowa M. S. (1) wsparła twierdzenia T. T. (2) (i S. K. (1)) o wspólnym wyjeździe T. T. (2) i A. S. (1) do Holandii po amfetaminę, przy czym M. S. (1) wprost wskazał, że po powrocie wymienieni mężczyźni przyjechali do jego miejsca zamieszkania i tam w obecności A. S. (1) T. T. (2) wyciągnął amfetaminę z reklamówki przekazując M. S. (1) należną mu część przemyconej substancji psychotropowej.

W odniesieniu do wyjazdu, w którym wspólnie z T. T. (2) i A. S. (1) brał udział M. P. (1) podnieść z kolei należy, iż według relacji M. P. do przekazania T. T. (2) amfetaminy doszło w garażu mężczyzny „o imieniu J.” (czyli J. L.) w obecności wszystkich uczestników tego wyjazdu (a więc również A. S. (1)).

Omawiana część relacji wskazanych wyżej świadków charakteryzowała się logicznością, konsekwencją i wzajemną korelacją w poszczególnych swych fragmentach, co łącznie nakazywało

zdyskredytować wyjaśnienia A. S. (3) początkowo w ogóle zaprzeczającego wyjazd do Holandii wraz z T. trznadlem, a później kwestionującego swoją świadomość rzeczywistego celu tych wyjazdów. Spośród omawianych świadków największą wiedzę miał oczywiście w pełni zaangażowany w proceder narkotykowy T. T. (2) niemniej podkreślić warto, że jego relacja procesowa w zakresie dotyczącym A. S. (1) została potwierdzona zarówno przez S. K. (1) (który swą wiedzę w tym zakresie miał jedynie „ze słyszenia”), jak i M. S. (1) i M. P. (1) (współuczestników przestępczych zdarzeń).

Warto też zaznaczyć, iż informacje co do przestępczego zaangażowania A. S. (4) w przemyt amfetaminy z Holandii S. K. (1) pozyskał od T. T. (2) już w czasie inkryminowanych zdarzeń – nie sposób logicznie jest zakładać, by T. T. (2) miał wówczas kłamliwie obciążać A. S. (1) zakładając niejako na przyszłość, że może to wykorzystać procesowo w postępowaniu karnym, które będzie się toczyć kilka lat później. Dodatkowo zaznaczyć należy, iż również już po wydaniu wyroków skazujących względem T. T. (2) i S. K. (1)

podtrzymali oni swe twierdzenia dotyczące A. S. (1) (które zostały im odczytane), co przecież już w żaden sposób nie mogło wpłynąć na los prowadzonego przeciwko nim postępowania karnego. Warto też zaznaczyć w tym miejscu, że przesłuchiwany w charakterze świadka na rozprawach 8 października i 18 listopada 2021r. T. T. (2) w swej swobodnej wypowiedzi rozpoznając A. S. (1) nie przypominał sobie, by ten miał mieć świadomość rzeczywistego celu wyjazdów do Holandii, by miał być zbywcą amfetaminy czy by miał nabywać amfetaminę od T. T. (2) w ilościach wskazywanych w zarzucie XXXIII. aktu oskarżenia – niemniej podtrzymał on odczytane mu wyjaśnienia złożone na etapie śledztwa wskazując, że boryka się z problemami z pamięcią. Brak jest jakichkolwiek podstaw do przypuszczeń, by T. T. (2) wyjaśniając jako podejrzany pozbawiony był prawa do swobodnej wypowiedzi, a okoliczność iż po 8 latach od inkryminowanych zdarzeń nie pamiętał ich przebiegu, uwzględniając bardzo szeroki zakres przestępczej działalności T. T. (2) oraz mnogość transakcji narkotykowych, w których brał wówczas udział, jest w ocenie Sądu całkowicie zrozumiała w

	<p>świetle zasad logicznego rozumowania. W konsekwencji powyższego Sąd dał wiarę tym twierdzeniom T. T. (5), w których obciążał on oskarżonego A. S. (1).</p>	
1.1.2	<p>Częściowo wyjaśnienia P. K.</p>	<p>Oskarżony P. K. nie przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa. Potwierdzając swą znajomość z T. S. (2) oraz wspólne z nim wyjazdy poza granice Polski zaprzeczył, by miał mieć jakikolwiek związek z narkotykami. Wskazywał, że wynagradzał finansowo T. S. (2) za świadczone przez niego usługi (a nie w formie przekazywania narkotyków). Jednocześnie P. K. nie wskazywał przyczyn, dla których miałby być kłamliwie pomawiany przez T. S. (2) sugerując na rozprawie, że być może chodzi o chęć skorzystania przez T. S. (2) z nadzwyczajnego złagodzenia kary.</p> <p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom P. K. jedynie w tej części, w której wskazywał ona na swą znajomość z T. S. (2) i wspólne z nim wyjazdy w celach biznesowych poza granice Polski.</p>
<p>zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) T. S. (2)</p>	<p>Za wiarygodne Sąd uznał te zeznania (i odczytane wyjaśnienia) świadka T. S. (2), w których opisał on udział P. K. w</p>	

przestępczym procederze obrotu substancją psychotropową w ilości łącznie 1,5 kg amfetaminy, jak też okoliczności wielokrotnego przekazywania mu niewielkich dawek amfetaminy oraz kokainy w czasie wspólnych ich wyjazdów, które to przekazania miały być formą zapłaty za usługi świadczone przez T. S. (2).

Ta część relacji T. S. (2) charakteryzowała się logicznością i konsekwencją - co łącznie nakazywało zdyskredytować wyjaśnienia P. K. zaprzeczającego swemu sprawstwu w zakresie czynu mu zarzucanego. Zaznaczyć należy, iż również zeznając jako świadek na rozprawie w dniu 4 marca 2022r., a więc już po wydaniu wyroku skazującego T. S. (2) (vide: wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 grudnia 2020r., sygn. akt III K 383/20) T. S. (2) podtrzymał swe twierdzenia dotyczące P. K. - uczynił to więc w czasie, gdy nie mogło to już w najmniejszym stopniu wpłynąć na los prowadzonego przeciwko nim postępowania karnego. Warto też zaznaczyć w tym miejscu, że przesłuchiwany w charakterze świadka na rozprawie T. S. (2) w swej swobodnej wypowiedzi wskazywał

na fakt wielokrotnego przekazywania mu narkotyków przez P. K. podczas wspólnych wyjazdów biznesowych („jeździłem za granicę jako tłumacz, a nigdy nie dostałem wynagrodzenia za to - nigdy nie płacił, tylko częstował narkotykami”) wskazując, że była to zresztą przyczyna ich kłótni i zerwania współpracy. Wprawdzie na rozprawie w fazie swobodnej wypowiedzi świadek S. nie przypominał sobie, by miał być bezpośrednim świadkiem zamawiania przez P. K. dostawy amfetaminy, niemniej podtrzymał on odczytane mu wyjaśnienia złożone na etapie śledztwa i wskazał, że borykał się z problemami z pamięcią. Brak jest jednak jakichkolwiek podstaw do przypuszczeń, by T. S. (2) wyjaśniając jako podejrzany pozbawiony był prawa do swobodnej wypowiedzi, a okoliczność, iż po niemal dekadzie od inkryminowanych wydarzeń nie pamiętał dokładnie ich przebiegu, uwzględniając bardzo szeroki zakres przestępczej działalności T. S. (2), jest w ocenie Sądu całkowicie zrozumiała w świetle zasad logicznego rozumowania. Nie sposób też racjonalnie wnioskować, iż stojący pod bardzo poważnymi trzema zarzutami udziału w zbrodniach z art.55 ust.3

	<p>ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii T. S. (2) miałyby kłamliwie obciążyć P. K., który nie był w żaden sposób związany z zarzutami stawianymi T. S. (2). Analizując treść protokołów przesłuchań T. S. (2) Sąd doszedł do przekonania, że świadczą one o podjęciu przez tegoż decyzji szczerego ujawnienia całej swej wiedzy o zdarzeniach związanych z narkotykami tak, by „wyczyścić” ten etap życia i działalności T. S. (2).</p>	
wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 grudnia 2020r., sygn. akt III K 383/20	Dokument ten potwierdzał skazanie T. S. (2) za czynu mu w nim przypisane. ,	
1.1.3	częściowo wyjaśnienia R. L. (1)	<p>Oskarżony R. L. (1) potwierdzając swą znajomość z M. F. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Na rozprawie odmówił złożenia wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania.</p> <p>W ocenie Sądu wyjaśnienia R. L. (1) zasługiwały na wiarę jedynie w tej tylko części, w której potwierdził on swą znajomość z M. F. (1).</p>
zeznania M. F. (1)	Za w pełni wiarygodne Sąd uznał te zeznania (i odczytane wyjaśnienia) świadka M. F. (2), w których w sposób logiczny i konsekwentny opisał on udział R.	

L. (1) w przestępczych transakcjach narkotykowych dotyczących nabywania siarczanu amfetaminy i jej przemytu z Holandii do Polski. Ta relacja M. F. (1) korelowała w poszczególnych swych fragmentach z innymi dowodami, a mianowicie z wynikami przeszukania zabezpieczonego telefonu komórkowego M. F. (1) (w którym w kontaktach widniał numer przypisany do „kolegi B.”), a także pozyskaną w drodze pomocy prawnej dokumentacją dotyczącą skazania R. L. (1) wyrokiem Sądu w D..

Przypomnieć w tym miejscu należy, iż M. F. (1) występował pierwotnie w niniejszej sprawie w charakterze podejrzanego, natomiast z uwagi na wyłączenie spraw jeszcze na etapie śledztwa do odrębnego rozpoznania (sprawa jego obecnie zawisła przed Sądem Okręgowym w Poznaniu - sygn. akt III K 114/18) na etapie postępowania jurysdykcyjnego w sprawie niniejszej występował on w charakterze świadka, który po pouczeniu o prawie odmowy złożenia zeznań wynikającym z art.182§3 k.p.k. oraz o treści art.183§1 k.p.k. nie skorzystał z tego prawa i na rozprawie w dniu 23 września 2022 r. złożył zeznania w zakresie dotyczącym oskarżonego

R. L. (1). Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż M. F. (1) jako podejrzany złożył bardzo obszerne wyjaśnienia dotyczące swej przestępczej działalności w zakresie obrotu narkotykami wskazując na szereg osób, z którymi współdziałał w swej działalności narkotykowej – w tym oskarżonego R. L. (1). Niewątpliwie więc twierdzenia M. F. (1) pochodzą od osoby wielokrotnie wchodzącej w konflikt z prawem i w związku z tym oskarżonej o popełnienie szeregu przestępstw (vide: akt oskarżenia w sprawie III K 114/18). Sama jednak ta okoliczność nie stanowi samoistnej podstawy do kompleksowej negacji zeznań (i wcześniejszych wyjaśnień) M. F. (1).

Nie sposób też nie zauważyć, iż w momencie, gdy na etapie śledztwa M. F. (1) podjął decyzję o złożeniu wyjaśnień w zakresie dotyczącym transakcji narkotykowych z udziałem R. L. (1) nie przedstawiano mu jeszcze zarzutów związanych z tymi właśnie transakcjami – tym samym M. F. (1) składając taką relację procesową dostarczał więc dowody do postawienia niebagatelnych przecież zarzutów zbrodni z art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii względem siebie samego. M. F.

(1) relacjonując zdarzenia będące przedmiotem osądu w niniejszej sprawie a dotyczące R. L. (1) zachował konsekwencję swych twierdzeń w stopniu pozwalającym na uznanie ich za wiarygodne. Nigdy nie relacjonował on jakiegokolwiek z tych zdarzeń w różnych co do zasady wersjach. Oczywistym jest natomiast, że opisując jako świadek na rozprawie w dniu 23 września 2022 r. swe kontakty i transakcje narkotykowe z udziałem oskarżonego R. L. (1) nie podawał już takich szczegółów, jak na etapie śledztwa, co musi być jednak uznane za naturalne z racji upływu czasu od inkryminowanych zdarzeń. Oceniając te zeznania M. F. (1) Sąd, mając bezpośrednią styczność z tym świadkiem na rozprawie, doszedł jednak do przekonania, że te niewielkie nieścisłości nie mogą skutkować zdyskredytowaniem jego zeznań w całości – czego domagał się obrońca R. L. (1). Zdaniem Sądu porównanie wyjaśnień złożonych przez M. F. (1) (jako podejrzanego) na etapie śledztwa z jego zeznaniami złożonymi w toku postępowania jurysdykcyjnego nie wykazuje takich sprzeczności, które nakazywałyby zanegować jego relację procesową. Zeznając na rozprawie

jako świadek, w odstępie wielu już lat od zdarzeń, M. F. (1) nadal stosunkowo dokładnie pamiętał szczegóły zdarzeń z udziałem R. L. (1), zeznawał w sposób zbieżny ze swymi twierdzeniami formułowanymi na etapie śledztwa, a po odczytaniu mu jego wcześniejszych protokołów przesłuchań (wyjaśnień) stanowczo podtrzymał wszystkie te relacje procesowe. Uwzględniając całokształt zakrojonej na bardzo szeroką skalę działalności narkotykowej M. F. (1) (opisywanej przez niego) należy też zauważyć że ilości narkotyków, które były przedmiotem transakcji z udziałem R. L. (1), stanowiły niewielką część tego, z czym miał do czynienia M. F. (1).

Zdaniem Sądu nie można też racjonalnie twierdzić, iż M. F. (1) jest zainteresowany obciążaniem pomówionego w niniejszej sprawie R. L. (1). Odnosząc się do tej kwestii przypomnieć na wstępie należy, iż M. F. (1) nigdy (czy to wyjaśniając jako podejrzany, czy to zeznając jako świadek) nie deprecjonował przecież swojej własnej roli w poszczególnych przestępczych zdarzeniach. Nie umniejszał on nigdy swojej roli, zawsze obciążał również siebie, częstokroć

wskazując na swoją niepoślednią bynajmniej rolę w zdarzeniach przestępczych. O prawdziwości twierdzeń M. F. (1) formułowanych w odniesieniu do R. L. (1) świadczy też okoliczność, iż M. F. (1) posiadał informacje o problemach R. L. (1) z wymiarem sprawiedliwości na terenie Niemiec – trudno byłoby wyjaśnić logicznie fakt tej wiedzy M. F. (1) gdyby nie to, że został o tym poinformowany właśnie przez R. L. (1). Jego twierdzenia pośrednio znalazły też wsparcie w wynikach przeszukania zabezpieczonego jego telefonu komórkowego (w którym w kontaktach widniał numer przypisany do „kolegi B.”). Relacja procesowa M. F. (1) względem oskarżonego R. L. (1) nie wykazywała też najmniejszej chwiejności, a brak też było jakichkolwiek dowodów, mogących choćby sugerować, iż zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) M. F. (1) zostały złożone w warunkach wyłączających swobodę jego wypowiedzi. Oskarżony R. L. (1) nie podjął nawet próby wyjaśnienia, z jakich to przyczyn miałby być celem rzekmo kłamliwych pomówień ze strony M. F. (1).

Nadanie przymiotu wiarygodności zeznaniom (i wcześniejszym wyjaśnieniom) M. F. (1)

	skutkowało jednocześnie zdyskwalifikowaniem wyjaśnień oskarżonego R. L. (1) - uznaniem ich za nieudolną linię obrony ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwa.	
Dokumenty wymienione wyżej w części 1.1.3.	dokumenty wymienione wyżej pod pozycją 1.1.3 stanowiły istotne wsparcie relacji procesowej M. F. (1)	
1.1.4	Częściowo wyjaśnienia K. S. (1)	Oskarżony K. S. (1) potwierdził fakt nabywania substancji psychotropowych od K. C. (1) i oskarżonego F. M. (1), a także ich przewozu i sprzedaży na terytorium Szwecji. Nie kwestionując samego faktu, iż takie zdarzenia miały K. S. (1) zanegował jednak ilości narkotyków, które nabywał i następnie przemycał na terytorium Szwecji (według jego zmiennych twierdzeń łączna ilość siarczanu amfetaminy była na poziomie do 800 g, łączna ilość tabletek ecstasy to maksymalnie 1500, zaś co do amfetaminy zasadowej oskarżony negując łączną ilość objętą zarzutem tj. 6 litrów nie potrafił precyzyjnie wskazać, do jakiej jej ilości się przyznaje. Oskarżony deklarował swój żal z powodu swego zachowania wskazując, że wpadł w długi hazardowe i w ten

		<p>sposób próbował sobie poradzić z powstałym zadłużeniem. Potwierdził, iż to on zapoznał K. C. (1) z F. M. (1), nie kwestionował też tego, iż pozyskane narkotyki przewoził do Szwecji i tam je sprzedawał.</p> <p>Sąd dał wiarę oskarżonemu K. S. (1) w części, w której potwierdzał on swój udział w przestępczym procederze polegającym na nabywaniu od K. C. (1) i F. M. (1) narkotyków i późniejszego ich przemykania na teren Szwecji celem dalszej odsprzedaży – w tym zakresie wyjaśnienia K. S. (1) korelowały z wyjaśnieniami F. M. (1) i K. C. (1), a także z wynikami przeszukania miejsca zamieszkania K. S. (1) oraz wynikami przeszukania książki telefonicznej jego telefonu.</p>
<p>Częściowo wyjaśnienia F. M. (1)</p>	<p>Oskarżony F. M. (1) zarówno na etapie śledztwa, jak i na rozprawie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu przestępstw, zakwestionował jedynie czasokres swej przestępczej współpracy z K. S. (1) wskazując, że trwała ona zaledwie jeden rok, a nie kilka lat. F. M. (1) zakwestionował też daty swej przestępczej działalności wskazując, że</p>	

	<p>nie było to w latach 2014-2016, lecz wcześniej - gdyż w październiku 2013r. miał miejsce ostatni jego kontakt z K. S. (1). Potwierdził natomiast, że to K. S. (1) był pomysłodawcą współpracy z K. C. (1), skutkiem czego zapoznał on F. M. (1) z K. C. (1). W odniesieniu do zarzutu posiadania marihuany F. M. (1) potwierdził zasadność stawianego mu zarzutu.</p> <p>W ocenie Sądu wyjaśnienia F. M. (1) co do zasady zasługiwały na wiarę – w szczególności co do charakteru działań podejmowanych przez niego w ramach przestępczej współpracy dotyczącej handlu narkotykami pomiędzy K. F. (1) M. – K. S. (1).</p>	
<p>Zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) K. C. (1) i M. F. (1)</p>	<p>Ocenę zeznań K. C. (1) rozpocząć należy od przypomnienia, że został on skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 grudnia 2020r. w sprawie III K 383/20 za czyny pozostające w ścisłym związku z przedmiotem niniejszego postępowania. K. C. (1) po złożeniu przez M. F. (1) na etapie śledztwa obciążających go wyjaśnień został zatrzymany, przy czym w miejscu jego zamieszkania w S. funkcjonariusze Policji zabezpieczyli</p>	

bardzo duże ilości narkotyków (3,6 litra amfetaminy zasadowej, 567 gramów siarczanu amfetaminy, 346 tabletek ekstazy i 52 gramów marihuany). Po zatrzymaniu K. C. (1) podjął współpracę z organami ścigania, ujawniając miejsce ukrycia innych jeszcze narkotyków, a także składając wyjaśnienia co do swego przestępczego procederu - w tym w zakresie dotyczącym K. S. (1) i F. M. (1). K. C. (1) szczegółowo opisał okoliczności współpracy z oskarżonymi wskazując, iż w trakcie współdziałania z K. S. (1) był on przez niego informowany o opłacalności zbywania narkotyków w Szwecji. Również na rozprawie w niniejszej sprawie, będąc przesłuchiwanym w charakterze świadka K. C. (1) podtrzymał w twierdzenia w tym zakresie. Wprawdzie zeznając jako świadek K. C. (1) nie był w stanie z uwagi na upływ czasu precyzyjnie podać w szczególności ilości narkotyków będących przedmiotem transakcji z F. M. (1) i K. S. (1), niemniej opisał schemat tej przestępczej współpracy, potwierdził też, iż F. M. (1) został mu przedstawiony przez K. S. (1), który wskazał, że „jak on nie będzie miał czasu to M. będzie odbierał”.

Relacja K. C. (1) znajdowała pośrednie wsparcie w relacji procesowej M. F. (1). Zeznając na rozprawie w dniu 23 września 2022r. w charakterze świadka M. F. (1) nie skorzystał ze swego uprawnienia do odmowy złożenia zeznań (M. F. (1) występuje w charakterze oskarżonego w sprawie III K 114/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu o czyny pozostające w ścisłym związku z zarzutami stawianymi oskarżonym w niniejszej sprawie. Wprawdzie nie byli mu znani oskarżeni F. M. (1) i K. S. (1), niemniej M. F. (1) również na rozprawie potwierdził swą przestępczą współpracę z K. C. (1), który według pamięci świadka na rozprawie „nie mówił, dla kogo robi, coś mówił o Szwecji”, zaś na etapie śledztwa wskazywał, że K. C. (1) informował go tym, iż nabywana przez niego amfetaminy docelowo trafia za pośrednictwem jego odbiorcy do krajów skandynawskich.

Relacje procesowe świadków M. F. (2) i K. C. (1) w zakresie dotyczącym oskarżonych F. M. (1) i K. S. (2) uznał za w pełni wiarygodne – świadkowie zeznawali w sposób logiczny i konsekwentny, ich relacje korelowały w poszczególnych swych fragmentach z innymi

dowodami – w tym wyjaśnieniami K. S. (1) (poza zaniżanymi przez niego ilościami narkotyków) oraz F. M. (1) (poza wskazywanym przez tego oskarżonego czasokresem działalności).

Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż zarówno M. jak i K. F. (2) jako podejrzani na etapie śledztwa złożyli bardzo obszerne wyjaśnienia dotyczące swej przestępczej działalności w zakresie obrotu narkotykami wskazując na szereg osób, z którymi współdziałali w swej działalności narkotykowej.

Wyjaśniając wówczas w zakresie dotyczącym transakcji narkotykowych z udziałem K. S. (1) i F. M. (1) K. C. (1) dostarczał tym samym dowody do postawienia również samemu sobie zarzutów dokonania przestępstw. Oceniając zeznania i wcześniejsze wyjaśnienia M. F. (1) i K. C. (1) Sąd, mając bezpośrednią styczność z tymi świadkami na rozprawie, doszedł do przekonania, że niewielkie nieścisłości pojawiające się w ich relacji są naturalną upływem czasu od inkryminowanych zdarzeń i nie mogą skutkować zdyskredytowaniem ich relacji procesowych.

Nie sposób też racjonalnie twierdzić, iż M. F. (1) czy w szczególności

	<p>K. C. (1) miałby być zainteresowany obciążaniem pomówionych w niniejszej sprawie K. S. i F. M. (1). K. C. (1) nigdy (czy to wyjaśniając jako podejrzany, czy to zeznając jako świadek) nie deprecjonował przecież swojej własnej roli w poszczególnych przestępczych zdarzeniach, nie umniejszał on nigdy swojej roli, zawsze obciążał również siebie, częstokroć wskazując na swoją niepoślednią bynajmniej rolę w zdarzeniach przestępczych. Jego proces karny w momencie składania zeznań na rozprawie był już zresztą zakończony prawomocnym wyrokiem.</p>	
Dokumenty wymienione wyżej	Za przydatne w sprawie jako pozwalające na weryfikację osobowego materiału dowodowego Sąd uznał wymienione wyżej dokumenty – w szczególności protokół przeszukania miejsca zamieszkania K. S. (1) (zabezpieczono wówczas liczne bilety na przeprawę promową z samochodem na odcinku Y.-Ś. – vide: k.62-72 teczki osobowej nr 126) oraz protokół przeszukania pamięci telefonu komórkowego K. S. (1) (ujawniono w nim szwedzkie numery abonenckie opisane jako	

	(...) i K. – vide: k.74-75 teczki osobowej nr 126)		
1.1.5	wyjaśnienia F. M. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom F. M. (1), który przyznał się do posiadania zabezpieczonej marihuany - wyjaśnienia te pozostawały w pełnej korelacji z protokołem przeszukania miejsca zamieszkania oskarżonego oraz wynikami badań zabezpieczonej substancji.	
1.1.6	Częściowo wyjaśnienia M. M. (2)	M. M. (2) nie przyznając się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw potwierdził swą znajomość z T. T. (2), której początek był związany z naprawą jego samochodu przez T. T. (2). M. M. (2) wskazywał, że wielokrotnie bywał u T. T. (2), był wówczas wielokrotnie świadkiem zbywania przez T. T. (2) narkotyków różnym osobom, został też przez niego „poczęstowany amfetaminą”. M. M. (2) wskazał też, że T. T. (2) proponował mu, by „załatwił” amfetaminę w Holandii, zaprzeczył jednak, by się na to zgodził wskazując, że z jednej strony nie miał takich możliwości, a z drugiej miał wówczas swoją pracę i dobrze zarabiał (vide: k.113 teczki osobowej nr 28) i nie było u to do niczego potrzebne. W ocenie M. M. (2) obciążające go twierdzenia T. T. (2) sformułował	

w ramach zemsty, nie rozliczył się on bowiem z M. M. (2) z kwoty 6.000 złotych przekazanych na naprawę samochodu, co skutkowało ich kłótnią oraz zagrożeniem przez M. M. (2), że zgłosi on organom ścigania przestępczy proceder narkotykowy T. T. (2).

Na rozprawie M. M. (2) wskazywał z kolei, że w inkryminowanym okresie z uwagi na swoją trudną sytuację finansową miał niezapłacone mandaty w Holandii i w obawie przed zamianą tychże mandatów na karę więzienia w 2013r. musiał się wyprowadzić z Holandii. Wskazał też, że podczas jednej ze swoich wizyt u T. T. (2) poznał jego szwagra - A. W. (1), którego T. T. (2) wskazywał jako potencjalnego odbiorcę amfetaminy z Holandii celem jej przewiezienia do Polski przy wykorzystaniu TIR-a którym poruszał się A. W. (1).

W ocenie Sądu wyjaśnienia M. M. (2) zasługiwały na wiarę jedynie w tej części, w której potwierdził on swą znajomość z T. T. (2) oraz A. W. (1), w tym zakresie bowiem

		<p>wyjaśnienia te korelowały z wyjaśnieniami (i późniejszymi zeznaniami) T. T. (2) oraz A. W. (1), nadto były logiczne i spójne wewnętrznie.</p>
<p>zeznania (i odczytane wyjaśnienia) świadków T. T. (2), S. K. (1) i A. W. (1)</p>	<p>Za wiarygodne Sąd uznał te zeznania (i odczytane wyjaśnienia) świadków T. T. (2), S. K. (1) i A. W. (1), w których w sposób wzajemnie korelujący ze sobą opisali oni udział M. M. (2) w przestępczym procederze wewnątrzwspólnotowej dostawy z Holandii do Polski amfetaminy. Ta część relacji omawianych świadków charakteryzował się logicznością, konsekwencją i wzajemną korelacją w poszczególnych swych fragmentach, co łącznie nakazywało zdyskredytować wyjaśnienia M. M. (2) zaprzeczającego swemu sprawstwu w zakresie czynów mu zarzuconych. Spośród omawianych świadków największą wiedzę miał oczywiście w pełni zaangażowany w proceder narkotykowy T. T. (2) niemniej podkreślić warto, że jego relacja procesowa w zakresie dotyczącym M. M. (2) została potwierdzona zarówno przez A. W. (1) (który zresztą rozpoznał M. M. (2) jako osobę, która przekazała mu pakunek z amfetaminą, którą następnie przewiózł</p>	

on do Polski i przekazał T. T. (2)), jak też przez S. K. (1) (który towarzyszył T. T. (2) w odbiorze amfetaminy od A. W. (2) i który był wtajemniczony przez T. T. (2) w szczegóły jego współpracy narkotykowej z M. M. (2)). Podkreślić należy, iż o ile w odniesieniu do T. T. (2) oskarżony M. M. (2) snuł przypuszczenia co do przyczyn kłamliwego pomówienia przez tegoż, to w odniesieniu do A. W. (1) i S. K. (1) oskarżony M. M. (2) nawet nie podjął próby wytłumaczenia, dlaczego to mieliby oni kłamliwie go obciążać. Warto też zaznaczyć, iż informacje co do przestępczego zaangażowania M. M. (2) w przemyt narkotyków S. K. (1) pozyskał od T. T. (2) już w czasie inkryminowanych zdarzeń – nie sposób logicznie jest zakładać, by T. T. (2) miał wówczas kłamliwie obciążać M. M. (2) zakładając, że może to wykorzystać procesowo w postępowaniu karnym, które będzie się toczyć kilka lat później. Dodatkowo zaznaczyć należy, iż również już po wydaniu wyroków skazujących względem T. T. (2), A. W. (1) i S. K. (1) podtrzymali oni swe twierdzenia dotyczące M. M. (2), co przecież już w żaden sposób nie mogło wpłynąć na los prowadzonego przeciwko

nim postępowania karnego.

Warto też zaznaczyć w tym miejscu, że przesłuchiwany w charakterze świadka na rozprawach 8 października i 18 listopada 2021r. T. T. (2) w swej swobodnej wypowiedzi rozpoznając M. M. (2) nie przypominał sobie, by ten miał współdziałać z nim w przestępczym procederze dotyczącym przemytu narkotyków, niemniej podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia złożone na etapie śledztwa wskazując, że boryka się z problemami z pamięcią. Brak jest jakichkolwiek podstaw do przypuszczeń, by T. T. (2) wyjaśniając jako podejrzany pozbawiony był prawa do swobodnej wypowiedzi, a okoliczność iż po 8 latach od inkryminowanych zdarzeń nie pamiętał ich przebiegu, uwzględniając bardzo szeroki zakres przestępczej działalności T. T. oraz mnogość transakcji narkotykowych, w których brał wówczas udział, jest w ocenie Sądu całkowicie zrozumiała w świetle zasad logicznego rozumowania.

Podobnie rzecz miała się z zeznaniami S. K. (1) złożonymi na rozprawie w dniu 4 marca 2022r. – w swobodnej fazie swych zeznań potrafił on jedynie ogólnie stwierdzić, że od

T. T. (2) słyszał, iż ten „załatwił” do M. M. (2) amfetaminę, jednocześnie jednak podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia – w tym te, w których opisywał swą wiedzę pozyskaną od T. T. (2) o jego współpracy z M. M. (2) w zakresie przemytu do Polski amfetaminy, a także opisywał okoliczności odbioru przemyconej amfetaminy od A. W. (1), w którym to odbiorze towarzyszył T. T. (2).

W odniesieniu do zeznań A. W. (1) złożonych na rozprawie 19 października 2023r. Sąd nie dał im wiary w zakresie, w którym A. W. (1) zakwestionował swoją winę za przestępstwo przypisane mu wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2021r. w sprawie III K 419/20. Przypomnieć należy, iż wyrok ten został wydany w trybie dobrowolnego poddania karze i nieracjonalnym jest zakładanie, iż osoba niewinna przyznałaby się do popełnienia zarzucanego jej przestępstwa i proponowała za nie karę. Podkreślić też należy, iż wprawdzie A. W. (1) zeznając jako świadek kwestionował swoją świadomość co do zawartości przewiezonego przez siebie pakunku, to jednocześnie przyznawał, że T. T. (2) stworzył przy nim pakunek i widział on

	<p>wtedy, że nie była to żadna część samochodowa. Co najważniejsze jednak A. W. (1) podtrzymał swe twierdzenia, iż na zlecenie T. T. (2) odebrał ów pakunek na terenie Holandii od kategorycznie rozpoznanego przez siebie na etapie śledztwa wizerunku M. M. (2) i przewiózł go do Polski. Nie zmienia tegoż kategorycznego rozpoznania fakt, iż na rozprawie A. W. (1) wskazywał, jakoby nie był pewien tego rozpoznania - - treść protokołu przesłuchania A. W. (1) z dnia 20 lutego 2017r. nie pozostawia cienia wątpliwości co do kategoryczności owego rozpoznania. Dodatkowo podkreślić należy, iż w korelacji z twierdzeniami S. K. (1) i T. T. (2) pozostawała ta część relacji A. W. (1), w której wskazywał on, że przy przekazaniu przewiezonego z Holandii pakunku T. T. (2) towarzyszył „jakiś mężczyzna” (S. K. (1)).</p>		
1.1.7	Częściowo wyjaśnienia M. O., J. S. (2) i T. P. (2)	Oskarżony M. O. nie przyznając się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw potwierdzał swoją znajomość z oskarżonymi J. S. (2) i T. P. (2) (w racji sąsiedztwa zamieszkania) zaprzeczając, jednak by kiedykolwiek jechał z nimi do Holandii, potwierdzał również swą znajomość	

z S. B., do którego jeździł do Holandii ale dopiero w 2013r. (a nie w 2012r.) i od którego podczas swego pobytu w Holandii nabywał na własny użytek marihuanę. M. O. wskazywał również, że z racji tego, iż nie zwrócił pożyczonej mu przez S. B. kwoty 2.000 zł, istnieje pomiędzy nimi konflikt. Podał również, że w czasie swego pobytu w Holandii był powziął informację o prowadzeniu przez S. B. działalności narkotykowej, w której zresztą proponowano mu udział, jednak odmówił.

Oskarżony J. S. (2) również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, na rozprawie korzystając z prawa do odmowy wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania. W toku śledztwa oskarżony S. potwierdził natomiast swą znajomość wynikającą z zamieszkiwania w tym samym mieście (J.) zarówno z S. B., jak i z oskarżonymi T. P. (2) oraz M. O.. Zaprzeczył jednak, aby kiedykolwiek wyjeżdżał do Holandii i by nabywał jakiegokolwiek narkotyki od S. B.. J. S. (2) zaprzeczył również swej znajomości z P. B..

Oskarżony T. P. (2) również nie przyznał się do udziału w nabyciu w Holandii marihuany od S. B. i jej przewiezieniu do Polski. Zaprzeczył, by

		<p>w 2012r. był w Holandii wskazując, że parę lat wcześniej był jedynie przejazdem w Holandii – wyjeżdżał wówczas do racy do Wielkiej Brytanii. Potwierdził swą znajomość z oskarżonymi J. S. (2) i M. O., a także z S. B., z którym jednak popadł w konflikt z uwagi na wymianę zdań co do rzekomej współpracy z organami ścigania podejmowanej przez ich znajomych/rodzinę (każdy z nich zarzucił sobie wzajemnie, że jest „słaby”).</p> <p>W ocenie Sądu wyjaśnienia M. O., J. S. (2) i T. P. (2) zasługiwały na wiarę w tej tylko ich części, w której oskarżeni ci przyznawali swą wzajemną znajomość, a także swą znajomość z S. B..</p>	
<p>zeznania (i wyjaśnienia) S. B.</p>	<p>Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka S. B.. Przypomnieć w tym miejscu należy, iż S. B. występował pierwotnie w niniejszej sprawie w charakterze podejrzanego, natomiast z uwagi na wyłączenie spraw jeszcze na etapie śledztwa do odrębnego rozpoznania (sprawa jego obecnie zawisła przed Sądem Okręgowym w Poznaniu - sygn. akt III K 114/18) na etapie postępowania jurysdykcyjnego w sprawie niniejszej występował on w charakterze świadka,</p>		

który po pouczeniu o prawie odmowy złożenia zeznań wynikającym z art.182§3 k.p.k. oraz o treści art.183§1 k.p.k. nie skorzystał z tego prawa i złożył zeznania w zakresie dotyczącym oskarżonych M. O., T. P. (2) i J. S. (2), odpowiadał też na pytania stron procesu.

Podkreślenia też wymaga, iż S. B. jako podejrzany rozpoczął składanie bardzo obszernych wyjaśnień dotyczących jego przestępczej działalności w zakresie obrotu narkotykami (oraz osób z nim w tej działalności współdziałających) zaraz po swoim zatrzymaniu wskazując na szereg osób, z którymi współdziałał w swej działalności narkotykowej – w tym oskarżonych M. O., T. P. (2) i J. S. (2).

Niewątpliwie twierdzenia S. B. pochodzą od osoby wielokrotnie wchodzącej w konflikt z prawem i w związku z tym oskarżonej o popełnienie szeregu przestępstw (vide: akt oskarżenia w sprawie III K 114/18). Sama jednak ta okoliczność nie może stanowić samoistnej podstawy do kompleksowej negacji zeznań (i wcześniejszych wyjaśnień) S. B., nakazuje natomiast ich ocenę ze wzmoczoną ostrożnością.

Nie sposób też nie zauważyć, iż w momencie, gdy na etapie śledztwa S. B. podjął decyzję o złożeniu wyjaśnień w zakresie dotyczącym transakcji narkotykowych z udziałem M. O., T. P. (2) i J. S. (2) (będących obecnie przedmiotem postępowania) nie przedstawiano mu jeszcze żadnych zarzutów związanych z tymi transakcjami. W tamtym momencie organy ścigania nie miały jeszcze żadnych informacji co do zaistnienia tychże transakcji – tym samym S. B. składając taką relację procesową dostarczał więc dowody do postawienia niebagatelnych przecież zarzutów zbrodni z art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii względem siebie samego.

S. B. relacjonując zdarzenia będące przedmiotem osądu w niniejszej sprawie a dotyczące M. O., J. S. (2) i T. P. (2) zachował konsekwencję swych twierdzeń w stopniu pozwalającym na uznanie ich za wiarygodne. Nigdy nie relacjonował on jakiegokolwiek z tych zdarzeń w różnych co do zasady wersjach. Oczywistym jest natomiast, że opisując na rozprawie poszczególne transakcje narkotykowe z udziałem oskarżonych S.

B. różnił się w swej relacji w szczegółach, często też jego relacja nie była relacją pewną (świadek podkreślał wielokrotnie upływ czasu od zdarzeń do terminu swego przesłuchania na rozprawie). Oceniając te niewielkie niekonsekwencje twierdzeń S. B. Sąd, mając bezpośrednią styczność z tym świadkiem na rozprawie, doszedł jednak do przekonania, że nie mogą one skutkować zdyskredytowaniem jego zeznań w całości – czego domagali się oskarżeni i obrońcy. Zdaniem Sądu bowiem porównanie wyjaśnień złożonych przez S. B. (jako podejrzanego) na etapie śledztwa z zeznaniami złożonymi w toku postępowania jurysdykcyjnego nie wykazuje istotnych sprzeczności, które nakazywałyby zanegować twierdzenia S. B.. Zarówno w toku śledztwa (wyjaśniając jako podejrzany), jak też na rozprawie w dniu 14 grudnia 2022r. S. B. w sposób logiczny i konsekwentny opisywał okoliczności przestępczych transakcji narkotykowych z udziałem M. O., T. P. (2) i J. S. (2). Zeznając na rozprawie jako świadek, w odstępnie wielu już lat od zdarzeń, S. B. nadal stosunkowo dokładnie pamiętał ich szczegóły, zeznawał w sposób zbieżny

ze swymi twierdzeniami formułowanymi na etapie śledztwa, a po odczytaniu mu jego wcześniejszych protokołów przesłuchań (wyjaśnień) stanowczo podtrzymał wszystkie te relacje procesowe. Uwzględniając całokształt działalności narkotykowej S. B. (opisywanej przez niego) nie można nie zgodzić się z nim, iż te ilości narkotyków, które były przedmiotem transakcji z udziałem M. O., T. P. (2) i J. S. (2), stanowiły bardzo niewielką część tego, z czym miał do czynienia S. B.. Zdaniem Sądu zachowana co do zasady konsekwencja zeznań (i wyjaśnień) S. B. oraz ich logika nie została skutecznie podważona przez żadną ze stron. Stopień ich precyzji, szczegółowość poszczególnych opisów świadczyły w ocenie Sądu również o tym, że twierdzenia S. B. nie były jedynie wytworem jego wyobraźni, lecz odtworzeniem w pamięci (zawodnej z natury rzeczy – stąd drobne nieścisłości) zdarzeń, które miały miejsce w rzeczywistości. Zasady doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania wskazują bowiem, iż człowiek nie jest w stanie po wielu latach powtórzyć z taką szczegółowością (jak S. B.) czegoś, co nie wydarzyło się rzeczywiście.

Zdaniem Sądu nie można też racjonalnie twierdzić, iż S. B. jest zainteresowany obciążaniem pomówionych w niniejszej sprawie oskarżonych. Odnosząc się do tej kwestii przypomnieć na wstępie należy, iż S. B. nigdy (czy to wyjaśniając jako podejrzany, czy to zeznając jako świadek) nie deprecjonował przecież swojej własnej roli w poszczególnych przestępczych zdarzeniach. Nie umniejszał on nigdy swojej roli, zawsze obciążał również siebie, częstokroć wskazując na swoją niepoślednią bynajmniej rolę w zdarzeniach przestępczych. Sama okoliczność, iż S. B. wyjaśniając jeszcze jako podejrzany czy też zeznając obecnie jako świadek był zainteresowany skorzystaniem z dobrodziejstwa art.60§3 k.k. (w sprawie III K 114/18) nie niweczy jeszcze wiarygodności jego zeznań, skoro sam ustawodawca przewidział taką właśnie sytuację procesową.

Nie sposób też nie dostrzec, że wyjaśniając na etapie śledztwa o poszczególnych zdarzeniach przestępczych – w tym o zdarzeniach z udziałem oskarżonych w niniejszej sprawie S. B.

ujawniał przed organami ścigania te zdarzenia – nieznanne im wcześniej, stwarzając tym samym podstawę dowodową do przedstawienia zarzutów sobie samemu – co zresztą stało się faktem w świetle zarzutów przedstawionych S. B. w sprawie o sygn. akt III K 114/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu. Wszystko to pozwala uznać, iż wola współpracy S. B. z organami ścigania rzeczywiście była powiązana z jego chęcią całkowitego rozliczenia się ze swoją przestępczą przeszłością – złożył on bowiem jeszcze na etapie śledztwa częstokroć wyjaśnienia co do zdarzeń, co do których wówczas jeszcze pozostawały one poza świadomością organów ścigania, nie ograniczając wówczas swych wyjaśnień jedynie do przedstawionych mu zarzutów.

Relacja procesowa S. B. względem oskarżonych występujących w niniejszej sprawie nie wykazywała też najmniejszej chwiejności. Brak też było jakichkolwiek dowodów, mogących choćby sugerować, iż zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) S. B. zostały złożone w warunkach wyłączających swobodę jego wypowiedzi.

Zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) S. B. znalazły

również – oczywiście w poszczególnych swych fragmentach – pośrednie potwierdzenie w innych dowodach, o czym mowa w dalszej części uzasadnienia.

Nadanie przymiotu wiarygodności zeznaniom S. B. skutkowało jednocześnie zdyskwalifikowaniem wyjaśnień oskarżonych M. O., J. S. (2) i T. P. (2) składanym w tym zakresie i uznaniem ich za nieudolną linię obrony ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwa.

Nie sposób też podzielić pogląd sugerowany przez obronę, jakoby S. B. miały kłamliwie obciążyć M. O., J. S. (2) i T. P. (2) z racji konfliktu, który miały istnieć pomiędzy nimi. S. B. potwierdził wprawdzie fakt zaległości finansowej względem jego osoby przez M. O., jednakże wykazywał się dużą dozą tolerancji w tym zakresie wskazując, że nie uznaje tego za konfliktową sytuację, podobnie zresztą za błahostkę uznawał sytuację dotyczącą T. P. (2), co do której nie potrafił sobie nawet przypomnieć o co w niej chodziło. Gdyby rzeczywiście relacje pomiędzy oskarżonymi a S. B. miały być tak napięte, to zarówno oskarżeni,

	<p>jak i S. B. pamiętaliby i wskazałoby dokładnie przyczyny owego zajścia, dodatkowo zaś podkreślić należy, iż J. S. (2) nawet nie sugerował istnienie jakiegos konfliktu pomiędzy nim a S. B..</p>	
<p>zeznania A. J. (1)</p>	<p>Twierdzenia S. B. w zakresie dotyczącym przekazania wraz z oskarżonym M. O. 2 kg marihuany A. J. (2) celem jej przemycenia do Polski (zarzut IV. aktu oskarżenia) znalazły również częściowe potwierdzenie w relacji procesowej A. J. (1), który potwierdził, że przy odbiorze pieniędzy na zakup marihuany S. B. towarzyszył inny mężczyzny, nieznanemu mu osobiście mężczyzna.</p>	
<p>częściowo zeznania (i wcześniejsze wyjaśnienia) P. B.</p>	<p>Za częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka P. B.. Przesłuchiwany na rozprawie w dniu 19 października 2023r. P. B. w sposób bardzo ogólny przyznał swój udział w charakterze kuriera w przemytach narkotyków z Holandii do Polski. P. B. zaprzeczył przy tym, by znał oskarżonego J. S. (2) – w szczególności by przekazywał mu kiedyś jakieś narkotyki przemycone z Holandii. Te twierdzenia P. B. pozostawały jednak w rażącej sprzeczności nie tylko z relacją procesową S. B., ale również z</p>	

	<p>wyjaśnieniami złożonymi przez samego P. B. w charakterze podejrzanego, kiedy to w całości przyznał się on do popełnienia m.in czynu polegającego na udziale wspólnie i w porozumieniu z S. B. i J. S. (2) w przemyśle 1 kg amfetaminy (vide: k.3569-3575). Ta niekonsekwencja twierdzeń P. B. musiała skutkować odmową wiary jego zeznaniom w tym zakresie, nieracjonalnym jest bowiem przyjmowanie, iż P. B. przyznał by się do zbrodni z art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w sytuacji, gdyby nie popełnił rzeczywiście tegoż czynu.</p>	
Dokumenty	<p>Przydatne dla ustaleń faktycznych okazały się dokumenty wymienione wyżej. Zostały one sporządzone przez właściwe organy, a żadna ze stron nie kwestionowała twierdzeń w nich zawartych.</p>	
1.1.8	<p>Wyjaśnienia oskarżonego T. P. (2)</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom T. P. (2), który przyznając się do posiadania zabezpieczonej marihuany opisał okoliczności, w jakich nabył ją od nieznannej osoby. Wyjaśnienia te w tym zakresie pozostawały w pełnej korelacji z protokołami przeszukania</p>

		oraz użycia testera narkotykowego.	
Dokumenty wymienione wyżej	W pełni przydatne były wymienione wyżej dokumenty dotyczące przeszukania miejsca zamieszkania T. P. (2) oraz protokół użycia testera narkotykowego.		
1.1.9	częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. L.	<p>W swych pierwszych wyjaśnieniach dotyczących zabezpieczonych w wynajmowanym przez niego mieszkaniu narkotyków J. L. wskazywał, że nie zdawał sobie sprawy z tego, iż zabezpieczony biały proszek stanowi amfetaminę (wskazywał, że zakupił ten proszek sądząc, że jest to efedryna), zaś zabezpieczona kokaina i MDMA została pozostawiona przez jego gości po imprezie urodzinowej. Z kolei w wyjaśnieniach z 5 lipca 2018r. J. L. przyznał się w całości do przedstawionego mu zarzutu posiadania narkotyków.</p> <p>W ocenie Sądu na wiarę zasługiwały jedynie te wyjaśnienia J. L., w których przyznał się on do stawianego mu zarzutu posiadania narkotyków, albowiem tylko te wyjaśnienia w pełni korelowały z wynikami przeszukania mieszkania przy ul.</p>	

		(...) w miejscowości D. oraz opinią biegłego z przeprowadzonych badań kryminalistycznych z dziedziny chemii.	
Dokumenty	W pełni przydatne były dokumenty wymienione wyżej w części 1.1.9 - w szczególności dotyczące przeszukania mieszkania przy ul. (...) w miejscowości D.. Podkreślenia też wymaga przydatność opinii biegłego z przeprowadzonych badań kryminalistycznych z dziedziny chemii, pozwalająca na precyzyjne ustalenia zarówno rodzaju, jak i ilości narkotyków posiadanych przez J. L..		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	Częściowo wyjaśnienia A. S. (1)	W pozostałym zakresie Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom A. S. (1), albowiem: - pozostawały one niestabilne wewnętrznie (oskarżony zmiennie zaprzeczał wspólnym z T. T. (2) wyjazdom do Holandii, a potem zmienił	

swe zdanie i przyznał je); analizując chronologię składania wyjaśnień przez A. S. (1) należy dojść do wniosku, że zmiana twierdzeń w tym zakresie wynika z konfrontacji oskarżonego z dowodami w postaci pozyskanych danych

telekomunikacyjnych (potwierdzających logowanie telefonu A. S. (1) poza granicami Polski w tym samym czasie co telefon T. T. (2));

- były sprzeczne z pozyskanymi danymi telekomunikacyjnymi co do użytkowanego przez A. S. (1) telefonu komórkowego (nr 780-123-690), które pozwalały na ustalenie, iż numer ten w dniu 11 lutego 2016r. logował się na masztach BTS w Holandii, a w dniu 11 lutego 2016 roku w godzinach popołudniowych nastąpiło logowanie w S., co odpowiada bliskości przejścia granicznego w K. (vide: k. 5-7 teczki osobowej nr 7), które to czasokresy pokrywały się z logowaniami telefonu użytkowanego przez T. T. (2),

- pozostawały w rażącej sprzeczności z uznaną za wiarygodną częścią wyjaśnień (i późniejszych zeznań) T. T. (2), które z kolei korelowały z zeznaniami (i wcześniejszymi

		wyjaśnieniami) S. K. (1), M. S. (1) i M. P. (1).	
Zeznania S. N.	Nie kwestionując twierdzeń świadka S. N. co do jego udziału wraz z A. S. (1) i T. T. (2) do Holandii oraz braku świadomości tegoż świadka co do przemykania w aucie amfetaminy stwierdzić należy, iż zeznania tego świadka w części w której wskazywał on, jakoby A. S. (1) w Holandii nie opuszczał samochodu marki B. nie zasługiwały na wiarę jako jaskrawo sprzeczne z relacją procesową T. T. (2), która została uznana za wiarygodna z przyczyn o których była mowa wyżej. Podkreślić też należy, iż T. T. (2) sam nie umniejszał w najmniejszym stopniu swojej własnej roli, nie przerzucał odpowiedzialności na A. S. (1).		
1.1.2	Częściowo wyjaśnienia P. K.	Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom P. K. w części, w której oskarżony ten zaprzeczył przekazywaniu T. S. (2) narkotyków jak formy wynagrodzenia za świadczone na swoją rzecz usługi oraz zaprzeczył swemu działaniu w obrocie narkotykami - w tym zakresie wyjaśnienia te pozostawały w sprzeczności z zeznaniami (i wcześniejszymi wyjaśnieniami) świadka T. S. (2), które z przyczyn, o których będzie mowa niżej	

		zostały uznane za w pełni wiarygodne.	
1.1.3	częściowo wyjaśnienia R. L. (1)	Sąd odmówił natomiast wiary wyjaśnieniom R. L. (1) w zakresie, w którym zaprzeczył on swemu udziałowi w nabywaniu od M. F. (1) amfetaminy oraz przemycaaniu jej z Holandii do Polski. W tym zakresie wyjaśnienia R. L. (1) pozostawały w rażącej sprzeczności z uznanymi za w pełni wiarygodne (z przyczyn o których mowa niżej) zeznaniami (i wcześniejszymi wyjaśnieniami) M. F. (1), w których w sposób szczegółowy, logiczny i konsekwentny oraz korelujący z dodatkowymi dowodami wskazywał on na udział R. L. (1) w przestępczym procederze.	
1.1.4.	Częściowo wyjaśnienia K. S. (1) i F. M. (1)	Sąd nie dał wiary natomiast tej części wyjaśnień K. S. (1), w których zakwestionował on ilości siarczanu amfetaminy, tabletek escasy i amfetaminy zasadowej, które nabył on od K. C. (1) i F. M. (1), a następnie osobiście przemycił do Szwecji i tam zbył nieustalonym mężczyznom – w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. nie były stabilne wewnętrznie (nie potrafił on precyzyjnie podać jakie konkretnie ilości narkotyków nie kwestionuje, ilości podawane przez niego były zmienne), nadto były	

		<p>sprzeczne z zeznaniami (i wcześniejszymi wyjaśnieniami) K. C. (1) i F. M. (1).</p> <p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom F. M. (1) jedynie w zakresie dotyczącym czasokresu poszczególnych zdarzeń. Chronologia zdarzeń podawana przez F. M. (1) nie znajdowała potwierdzenia w relacji procesowej K. C. (1) oraz M. F. (1)-ten ostatni jednoznacznie wskazywał, że przestępczą współpracę z K. C. (1) rozpoczął dopiero w 2014r.. Nie przypisując F. M. (1) złej woli w podawaniu wcześniejszych dat opisywanych przez niego zdarzeń Sąd uznał, że wynikało to z niepamięci oskarżonego w tym zakresie.</p>	
1.1.6	Częściowo wyjaśnienia M. M. (2)	<p>Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom M. M. (2) w zakresie, w którym zaprzeczył on swemu udziałowi w zorganizowaniu przemytów amfetaminy z Holandii do Polski. W tym zakresie wyjaśnienia M. M. (2):</p> <ul style="list-style-type: none"> - pozostawały w rażącej sprzeczności z uznaną za wiarygodną częścią wyjaśnień (i późniejszych zeznań) T. T. (2) - pozostawały w rażącej sprzeczności z uznaną za wiarygodną częścią 	

wyjaśnień (i późniejszych zeznań) S. K. (1)

- pozostawały w rażącej sprzeczności z uznaną za wiarygodną częścią wyjaśnień (i późniejszych zeznań) A. W. (1)

- pozostawały sprzeczne wewnętrznie –

początkowo M. M. (2)

tłumaczył, iż nie przystał na propozycję T. T.

(2) co do załatwienia

amfetaminy z Holandii gdyż miał wówczas

swoją pracę i dobrze zarabiał (vide: k.113 teczki

osobowej nr 28) i nie było

u to do niczego potrzebne, ale na rozprawie zmienił

swe twierdzenia w tym zakresie wskazując,

że jego ówczesna sytuacja finansowa nie

pozwalala mu nawet na uiszczenie mandatów (co

mialo jakoby tłumaczyć brak możliwości wzięcia

udziału w przestępczym procederze); podkreślić

należy w tym miejscu, iż dokumentacja

przedłożona przez obrońcę k.3110-3117 nie wspierała

bynajmniej omawianej drugiej wersji wyjaśnień

oskarżonego – nie wynika z niej przecież, jaka była

przyczyna nieuiszczenia mandatu przez M. M. (2)

ani też jaka przyczyna jego przeprowadzki na

początku 2014r. do Niemiec.

1.1.7	Częściowo wyjaśnia oskarżonych M. O., J. S. (2) i T. P. (2)	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych M. O., J. S. (2) i T. P. (2) w części, w której oskarżeni ci zaprzeczali swemu sprawstwu w zakresie nabywania od S. B. narkotyków i następnie swemu działowi w ich przemyceniu z Holandii na terytorium Polski. Te twierdzenia oskarżonych pozostawały w rażącej sprzeczności z uznanymi za wiarygodne (z przyczyn o których mowa niżej) zeznaniami (i wcześniejszymi wyjaśnieniami) S. B., który w sposób logiczny i konsekwentny opisał udział każdego z wymienionych oskarżonych w przestępczych transakcjach narkotykowych, przy czym - co warto zaznaczyć - jego relacja procesowa w poszczególnych swych fragmentach była wsparta innymi jeszcze dowodami.	
1.1.7	zeznania świadków M. G. i B. K.	Za nieprzydatne dla rozstrzygnięcia Sąd uznał zeznania świadków M. G. (k.3513-3514) oraz B. K. (k.3580) – znajomych oskarżonego T. P. (2). Nie kwestionując wiadomości przekazywanych przez świadków podkreślić należy, iż świadkowie swe informacje na temat rzekomego konfliktu pomiędzy S. B. i T. P. (2) czerpali po prostu z	

		<p>tw. „plotek” ewentualnie z relacji samego T. P. (2) – sami nie byli świadkami jakiejś konfliktowej sytuacji, zajścia pomiędzy S. B. i T. P. (2). Nie sposób zaś uznać, iż wiedza pochodząca z plotek („mówi się na mieście”) miała być wiarygodnym źródłem pozwalającym na ustalanie stanu faktycznego w procesie.</p>	
1.1.7	<p>zeznania świadka M. W.</p>	<p>Za nieprzydatne dla ustalenia stanu faktycznego istotnego dla rozstrzygnięcia a częściowo niewiarygodne uznać należało zeznania świadka M. W., który był osadzony w Areszcie Śledczym w P. w okresie stosowania tymczasowego aresztowania wobec S. B.. Nie kwestionując twierdzeń, iż M. W. poznał wówczas S. B. jako sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania uznać należy twierdzenie, jakoby S. B. miał mu się zwierzyć ze swych planów co do „pójścia na współpracę” z organami ścigania. S. B. będąc osadzony w areszcie śledczym z całą pewnością zdawał sobie sprawę, że dla swojego bezpieczeństwa nie powinien dzielić się z przygodnie poznanymi współosadzonymi swymi przemyśleniami co do podjęcia współpracy z organami ścigania – okoliczność ta jest</p>	

		oczywista dla każdego dorosłego człowieka. W konsekwencji Sąd nie dał wiary zeznaniom M. W. w tym zakresie.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1, 4, 6	A. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p><u>co do przestępstwa przypisanego w pkt.1 części rozstrzygającej wyroku</u></p> <p>Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności uznane za w pełni wiarygodne zeznania T. T. (2) wsparte zeznaniami S. K. (1), w sposób niewątpliwy wykazało, że oskarżony A. S. (1) swoim zachowaniem zrealizował ustawowe znamiona przestępstwa z art.59 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem odpłatnie udzielał T. T. (3) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy – łącznie w ilości 100 g za kwotę łącznie 2.500 zł. O</p>			

„udzieleniu innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej” można mówić wówczas, gdy sprawca sprzedaje ów środek osobie będącej konsumentem narkotyku, a więc gdy środek ten przeznaczony jest na zaspokojenie jej potrzeb jako konsumenta, a nie jako dealera (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 20 marca 2001r., II AKa 34/01, OSA 2002, z.4, poz. 31 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 czerwca 2002r., II AKa 201/02, KZS 2003, z. 2, poz.63). Każde odpłatne udzielanie środka odurzającego lub substancji psychotropowej innej osobie wyczerpuje pojęcie działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej statuując ocenę zachowania sprawcy w ramach czynu penalizowanego przez art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 14 lutego 2006r., II AKa 290/05, KZS 2006/12/48). Treść zeznań świadków T. T. (2) i S. K. (1), a także dane dotyczące częstotliwości połączeń telefonicznych pomiędzy T. T. (2) a A. S. (1) jednoznacznie potwierdzają fakt przestępczej działalności

oskarżonego A. S. (1), który wielokrotnie sprzedawał T. T. (2) amfetaminę wiedząc o tym, że ten kupuje ją na własny użytek.

Dodatkowo zasadne było ustalenie, iż opisane zachowanie A. S. (1) stanowiło w istocie jeden czyn – o charakterze ciągłym (art.12§1 k.k.). Oskarżony mając świadomość zażywania przez T. T. (2) amfetaminy systematycznie zaopatrywał go w tę substancję psychotropową, stając się „stałym źródłem” T. T. (2), a tym samym zasadne było przyjęcie, że omawiane systematyczne zbywanie narkotyku T. T. (2) było objęte z góry powziętym zamiarem i odbywało się niewątpliwie w krótkich odstępach czasu.

co do trzech przestępstw przypisanego w pkt.4 części rozstrzygającej wyroku

Sąd uznał również za zasadne zarzucone oskarżonemu A. S. (1) trzy przestępstwa z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy czym przyjął, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.91 k.k. .

Wewnątrzspółnotowe nabycie, stosownie do dyspozycji art.4 pkt 33

ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, oznacza przemieszczenie środków odurzających lub substancji psychotropowych z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie natomiast z art. 37 ust. 10 tejże ustawy przywóz, wywóz, wewnątrzwspólnotowa dostawa lub wewnątrzwspólnotowe nabycie środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów kategorii 1 na własne potrzeby lecznicze może być dokonywany na podstawie dokumentów określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 12, który to z kolei przepis stanowi, że minister właściwy do spraw zdrowia określa w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki i tryb wydawania pozwoleń, wzory tych pozwoleń, obowiązki podmiotów i osób posiadających te pozwolenia w zakresie przechowywania środków objętych pozwoleniem, wydawania tych środków jednostkom uprawnionym oraz prowadzenia dokumentacji w zakresie ich posiadania i obrotu nimi, mając na względzie sprawność postępowania w sprawie udzielenia pozwoleń. Oznacza to, że brak takiego zezwolenia

może skutkować wyczerpaniem znamion czynu zabronionego.

W ustalonym w niniejszej sprawie stanie faktycznym nie budziło najmniejszych wątpliwości, że oskarżony A. S. (1) ani też współdziałający z nim mężczyźni nie miał żadnych prawem przewidzianych pozwoleń na przywóz tych substancji z Królestwa Niderlandów do Polski. Substancja psychotropowa - amfetamina przywożona była za każdym z trzech opisanych wyżej przypadków bez pozwolenia w granice Polski z terytorium Królestwa Niderlandów, a kraj ten należy do Unii Europejskiej, to przywóz ten bez wątpienia realizował znamiona wewnątrzspólnotowego nabycia.

Sąd nie miał też wątpliwości, że przedmiotem tych czynów była za każdym razem substancja psychotropowa w postaci amfetaminy w znacznych ilościach, albowiem przedmiotem czynności wykonawczej każdego z tych przestępstw była taka ilość substancji psychotropowych (2 kg, 1 kg oraz 1,2 kg), która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. Stanowisko takie jest ugruntowane w

orzecznictwie (vide: np. wyrok SN z dnia 1 marca 2006r., II KK 47/05 - OSNKW 2006, z. 6, poz. 57; postanowienia SN: z dnia 1 lutego 2007r., III KK 257/06 - R-OSNKW 2007, poz. 339; z dnia 7 lutego 2007r. III KK 245/06 - R-OSNKW 2007, poz. 387; wyrok z dnia 10 czerwca 2008r., III KK 30/08 - Prok. i Pr. 2008, z. 12, poz. 18).

Sąd uznał też za zasadne przypisanie oskarżonemu A. S. (1) działania wspólnie i w porozumieniu z T. T. (3) (w trzech przypadkach), M. S. (1) (w przypadku przestępstwa dokonanego 10 października 2015r.), J. L. ((w przypadku dwóch przestępstw dokonanych 10 października i 13 listopada 2015r.), M. P. (1) (w przypadku przestępstwa dokonanego 13 listopada 2015r.) oraz nieustalonym mężczyzną (w przypadku przestępstwa dokonanego 11 lutego 2016r.). Zgodnie z treścią art.18§1 k.k. działanie wspólnie i w porozumieniu, potocznie określa się mianem „współsprawstwa”. Dla określenia istoty współsprawstwa decydujące znaczenie ma interpretacja wyrażenia „wykonuje czyn zabroniony wspólnie z inną osobą”. Nie ma wątpliwości, że określony tu warunek jest spełniony, gdy każda

ze współdziałających ze sobą osób realizuje część znamion składających się na opis czynu zabronionego, a suma ich zachowań stanowi pełną realizację znamion określonego typu czynu zabronionego. Ponadto – co jest bezsporne w doktrynie i orzecznictwie i co podkreślił także i Sąd Najwyższy (OSNPG 1980, z. 1, poz. 1) „Współdziałanie musi polegać na podejmowaniu czynności czasownikowej, będącej realizacją istniejącego między współsprawcami porozumienia (...), również osobnik, który zgodnie z przyjętym podziałem ról stoi na czatach, może być uznany za współsprawcę rozboju, a nie tylko za pomocnika”. W tym wypadku także konieczne jest traktowanie przez współdziałającego czynu zabronionego jako rezultatu własnego zachowania (animus auctoris). Wyraźnie wymienionym przez ustawę elementem współsprawstwa jest wykonanie czynu zabronionego w porozumieniu z inną osobą. Ustawa nie wprowadza żadnych dodatkowych warunków dotyczących formy porozumienia. Może ono dojść do skutku w każdej formie, nawet w sposób dorozumiany. Ważny jest natomiast zamiar współdziałania z drugą osobą w wykonaniu czynu

zabronionego.

Współdziałający muszą mieć świadomość wspólnego wykonywania czynu zabronionego, a więc przynajmniej wiedzieć o sobie i zdawać sobie sprawę, że podejmowana czynność składa się na realizację wspólnie wykonywanej całości przedsięwzięcia.

W sprawie niniejszej oskarżony A. S. (1) w układzie jak wyżej wskazanym ewidentnie współdziałał z pozostałymi w/w przy realizacji przestępczego porozumienia związanego z wewnątrzspółnotowym nabyciem substancji psychotropowej i wypełniał określoną rolę. Za każdym razem A. S. (1) udawał się w podróż do Holandii z zamiarem uczestnictwa w nabyciu i następnie przewiezieniu nabytego narkotyku do Polski. W przypadku pierwszego czynu (10 października 2015r.) opierając się wyjaśnieniach T. T. (2) Sąd ustalił, że A. S. (1) doskonale zdawał sobie sprawę z tego, jaki jest cel wyjazdu. Mimo, że A. S. (2) nie partycypował w kosztach zakupu amfetaminy, to jednak był zainteresowany jej nabyciem - sam bowiem był również konsumentem tej substancji psychotropowej, a T. T. (2) w późniejszym czasie poczęstował A. S.

(1) amfetaminą zakupioną w Holandii. Analogicznie w przypadku drugiego przemytu (13 listopada 2015r.) – A. S. (1) był podczas przekazywania przez J. L. amfetaminy i wiedział że jest ona skrywana w specjalnie przystosowanej do tego gaśnicy samochodowej. Kwestia współsprawstwa A. S. (1) nie budziła też wątpliwości w okolicznościach trzeciego przemytu (w dniu 11 lutego 2016r.) kiedy to A. S. (1) za pośrednictwem swego kolegi dotarł do źródła zaopatrzenia w narkotyki, kierował T. T. (2) do gospodarstwa rolnego, na terenie którego doszło do nabycia amfetaminy – w tym dodatkowe 200 g zakupione bezpośrednio przez A. S. (1), który już na terenie Polski otrzymał od T. T. (2) dodatkowo około 100 g – co stanowiło „wynagrodzenie” za załatwienie dostawcy amfetaminy.

Omawiane trzy przestępstwa oskarżonego A. S. (1) należało uznać za popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k., albowiem zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu (na przestrzeni zaledwie czterech miesięcy – od 10 października 2015r. do 11 lutego 2016r.) oraz z wykorzystaniem takiej samej sposobności (poprzez wykorzystanie możliwości nabycia

narkotyków na terenie Holandii, a następnie przetransportowania ich do Polski przy wykorzystaniu analogicznego sposobu ich ukrycia). Jednocześnie w stosunku do żadnego z pojedynczych czynów oskarżonego nie zapadł, chociażby nieprawomocny, wyrok.

co do przestępstwa przypisanego w pkt.6 części rozstrzygającej wyroku

Zgodnie z art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii zarzut popełnienia tego przestępstwa można zasadnie postawić takiej osobie, która wbrew przepisom ustawy, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe (...) albo uczestniczy w takim obrocie, a przedmiotem czynu jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych (...). Akt czynności wykonawczej opisywanego przestępstwa polega zatem na niezgodnym z ustawą wprowadzaniu do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych (...), bądź na uczestniczeniu w takim obrocie (vide: T. L. Chruściel, M. Preiss-Mysłowska, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz,

Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2000, s.274-275).

Zgodnie z poglądem doktryny obrót środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi (...) należy rozumieć jako przeniesienie własności bądź posiadania tych środków lub substancji odpłatne bądź nieodpłatne.

Wprowadzanie do obrotu środków odurzających i substancji

psychotropowych

związane jest m. in. z wyjściem poza etap produkcji tych środków oraz substancji i polega na odpłatnym bądź nieodpłatnym przekazaniu innej osobie byleby sprawca przewidywał możliwość, iż przekazywane środki lub substancje znajdą się w ten sposób w obrocie i co najmniej godził się na to. Sprawcą przestępstwa polegającego na wprowadzeniu do obrotu środków odurzających lub substancji

psychotropowych będzie np. ten kto je wytworzył wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, jak również ten, kto w sposób sprzeczny z prawem wszedł w posiadanie tych środków lub substancji.

Uczestniczenie w obrocie polega natomiast na przyjęciu - odpłatnie bądź

nieodpłatnie - środków odurzających, substancji psychotropowych (...) w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, również odpłatnie bądź nieodpłatnie.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności uznane za wiarygodne zeznania świadka T. T. (2) nie pozostawiał wątpliwości, iż oskarżony A. S. (1) wypełnił swoim zachowaniem znamiona charakteryzujące sposób popełnienia przestępstwa uczestnictwa w nielegalnym obrocie substancją psychotropową w postaci amfetaminy. A. S. (1) w sposób sprzeczny z prawem nabywał bowiem od T. T. (2) w kwietniu 2016r. partię 100 gramów amfetaminy, a którą według poczynionych miał się rozliczyć później finansowo (do czego już nie doszło. Uwzględniając okoliczność, iż przedmiotem owego jedнокrotnego nabycia była partia aż 100 g substancji psychotropowej zasadne było wnioskowanie, iż A. S. (1) wziął udział w obrocie amfetaminą, albowiem tak znaczna ilość narkotyku niewątpliwie przekraczała potrzeby jednej osoby, a wystarczyłaby do odurzenia kilkuset osób. W konsekwencji omawiane zachowanie A. S. (1) zakwalifikowano jako występki z

art.56 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd nie miał też żadnych wątpliwości co do wypełnienia przez A. S. znamion strony podmiotowej omawianego przestępstwa uczestnictwa w nielegalnym obrocie narkotykami.

Przestępstwo to można popełnić jedynie umyślnie, z zamiarem bezpośrednim bądź ewentualnym (vide: T. L. Chruściel, M. Preiss-Mysłowska, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2000, s.278). Mając na uwadze materiał dowodowy, w szczególności zeznania T. trznadla Sąd stwierdził, iż oskarżony A. S. (1) dokonując nabycia od T. T. (2) partii amfetaminy w ilości 100 g, czynu tego dokonał działając z zamiarem i to bezpośrednim.

#

**3.1. Podstawa prawna
skazania albo
warunkowego
umorzenia
postępowania zgodna
z zarzutem**

9

P. K.

Zwięźle o powodach
przyjętej kwalifikacji
prawnej

Przeprowadzone
postępowanie dowodowe
oraz ujawnione w

jego toku okoliczności faktyczne pozwoliły na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego P. K. za zarzucony mu czyn zabroniony z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k.. Zeznania świadka T. S. (2) wykazały bowiem, że P. K. wziął udział w obrocie znaczną ilością amfetaminy (łącznie 1,5 kg) nabywając ją w dwóch transakcjach od nieustalonych mężczyzn (jednego o imieniu M. oraz drugiego o nazwisku (...)), a nadto w tym samym okresie wielokrotnie udzielał T. S. (2) amfetaminę oraz dwukrotnie kokainę – za każdym razem w dawkach pozwalających na odurzenie, przy czym P. K. działał wówczas w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – przekazywaną amfetaminę i kokainę traktował jako formę zapłaty T. S. (2) za świadczone przez niego usługi (zamiast wynagradzać go za nie finansowo). Wszystkie te zachowania P. K. realizował w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru

<p>(traktowania przekazywania narkotyków jako rekompensaty za usługi). W konsekwencji omawiane zachowanie P. K. należało zakwalifikować kumulatywnie jako wyczerpujące znamiona występku zarówno z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a także znamiona z art.59 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>			
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>13</p>	<p>R. L. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Przeprowadzone postępowanie dowodowe oraz ujawnione w jego toku okoliczności faktyczne pozwoliły na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego R. L. (1) za zarzucone mu w pkt. XLV. i XLVI. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 1.2020 czyny (opisane w pkt.VII. oraz VIII. części wstępnej wyroku – przypisane oskarżonemu w pkt.13. części rozstrzygającej wyroku), przy czym w ocenie Sądu uznać</p>			

należało, iż zachowania te stanowiły dwa przestępstwa – każde kwalifikowane art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. (z uwagi na podwyższenie ustawowego zagrożenia) i popełnione one zostały w warunkach ciągu przestępstw, o którym mowa w art.91§1 k.k..

Zgromadzony w toku procesu materiał dowodowy w postaci uznanych za wiarygodne zeznań (i wcześniejszych wyjaśnień) M. F. (1) umożliwił ustalenie, że R. L. (1) łącznie w sześciu transakcjach (w grupach po trzy – rozdzielone okresem tymczasowego aresztowania R. L. (2) na terenie Niemiec), wziął udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci siarczany amfetaminy (w przypadku pierwszych trzech transakcji łącznie 3 kg, w przypadku drugich trzech – również 3 kg) nabywając ją na terenie Holandii od M. F. (1), a następnie dokonując jej przemytu na terytorium Polski. Oskarżony R. L. (1) wypełnił w ten sposób dwukrotnie znamiona

strony przedmiotowej czynu zabronionego z art.55 ust.3 u.p.n., przy czym w każdym przypadku zasadne było zastosowanie konstrukcji czynu ciągłego, albowiem z relacji M. F. (1) wynikało, iż owa „współpraca” z R. L. (1) od początku była nastawiona na wielokrotne nabywanie siarczany amfetaminy. Wskazywana wyżej ilość substancji psychotropowej będącej każdorazowo przedmiotem transakcji niewątpliwie uznać należy za znaczną, bowiem mogłyby wystarczyć na jednorazowe zaspokojenie potrzeb co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2015r., II AKa 259/14, Lex nr 1651799). Oczywistym było przy tym działanie przez oskarżonego w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, albowiem w sposób świadomy nabywał on ową substancję psychotropową i przewoził ją do Polski.

Omawiane dwa przestępstwa oskarżonego R. L. (1) należało uznać za popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k., albowiem zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu (w odstępie zaledwie kilku tygodni) oraz z wykorzystaniem takiej samej sposobności

<p>(poprzez wykorzystanie przez oskarżonego możliwości nabycia narkotyków od tego samego „dostawcy” tj. M. F. (1).</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>16, 19, 22</p>	<p>K. S. (1), F. M. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Przeprowadzone postępowanie dowodowe oraz ujawnione w jego toku okoliczności faktyczne pozwoliły na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego K. S. (1) za zarzucony mu w pkt. LVI aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 1.2020 czyn (opisany w pkt.IX. części wstępnej wyroku i przypisany w pkt.16 części rozstrzygającej wyroku), który należało zakwalifikować jako zbrodnię z art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 kk. (z uwagi na podwyższenie ustawowego zagrożenia) popełniony w warunkach czynu ciągłego (art.12§1 k.k.) i przy uznaniu, że z przestępstwa</p>			

tego K. S. (1) uczynił sobie stałe źródło dochodu (art.65§1 k.k.).

W świetle całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, iż oskarżony K. S. (1) w okresie od kwietnia 2014r. do końca 2016r. realizował swój plan stałego, systematycznego uzyskiwania dochodów z procederu polegającego na cyklicznym przemyśle substancji psychotropowych z Polski do Szwecji. Do przemyślenia narkotyków dochodziło systematycznie - w związku z częstymi wyjazdami K. S. (1) do Szwecji w celach handlowych. Wszystkie podejmowane przez oskarżonego S. działania mające na celu nabycie czy to przy pośrednictwie oskarżonego F. M. (1), czy też bezpośrednio od K. C. (1), substancji psychotropowych w postaci siarczanu amfetaminy, tabletek ekstazy i amfetaminy zasadowej, zawsze nakierowane były ich późniejsze zbycie (oczywiście z zyskiem) po ich przewiezieniu w ukryciu na terytorium Szwecji. W tym właśnie celu i realizując ten z góry powzięty zamiar w całym okresie swej przestępczej działalności K. S. (1) nabył łącznie 5 kg siarczanu amfetaminy, 7.500 tabletek ekstazy

oraz 6 litrów płynnej amfetaminy zasadowej (tzw. „oleju”), wywożąc następnie te substancje psychotropowe w ukryciu do Szwecji, gdzie zbywał je nieustalonym z personaliów dwóm mężczyznom. W konsekwencji realizacji przez oskarżonego takiego planu jego zachowania polegające na nabywaniu na terenie Polski narkotyków od F. M. (1) i K. C. (1), a także na pozyskaniu w Niemczech 1 litra amfetaminy zasadowej, należało uznać za czyn współukarany uprzedni w stosunku do przestępstwa polegającego na wewnątrzwspólnotowej dostawie substancji psychotropowych w znacznych ilościach z Polski do Szwecji.

Uwzględniając ilości substancji psychotropowej będącej przedmiotem zachowania K. S. (1) nie budziło żadnych wątpliwości zasadność uznania ich za znaczną ilość, skoro mogłyby one wystarczyć na jednorazowe zaspokojenie potrzeb nie tylko kilkudziesięciu, ale nawet kilku tysięcy osób uzależnionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2015r., II AKa 259/14, Lex nr 1651799).

Oczywistym było przy tym działanie przez oskarżonego K. S. (1)

w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, albowiem w sposób świadomy nabywał następnie ukrywał i przemycał do Szwecji substancję psychotropową celem uzyskania zysku z jej sprzedaży.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe oraz ujawnione w jego toku okoliczności faktyczne pozwoliły na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego F. M. (1) za zarzucony mu w pkt. LVII. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 84.2018 –opisany w pkt.X. części wstępnej wyroku – przypisany oskarżonemu F. M. (1) w pkt.19. części rozstrzygającej wyroku, który należało zakwalifikować jako występki z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k.. Zachowanie F. M. (1) polegające na odpłatnym nabyciu od K. C. (1), w pięciu partiach łącznie 2 kg siarczanu amfetaminy, 1.500 tabletek ekstazy i 1 litra amfetaminy zasadowej (tzw. „oleju”), które to narkotyki F. M. (1) następnie również cyklicznie zbywał K. S. (1) (uzyskując z tytułu tego „pośrednictwa” prowizję w wysokości 2.000 złotych za każdą partię narkotyków), i

które K. S. (1) również przeznaczał do dalszej sprzedaży niewątpliwie wyczerpywało znamiona udziału w obrocie substancją psychotropową i to w znacznych ilościach. Opisane zachowania F. M. (1) należało przy tym zakwalifikować jako czyn o charakterze ciągłym – oskarżony M. dopuszczał się tych zachowań wypełniając w ten sposób przyjętą na siebie i uzgodnioną z K. S. (1) rolę „pośrednika” pomiędzy nim a K. C. (1). Niewątpliwie zatem zachowania te były realizacją z góry powziętego zamiaru, a z racji dzielących poszczególne transakcje krótkich odstępów czasu można było wszystkie te zachowania uznać za jeden czyn w rozumieniu art.12§1 k.k.

Ustalając winę i sprawstwo oskarżonego F. M. (1) co do zarzuconych mu w pkt. LVIII. i LIX. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 84.2018 –opisanych w pkt.XI. i XII. części wstępnej wyroku – przypisanych oskarżonemu F. M. (1) w pkt.22. części rozstrzygającej wyroku Sąd uznał, iż zachowania te należało za każdym razem zakwalifikować z art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw.

z art.4§1 kk. (z uwagi na podwyższenie ustawowego zagrożenia), które zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, o którym mowa w art.91§1 k.k..

F. M. (1) dwukrotnie wziął bowiem udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy zasadowej (za każdym razem w ilości 1 litra) – jesienią 2015r. z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej, a w marcu 2016r. z Niemiec do Rzeczypospolitej Polskiej. W każdym z tych przypadków zbywającym amfetaminę był K. C. (1), przy czym w pierwszym przypadku F. M. (4) kontaktował się z nim osobiście zlecając przemyt amfetaminy do Polski (co fizycznie wykonał kurier narkotykowy), w drugim zaś przypadku F. M. (1) osobiście wraz z K. S. (1) przemycił do Polski amfetaminę pozyskaną od K. C. (1) na terenie Niemiec. W każdym z tych przypadków oskarżony F. M. (1) wypełnił zatem znamiona strony przedmiotowej czynu zabronionego z art.55 ust.3 u.p.n.. Ilość substancji psychotropowej będącej każdorazowo przedmiotem transakcji (1 litr płynnej amfetaminy zasadowej) niewątpliwie uznać należy za znaczną, bowiem mogłyby

wystarczyć na jednorazowe zaspokojenie potrzeb co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2015r., II AKa 259/14, Lex nr 1651799). Oczywistym było przy tym działanie przez oskarżonego w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, skoro w sposób całkowicie świadomy nabywał on amfetaminę w innym niż Polska kraju Unii Europejskiej i następnie podejmował działania celem jej przemycenia do Polski.

Omawiane dwa przestępstwa oskarżonego F. M. (1) należało uznać za popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k., albowiem zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu (w odstępie zaledwie kilku miesięcy) oraz z wykorzystaniem takiej samej sposobności (poprzez wykorzystanie przez oskarżonego możliwości nabycia narkotyków od tego samego dostawcy - K. C. (1). Jednocześnie w stosunku do żadnego z pojedynczych czynów oskarżonego nie zapadł, chociażby nieprawomocny, wyrok.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo	24	F. M. (1)
---	---	-----------	------------------

	warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W świetle zaprezentowanych wyżej dowodów nie budziło wątpliwości Sądu, iż F. M. (1) w dniu 11 grudnia 2018r. posiadał w miejscu swojego zamieszkania w miejscowości S. środek odurzający w postaci marihuany. Nie budziło wątpliwości Sądu, iż z uwagi na bardzo niewielką ilość zabezpieczonego środka odurzającego zasadne jest potrącenie tego zachowania F. M. (1) jako wypadku mniejszej wagi w rozumieniu art.62 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	39	M. M. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przeprowadzone postępowanie dowodowe oraz ujawnione w jego toku okoliczności			

faktyczne pozwoliły na poczynienie

jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego M. M. (2) za zarzucone mu w pkt. I. i II. aktu oskarżenia w sprawie PO I. Ds. 1.2020 czyny (opisane w pkt.XVII. oraz XVIII. części wstępnej wyroku – przypisane oskarżonemu w pkt.39. części rozstrzygającej wyroku, przy czym w ocenie Sądu uznać należało, iż zachowania te stanowiły dwa przestępstwa – każde kwalifikowane z art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 kk. (z uwagi na podwyższenie ustawowego zagrożenia) i popełnione one zostały w warunkach ciągu przestępstw, o którym mowa w art.91§1 k.k..

Zgromadzony w toku procesu materiał dowodowy w postaci uznanych za wiarygodne zeznań (i wcześniejszych wyjaśnień) T. T. (2), S. K. (1) i A. W. (1) umożliwił ustalenie, że M. M. (2) w okresie od 1 czerwca 2013r. do dnia 1 września 2013r. dwukrotnie wziął udział w wewnątrzspołnotowym nabyciu z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości substancji

psychotropowej w postaci amfetaminy (w pierwszym przypadku 0,5 kg, w drugim przypadku 1 kg) przekazując ją na terenie Holandii osobie, która fizycznie dokonała jej przemytu na terytorium Polski. Oskarżony M. M. (2) wypełnił w ten sposób dwukrotnie znamiona strony przedmiotowej czynu zabronionego z art.55 ust.3 u.p.n.. Ilość substancji psychotropowej będącej każdorazowo przedmiotem transakcji (500 gram amfetaminy i 1.000 gram amfetaminy) niewątpliwie uznać należy za znaczną, bowiem mogłyby wystarczyć na jednorazowe zaspokojenie potrzeb co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2015r., II AKa 259/14, Lex nr 1651799). Oczywiście było przy tym działanie przez oskarżonego w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, albowiem w sposób świadomy przekazywał on ową substancję psychotropową osobie dokonującej fizycznie jej przewiezienia do Polski, wypełniając swoją rolę uzgodnioną z T. T. (2).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało nadto, że w przypadku pierwszej z transakcji oskarżony M. M. (2) pobrał od T. T.

(7) „zaliczkę” w kwocie 3.000 zł, a kolejne 3.000 zł uzyskał już po dokonanych przemyśle tej partii narkotyku. Ustalenia takiego nie można było poczynić w przypadku drugiej transakcji – część amfetaminy przemycona dla T. T. (2) została mu bowiem przekazana „w komis”

Omawiane dwa przestępstwa oskarżonego M. M. (2) należało uznać za popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k., albowiem zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu (w odstępie zaledwie kilku tygodni) oraz z wykorzystaniem takiej samej sposobności (poprzez wykorzystanie przez oskarżonego możliwości zdobycia narkotyków, a następnie przekazania ich T. T. (2) jako zainteresowanemu nabywcy przybywającemu w Polsce). Jednocześnie w stosunku do żadnego z pojedynczych czynów oskarżonego nie zapadł, chociażby nieprawomocny, wyrok.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	43, 45, 47, 51	M. O., J. S. (2), T. P. (2)
---	--	-----------------------	--

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Przeprowadzone postępowanie dowodowe oraz ujawnione w jego toku okoliczności faktyczne pozwoliły na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa M. O. w odniesieniu do dwóch czynów przypisanych mu w pkt.43. części rozstrzygającej wyroku, J. S. (2) w odniesieniu do dwóch czynów przypisanych mu w pkt.45 i 47. części rozstrzygającej wyroku oraz T. P. (2) w odniesieniu do czynu przypisanego mu w pkt.51. części rozstrzygającej wyroku.</p> <p>W ocenie Sądu każde z tych zachowań wyczerpywało znamiona przestępstwa z art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania każdego z tych czynów w zw. z art.4§1 kk. (z uwagi na podwyższenie ustawowego zagrożenia), przy czym dodatkowo w odniesieniu do przestępstw przypisanych M. O. zasadne było uznanie, iż zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw, o którym mowa w art.91§1 k.k..</p>	

Zgromadzony w toku procesu, a opisany wyżej materiał dowodowy w postaci w szczególności uznanych za wiarygodne zeznań (i wcześniejszych wyjaśnień) S. B. (uzupełnionych w poszczególnych fragmentach twierdzenia A. J. (1) czy P. B.) umożliwił ustalenie, że:

- oskarżeni M. O., J. S. (2) i T. P. (2) wzięli udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości (200 g) środka odurzającego w postaci marihuany,

- dodatkowo M. O. wziął udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości (2 kg) środka odurzającego w postaci marihuany,

- dodatkowo J. S. (2) wziął udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości (1 kg) substancji psychotropowej w postaci siarczanu amfetaminy.

Każdy z wymienionych oskarżonych wypełnił w ten sposób znamiona strony przedmiotowej czynu zabronionego z art.55 ust.3 u.p.n..

Opisana wyżej ilość narkotyków będąca każdorazowo przedmiotem transakcji i przemytu (200 gram marihuany; 1 kg marihuany, 2 kg amfetaminy) niewątpliwie winna zostać uznana za znaczną, bowiem mogłaby wystarczyć na jednorazowe zaspokojenie potrzeb co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2015r., II AKA 259/14, Lex nr 1651799).

Omawiane dwa przestępstwa oskarżonego M. O. należało uznać za popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k., albowiem zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu oraz z wykorzystaniem takiej samej sposobności (poprzez wykorzystanie przez oskarżonego źródła zdobycia narkotyków jakim był S. B.).

Ustalenia takiego nie można było poczynić w przypadku dwóch przestępstw przypisanych J. S. (2) – dzielił je bowiem okres aż trzech lat.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	54	T. P. (2)
---	--	----	------------------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle zaprezentowanych wyżej dowodów nie budziło wątpliwości Sądu, iż T. P. (2) w dniu 28 marca 2018r. posiadał w miejscu swojego zamieszkania w miejscowości J. środek odurzający w postaci marihuany. Nie budziło wątpliwości Sądu, iż z uwagi na bardzo niewielką ilość zabezpieczonego środka odurzającego zasadne jest potrącenie zachowania T. P. (2) jako wypadu mniejszej wagi w rozumieniu art.62 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	58	J. L.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle zaprezentowanych wyżej dowodów nie budziło wątpliwości Sądu, iż J. L. w dniu 28 marca 2017r. posiadał w miejscu swojego zamieszkania w miejscowości D. w Holandii narkotyki w</p>			

postaci 384,07 g siarczanu amfetaminy, 1,04 g MDMA oraz 5,7 g kokainy – a więc ilości które muszą być uznane za znaczne. Takie zachowanie J. L. wyczerpywało znamiona występkę z art.62 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Okoliczność, że omawianego zachowania J. L. dopuścił się na terytorium Królestwa Niderlandów nie zmienia jego oceny prawnej jego fakt, że zarzucanego mu czynu dopuścił się na terytorium Holandii – stosownie do treści art.113 k.k. J. L. jako obywatel polski posiadający znaczne ilości narkotyków podlega polskiej ustawie karnej; a dodatkowo należy zauważyć posiadanie amfetaminy, kokainy oraz MDMA było penalizowane również w Holandii w czasie popełnienia czynu przypisanego J. L. (vide: dokumentacja k.231-233 teczki osobowej nr 30).

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. S. (1)	1-8	1-8	Uznając winę i sprawstwo oskarżonego A. S. (1) Sąd wymierzył oskarżonemu następujące kary i środki karne:

- za przestępstwo z art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 20 złotych, a nadto nawiązkę w kwocie 2.000 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii i przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia tego przestępstwa w kwocie 2.500 złotych.

- za ciąg trzech zbrodni z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary jedną karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w liczbie 300 po 20 złotych oraz nawiązkę w kwocie 7.000 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii

- za przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w liczbie 200 stawek dziennych po 20 złotych.

Za okoliczności łagodzące Sąd uznał dotychczasową niekaralność oskarżonego, pozytywny wywiad w miejscu zamieszkania, a

w przypadku przestępstw z art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii drugorzędną rolę A. S. (1) w ich popełnieniu (w porównaniu z wiodącą rolą T. T. (2)), co w tych przypadku skutkowało uznaniem, że nawet kara wymierzona w dolnej granicy ustawowego zagrożenia byłaby karą niewspółmiernie surową, wobec czego Sąd zdecydował się na zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Za okoliczności obciążające uznano zaś niebagatelne ilości narkotyków będących przedmiotem przestępstw z art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, współdziałanie w tych przypadkach z innymi osobami w dokonaniu przestępstw oraz działanie w warunkach ciągu przestępstw. W odniesieniu do pierwszego z przypisanych A. S. (1) przestępstw za okoliczność obciążającą uznano też działanie w warunkach czynu ciągłego.

Ustalenie, iż w przypadku pierwszego z przypisanych przestępstw A. S. (1) osiągnął korzyść majątkową z jej popełnienia w kwocie łącznej 2.500 zł obligowało Sąd na podstawie art.45§1

			<p>k.k. orzeczenie wobec oskarżonego przypadku równowartości tej korzyści majątkowej.</p> <p>Na podstawie art.85§1 k.k. w zw. z art.91§2 k.k. wymierzono oskarżonemu A. S. (1) karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 350 stawek dziennych po 20 złotych.</p> <p>Wymierzona kara łączna została zbliżona do najwyższej z łączonych kar jednostkowych z uwagi zbieżność czasową i podobieństwo rodzajowe przestępstw przypisanych oskarżonemu, przy czym ustalenie, iż poza przemytami amfetaminy A. S. (1) trudnił się również odpłatnym jej udzielaniem (art.59 ust.1 u.p.n.) oraz udziałem w obrocie (art.56 ust.3 u.p.n.) sprzeciwiało się zastosowaniu zasady absorpcji.</p> <p>Na podstawie art.63§1 k.k. zaliczono A. S. (1) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz. 06.15 dnia 25 października 2016r. do godz. 9.40 dnia 13 kwietnia 2017r.</p>
P. K.	9-12	9-12	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego P. K. co do przestępstwa art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z</p>

art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych, nadto na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzeczono wobec P. K. nawiązkę w kwocie 5.000 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii.

Za okoliczności łagodzące wobec P. K. Sąd uznał jego dotychczasową niekaralność za przestępstwa oraz pozytywną opinię środowiskową, zaś za okoliczność obciążającą – kumulatywną kwalifikację prawną oraz działanie czynem o charakterze ciągłym.

Uwzględniając wymiar kary pozbawienia wolności i możliwą do skonstruowania pozytywną prognozę na podstawie art.69§1 i §2 k.k. oraz art.70§1 pkt.1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 k.k. warunkowo zawieszono wykonanie wymierzonej P. K. kary pozbawienia wolności na okres 2 lat tytułem

			<p>próby. Tak oznaczony okres próby winien być w ocenie Sądu wystarczający dla stwierdzenia, czy prognoza kryminologiczna względem oskarżonego K. nie okazała się chybiona.</p> <p>Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono oskarżonemu P. K. okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie tj. od godz. 19.50 dnia 6 września 2017r. do godz.17.10 dnia 7 września 2017r..</p>
R. L. (1)	13-15	13-15	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego R. L. (1) co do dwóch zbrodni z art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 kk. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionych w warunkach ciągu przestępstw, wymierzono temu oskarżonemu jedną karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 350 stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych, a nadto na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k.</p>

			<p>orzeczone nawiązkę w kwocie 7.000 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii.</p> <p>Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał pozytywny wywiad środowiskowy dot. R. L. (1). Za okoliczności obciążające uznano zaś niebagatelne ilości narkotyków będących przedmiotem przypisanych przestępstw, działanie w warunkach ciągu przestępstw, czynami o charakterze ciągłym oraz dotychczasową karalność z przestępstwa.</p> <p>Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono R. L. (1) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie tj. od godz. 13.30 dnia 30 sierpnia 2018r. do godz.14.30 dnia 26 października 2018r..</p>
K. S. (1)	16-18	16-18	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego K. S. (1) co do zarzuconej mu zbrodni z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. i art.65§1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w liczbie 400 stawek dziennych po 100 złotych.</p>

Za okoliczności łagodzące Sąd uznał postawę procesową oskarżonego (w dużej mierze przyznającego się do popełnienia zarzucanego przestępstwa oraz pozytywny wywiad środowiskowy potwierdzający aktualny, zgodny z prawem sposób życia K. S. (1).

Za okoliczności obciążające uznano:

- karalność oskarżonego za przestępstwo,
- współdziałanie z innymi osobami w dokonaniu przestępstwa,
- niebagatelne ilości narkotyków będących przedmiotem przestępstwa
- działanie w warunkach czynu o charakterze ciągłym
- uczynienie sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodów.

Dodać należy, iż dostępny materiał dowody nie pozwalał w ocenie Sądu na precyzyjne ustalenie kwoty uzyskanej przez K. S. (1) z popełnienia przestępstwa, stąd Sąd nie zdecydował się na orzeczenie przypadku równowartości tej korzyści na podstawie art.45§1 k.k..

Uwzględniając społeczne skutki działalności narkotykowej oraz skalę

			<p>przestępczego procederu K. S. (1) Sąd na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 20.000 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii.</p> <p>W związku ze stosowaniem w niniejszej sprawie tymczasowego aresztowania wobec K. S. (1) na podstawie art.63§1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.13.00 dnia 10 grudnia 2018r. do godz.13.05 dnia 16 maja 2019r..</p>
F. M. (1)	19-26	19-26	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego F. M. (1) co do zarzuconych mu przestępstw wymierzono mu następujące kary i środki karne:</p> <p>- za przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. - karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 150 stawek dziennych po 50 złotych, a także orzeczono nawiązkę w kwocie 2.000 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii; wobec precyzyjnego</p>

ustalenia uzyskanej przez F. M. (1) kwoty osiągniętej z popełnienia przypisanego występku na podstawie art.45§1 k.k. orzeczono przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstwa w kwocie 10.000 złotych;

- za ciąg dwóch przestępstw z art.55 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z uwagi na drugorzędną rolę F. M. (1) w ich popełnieniu (oskarżony w istocie został zwerbowany przez K. S. (1) do pełnienia roli „pośrednika” pomiędzy nim a K. C. (1)) Sąd zastosował instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzył oskarżonemu jedną karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w 100 stawek dziennych po 50 złotych; a nadto orzekł nawiązkę w kwocie 5.000 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii;

- co do przestępstwa z art.62 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uwzględniając bardzo niewielką ilość posiadanego przez oskarżonego środka odurzającego - karę grzywny w liczbie 20 stawek dziennych po 50 złotych.

Za okoliczności łagodzące Sąd uznał postawę procesową F. M. (1) (w znacznym zakresie przyznającego się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw), pozytywny wywiad środowiskowy potwierdzający aktualny, zgodny z prawem sposób życia oskarżonego oraz jego obecną aktywność na rzecz innych (dzieci).

Za okoliczności obciążające uznano:

- karalność oskarżonego,
- współdziałanie z innymi osobami w dokonaniu przestępstwa,
- niebagatelne ilości narkotyków będących przedmiotem przestępstw przypisanych w pkt. 19 i 22 części rozstrzygającej wyroku,
- w przypadku przestępstwa przypisanego w pkt.19 części rozstrzygającej wyroku - działanie w warunkach czynu o charakterze ciągłym
- w przypadku dwóch przestępstw przypisanych w pkt.22 części rozstrzygającej wyroku - działanie w warunkach ciągu przestępstw.

Na podstawie art.85§1 k.k. w zw. z art.91§2 k.k. wymierzono oskarżonemu F. M. (1) karę łączną 2 lat i 3 miesięcy

			<p>pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 stawek dziennych po 50 złotych. Wymierzona kara łączna została zbliżona do najwyższej z łączonych kar jednostkowych z uwagi zbieżność czasową i podobieństwo rodzajowe przestępstw przypisanych oskarżonemu, przy czym ustalenie, iż poza przemytami amfetaminy F. M. (5) trudnił się również obrotem (art.56 ust.3 u.p.n.), sprzeciwiało się zastosowaniu zasady absorpcji.</p> <p>W związku ze stosowaniem w niniejszej sprawie tymczasowego aresztowania wobec F. M. (1) na podstawie art.63§1 k.k. na poczet łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. od godz.06.00 dnia 11 grudnia 2018r. do godz.13.30 dnia 30 stycznia 2019r..</p>
M. M. (2)	39-42	39-42	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego M. M. (2) co do dwóch zbrodni z art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 kk. popełnionych w warunkach ciągu przestępstw wymierzono oskarżonemu jedną karę jedną karę 3 lat pozbawienia wolności oraz</p>

grzywny w liczbie 300 stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych.

Za okoliczności łagodzące Sąd uznał uprzednią niekaralność oskarżonego oraz pozytywny wywiad środowiskowy dot. M. M. (2).

Za okoliczności obciążające uznano zaś niebagatelne ilości narkotyków będących przedmiotem przestępstw, współdziałanie z innymi osobami w dokonaniu przestępstw oraz działanie w warunkach ciągu przestępstw.

Ustalenie, iż w przypadku pierwszego z przypisanych przestępstw M. M. (2) osiągnął korzyść majątkową z jej popełnienia w kwocie łącznej 6.000 zł obligowało na podstawie art.45§1 k.k. orzeczenie wobec oskarżonego przypadku równowartości tej korzyści majątkowej.

Dodatkowo na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k.) Sąd orzekł wobec M. M. (2) nawiązkę w kwocie 10.000 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii. Wysokość tej nawiązki

			<p>pozostaje adekwatna w szczególności do bardzo znacznej ilości amfetaminy przemyconej do Polski przy udziale M. M. (2).</p> <p>Na podstawie art.607f k.p.k. zaliczono M. M. (2) okres faktycznego pozbawienia wolności w Królestwie Niderlandów jako państwie wykonania Europejskiego Nakazu Aresztowania wydanego w sprawie III Kop 250/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu w związku z przekazaniem do Polski tj. okres od godz. 21.02 dnia 26 maja 2019r. do dnia 20 sierpnia 2019r., a na podstawie art.63§1 k.k. zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na terenie Polski tj. od godz. 19.30 dnia 27 grudnia 2019r. do godz.13.05 dnia 9 stycznia 2020r..</p>
M. O.	43-44	43-44	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego M. O. co do dwóch zbrodni z art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 kk. popełnionych w warunkach ciągu przestępstw wymierzono oskarżonemu jedną karę jedną karę 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w liczbie 300 stawek dziennych, na</p>

podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Za okoliczności łagodzące Sąd uznał w miarę pozytywną opinię z jednostki penitencjarnej, niewielką rolę M. O. w przypadku przestępstwa zarzuconego mu w pkt.IV. aktu oskarżenia, zaś w przypadku czynu zarzuconego mu w pkt.V aktu oskarżenia – fakt, iż przedmiotem przestępstwa była marihuana, a nie tzw. „twardy” narkotyk, a jej ilość (mimo, że znaczna w rozumieniu art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) w zestawieniu z ilością narkotyków będących przedmiotem przestępstw, które są przedmiotem osądu w innych sprawach występujących w I instancji Sądu Okręgowego, nie jest szczególnie duża.

Za okoliczności obciążające M. O. uznano wielokrotną już karalność za przestępstwa, współdziałanie z innymi osobami w dokonaniu przestępstw oraz działanie w warunkach ciągu przestępstw.

Dodatkowo na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym w czasie

			<p>przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k.) Sąd orzekł wobec M. O. nawiązkę w kwocie 5.000 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii.</p>
J. S. (2)	45-50	45-50	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego J. S. (2) co do dwóch zbrodni z art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 kk. wymierzono oskarżonemu następujące kary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - co czynu zarzuczonego w pkt.VI. aktu oskarżenia (opisanego w pkt.XXI. części wstępnej wyroku) - Sąd zdecydował o zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art.60§2 i §6 pkt.2 k.k. i wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w liczbie 100 stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych, a nadto na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 2.000 złotych na cele zapobiegania i

zwalczania narkomanii; nadzwyczajne złagodzenie kary wynikało z uznania, iż nawet kara wymierzona w dolnej granicy ustawowego zagrożenia byłaby zbyt surową wobec faktu, iż przedmiotem tego przestępstwa była marihuana (a nie tzw. „twardy” narkotyk) w ilości 200 g (mimo, że znacznej w rozumieniu art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), która to ilość w zestawieniu z ilością narkotyków będących przedmiotem przestępstw, które są przedmiotem osądu w innych sprawach występujących w I instancji Sądu Okręgowego, nie jest szczególnie duża;

- co czynu zarzuczonego w pkt.VII. aktu oskarżenia (opisanego w pkt.XXII. części wstępnej wyroku) Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych, a nadto na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 5.000 złotych

na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii.

Za okoliczności łagodzące wobec J. S. (2) Sąd uznał jego niekaralność za przestępstwa oraz pozytywną opinię środowiskową, zaś za okoliczności obciążające współdziałanie z innymi osobami w dokonaniu przestępstw.

Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.86§1 i §2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynów w zw. z art.4§1 kk. Sąd połączył kary pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzone oskarżonemu J. S. (2) orzekając karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 240 stawek dziennych po 50 złotych. Wymierzona kara łączna pozbawienia wolności została orzeczona przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji (co było możliwe przy zastosowaniu przepisów obowiązujących w czasie czynów oskarżonego – art.4§1k.k.) – przemawiała za tym zbieżność czasową i podobieństwo rodzajowe przestępstw przypisanych oskarżonemu.

Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet łącznej kary pozbawienia wolności zalicza J. S. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.07.30 dnia 28 marca 2018r. do

			godz.10.15 dnia 29 marca 2018r..
T. P. (2)	51-57	51-57	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego T. P. (2) co do przestępstwa z art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 kk. wymierzono oskarżonemu karę przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia na podstawie art.60§2 i §6 pkt.2 k.k. – tj. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych; a nadto na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 2.000 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii. Nadzwyczajne złagodzenie kary podobnie jak w przypadku J. S. (2) wynikało z uznania, iż nawet kara wymierzona w dolnej granicy ustawowego zagrożenia byłaby zbyt surową wobec faktu, iż przedmiotem tego przestępstwa była marihuana (a nie tzw. „twardy” narkotyk) w ilości 200 g</p>

(mimo, że znacznej w rozumieniu art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), która to ilość w zestawieniu z ilością narkotyków będących przedmiotem przestępstw, które są przedmiotem osądu w innych sprawach występujących w I instancji Sądu Okręgowego, nie jest szczególnie duża;

Za okoliczności łagodzące wobec T. P. (2) Sąd uznał jego niekaralność za przestępstwa oraz pozytywną opinię środowiskową, zaś za okoliczność obciążającą - współdziałanie z innymi osobami w dokonaniu przestępstwa. Uwzględniając wymiar kary pozbawienia wolności i możliwą do skonstruowania pozytywną prognozę na podstawie art.69§1 i §2 k.k. oraz art.70§1 pkt.1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania czynu w zw. z art.4§1 k.k. warunkowo zawieszono wykonanie wymierzonej T. P. (2) kary pozbawienia wolności na okres 2 lat tytułem próby. Tak oznaczony okres próby winien być w ocenie Sądu wystarczający dla stwierdzenia, czy prognoza kryminologiczna względem T. P. (2) nie okazała się chybiona.

Uznając winę oskarżonego T. P. (2) co do przestępstwa

przypisanego mu w pkt.55. części rozstrzygającej wyroku Sąd wymierzył mu karę grzywny w liczbie 20 stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych. Uwzględniając bardzo niewielką ilość posiadanego środka odurzającego, niekaralność oskarżonego za przestępstwa i pozytywny wywiad środowiskowy w miejscu zamieszkania T. P. (2) kara taka, mimo swej łagodności, będzie wystarczająca dla osiągnięcia jej celów.

Na podstawie art.70 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonego dowodu rzeczowego w postaci niedopałka zawierającego marihuanę przechowywanego w teczce osobowej nr 110 w kopercie na k.39 – zarządzając jego zniszczenie.

Nadto na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.86§1 i §2 k.k. Sąd połączył kary grzywny wymierzone oskarżonemu T. P. (2) orzekając karę łączną grzywny w liczbie 110 stawek dziennych po 50 złotych. Tak skonstruowany wymiar kary łącznej należy w ocenie Sądu uwzględnić zbieżność czasową i

			<p>podobieństwo rodzajowe przestępstw przypisanych T. P. (2).</p> <p>Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary łącznej grzywny zalicza T. P. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.06.05 dnia 28 marca 2018r. do godz.09.25 dnia 29 marca 2018r. ustalając, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 4 stawek dziennych.</p>
J. L.	58-60	58-60	<p>Uznając winę oskarżonego J. L. co do przestępstwa przypisanego mu w pkt.58. części rozstrzygającej wyroku Sąd wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Czyn przypisany oskarżonemu jest zagrożony karą od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności (art.62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii).</p> <p>Podkreślenia wymaga, że oskarżony posiadał bardzo znaczną ilość narkotyków, jest osobą karaną za przestępstwa (i to bardzo poważne związane z przemytami bardzo dużych ilości narkotyków), a nie jego zmienne wyjaśnienia dotyczące stawianego mu obecnie zarzutu nie sposób uznać za okoliczność łagodzącą zwłaszcza w</p>

			<p>świetle z oczywistymi wynikami przeszukania zajmowanego przez niego mieszkania.</p> <p>Dodatkowo na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym w czasie przypisanego czynu w zw. z art.4§1 k.k.) Sąd orzekł wobec J. L. nawiązkę w kwocie 10.000 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii. Wysokość tej nawiązki pozostaje adekwatna w szczególności do bardzo znacznej ilości narkotyków posiadanych przez oskarżonego.</p> <p>Na podstawie art.70 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych w sprawie narkotyków zabezpieczonych w mieszkaniu J. L..</p>
--	--	--	---

5. *Inne ROZSTRZYGNIECIA*
ZAwarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

6. *inne zagadnienia*

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla

rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę

Uprzedzając ewentualny zarzut obrony Sąd Okręgowy w Poznaniu pragnie wskazać, że w niniejszej sprawie brak było przeszkód prawnych do prowadzenia postępowania karnego względem J. L.. Oskarżony ten został przekazany do Polski w wykonaniu ENA wydanego w sprawie III Kop 35/17, który z przyczyn oczywistych nie obejmował zarzutu posiadania narkotyków ujawnionych w miejscu zamieszkania J. L. w dniu 28 marca 2017r., niemniej z uwagi na fakt, że niniejsze postępowanie nie wiązało się ze stosowaniem wobec J. L. środka polegającego na pozbawieniu wolności, zachodziła okoliczność określona w art.607e§3 pkt 4 k.p.k.. Zgodnie z art.607e § 1 k.p.k. (wyrażającym zasadę specjalności) osoby przekazanej w wyniku wykonania ENA nie można ścigać za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę przekazania, ani wykonać

orzeczonych wobec niej za te przestępstwa kar pozbawienia wolności albo innych środków polegających na pozbawieniu wolności. Zgodnie jednak z treścią art.607e§3 pkt 4 k.p.k. zasada specjalności ulega wyłączeniu, jeżeli postępowanie karne nie wiąże się ze stosowaniem wobec osoby ściganej środka polegającego na pozbawieniu wolności. W niniejszym postępowaniu wobec J. L. nie był stosowany środek polegający na pozbawieniu wolności (środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania), a więc zachodzi okoliczność wskazana w art.607e§3 pkt 4 k.p.k., tzn. to postępowanie karne nie wiąże się ze stosowaniem wobec osoby ściganej środka polegającego na pozbawieniu wolności (nie zmienia tej oceny okoliczność, iż w toku postępowania J. L. odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie). W wyroku z dnia 1 grudnia 2008r., C-388/08 PPU, LEX nr 477941 Trybunału Sprawiedliwości stwierdził, iż wyjątek przewidziany w art.27 ust. 3 lit. c) Decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami

Członkowskimi ((...)/
WSiSW) (którego
transpozycję stanowi
właśnie art.607e § 3 pkt
4 k.p.k. – uwaga SO),
zgodnie z którym zasada
szczegółności
ustanowiona w art.27 ust.
2 nie ma zastosowania,
gdy sądowa procedura
karna nie daje podstaw
do zastosowania środków
ograniczających wolność
osobistą, powinien być
interpretowany w ten
sposób, że w razie
stwierdzenia popełnienia
innego przestępstwa niż
to, które stanowiło
podstawę przekazania,
wymagane jest
wystąpienie o zgodę,
zgodnie z art.27 ust.
4 Decyzji ramowej, i
jej uzyskanie, jeśli ma
zostać wykonana kara
pozbawienia wolności lub
środek zabezpieczający
związany z pozbawieniem
wolności. Możliwe
jest natomiast ściganie
lub skazanie osoby za
takie przestępstwo przed
uzyskaniem tej zgody,
o ile żaden środek
ograniczenia wolności
nie jest stosowany na
etapie ścigania lub
postępowania karnego
zmierzającego do wydania
wyroku w odniesieniu
do tego przestępstwa.
Również na gruncie
polskiego orzecznictwa
Sąd Najwyższy zajmuje
stanowisko, wedle którego
przepis art. 607e § 3
pkt 4 k.p.k. statuuje
samodzielną przesłankę
wyłączenia przewidzianej

w art.607e§1 k.p.k. zasady specjalności, co oznacza, że art.607e§1 k.p.k. gwarantuje, iż osoba przekazana na podstawie ENA nie zostanie pozbawiona wolności w jakiegokolwiek postaci w związku z innymi przestępstwami (czynami) niż stanowiące podstawę przekazania, o ile nie wystąpią przewidziane w §3 wyjątki wyłączające zasadę specjalności. Jednym z tych wyjątków – właśnie określonym w pkt 4 – jest możliwość ścigania za inny czyn, ale pod warunkiem, że w tym postępowaniu nie będą wykonywane środki polegające na pozbawieniu wolności, co sprowadza się przede wszystkim do niestosowania tymczasowego aresztowania (vide: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2010 r., sygn. akt I KZP 19/10, LEX nr 612391; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2010 r., sygn. akt V KK 222/09, Legalis numer 389802; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2010r., sygn. akt II KK 135/10, LEX nr 843088; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2015r., sygn. akt IV KK 136/15, Legalis numer 1337380; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2017 r., sygn. akt III KK 492/16, Legalis numer 1625022).

<p>W niniejszej sprawie dopuszczalne było zatem ściganie i skazanie J. L. za czyn zarzucony mu w niniejszym postępowaniu, w przypadku natomiast uprawomocnienia wyroku z uwagi na wymierzoną bezwzględną karę pozbawienia wolności, konieczne będzie wszczęcie procedury mającej na celu uzyskanie zgody J. L. ewentualnie zgody organu państwa, które wykonało (...), na wprowadzenie takiej kary pozbawienia wolności do wykonania.</p>		
<p>1. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>61, 62</p>	<p>O wynagrodzeniu obrońców z urzędu oskarżonych M. O. i J. S. (2) Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w pkt.61 i 62 części rozstrzygającej wyroku uwzględniając liczbę dni rozpraw, w których brali udział obrońcy.</p>	
<p>63</p>	<p>O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl zasady, że skoro zawinione zachowanie oskarżonych koszty te spowodowało, to oni właśnie – a nie Skarb Państwa koszty te powinni ponieść.</p>	

2. Podpis	
P., 5 sierpnia 2024r. SSO Tomasz Borowczak	

P., dnia 5 sierpnia 2024r.

ZARZĄDZENIE

1) Proszę odnotować w kontrolce uzasadnień (uzasadnienie sporządzone w terminie przedłużonym zarządzeniem Prezesa Sądu Okręgowego w Poznaniu k.3777)

2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- obrońcy oskarżonego K. S. (1) – adw. Z. K. (wniosek k.3756)
- obrońcy oskarżonego R. L. (1) – adw. R. T. (wniosek k.3757)
- obrońcy oskarżonego M. O. – adw. E. R. (wniosek k.3758)
- obrońcy oskarżonego M. P. (3) i J. S. (2) – adw. K. T. (wnioski k.3759, 3761 i 3811)
- obrońcy oskarżonego A. S. (1) – adw. W. S. (wniosek k.3760)
- obrońcy oskarżonego M. M. (2) – adw. T. M. (wniosek k.3762)
- obrońcy oskarżonego P. K. – adw. S. K. (2) (wniosek k.3764)
- oskarżonemu J. S. (2) z pouczeniem o apelacji (wniosek k.3766)
- obrońcy oskarżonego M. M. (2) – adw. M. C. (wniosek k.3768)
- obrońcy oskarżonego F. M. (1) – radcy prawnemu R. D. (wniosek k.3770)
- oskarżonemu J. L. z pouczeniem o apelacji - z uwagi na wnioski jego byłego obrońcy – adw. K. P. jako likwidatora kancelarii adw. A. F. (wnioski k.3772 i k.3810)
- oskarżonemu M. M. (2) z pouczeniem o apelacji (wniosek k.3774),

3) przedłożyć za 14 dni od doręczeń / z apelacjami.

SSO Tomasz Borowczak